× so

sø, ´en. sør, ´na

sügga.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so

sø, f., sǿwen, pl. sør, l-na, so, sugga. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soçial

sosiål

i bet. soçialdemokratisk, soçialistisk

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tok

sok, m., 1-ker, pl. 2-a, -na,
1) strumpfot, det foten omgifvande
partiet af strumpan, 2) plogskär,
det parti som går i jorden, då plogen
begagnas. Ög

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tocka av-

saka ám (-ar, -a, -ad) intr.,
bortdö, sakta aftaga, om
ljud, t. ex. musik.

spéled saka ám alt mer
o mer. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sockedolle

sockedåle, m., -n, pl. -la, -na, skällsord, som användes om den som går i bara strumplästen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken

sawn, m., 1-en, pl. 2-or,
-na, socken.

prästen e restor ti sawns.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken

sawn, -en, sàwnor,
-orna

Nr 4539 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken
s.

sóken, sóknan, sòknor,
-orna
(modernt uttal)

de e én sóken, sadǽrna.

Ibr den genuina formen sawn. uppt. i Snårestad.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken

sóken pl. sòknor

(Nuvarande uttal)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockenhjälp

sa̋wnajèlp, m.,- en, utan pl., sorkenhjälp, 1) hjälp, understöd af sockenkassan, fattigunderstöd, 2) biträde af sorknens innevånare vid något arbetes utförande. Kåren mø̋tę bo am sa̋wnajèlp ti o ffø̋ra sten o tűmor, nor han skule bydza. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sockenpåk

sa²wnaßàg, m., -en, pl. -a, -na, eg. sockengosse, på socknens bekostnad uppfostrad gosse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockenstämma

sa²wnastèma, f., -n, pl. -mor, -na, sockenstämma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockentös

såwnatȯs, f., -en, pl. -or, -na,
eg. sockenflicka; flicka som upp-
fostras på socknens bekostnad. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockenväg

såwnaväj, m., -en, vtan pl., eg. sockenväg; benämning på den väg prästen har att passera, då han skall besöka anneskyrkan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socker

sákor, n., -ed, 1) utan pl. kollekt., socker, 2) med pl. =, -en, sockerbit. se hær ska du ha två sákor ti kåfed, am du e snélor. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerbeta

sòkorbéda pl. -or.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerbeta

sokorbéder (obest. pl.)

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherbeta

pl. sòkorbédor

de va en dánsk som kωm híd
a borja pώ a ωdla sòkorbédor.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socherbeta II

dó va de so nàga me
sòkorbédorna - di skola nàgas
a skràvas.

sòkorbédor a sónt

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherbeta

sa̱ko̱ṟbe̱da, f., -n, pl. -dor, -na, sockerbeta. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerbetblad

sakorbédeblà, n., -d, pl. =, -n, sockerbetsblad, blad af sockerbeta.

Märken ad sakorbédeblàn ám i vårs, strajs di va åpkomna. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherbet fan

sakorbedefàn, n., -ed, utan pl., kollekt., socker-betsblast. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socherbetfrö

sakorbédefrò, n., -d, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. =, -n, socker-betsfrö.

ja sate tva sakorbédefrò i et yrtakàr o di grode bedze.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socherbetnacke

sakorbedenàka, m., -n, pl. -ka, -na, sockerbetans bladfäste, den öfre, grönfärgade delen af sockerbetans rotknöl.

Sjørna e sa gålna ätor sakorbedenàka, di edor dam, sjønt di e hal rigdna. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socker betsrad

sa̱ko̱ṟbé̱dɛrà̱, f., - n, pl. - r, - na, sockerbetsrad, rad af växande sockerbetor.

di̱ ha̱r tö̱ḻtrɛ sa̱ko̱ṟbé̱dɛrà̱r ijɛ̱ṉ o lå̱ga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerbetstabbe

sakorbéderstàber, m., -n, pl. -ba, -na, fröstock af sockerbeta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerbit

sa̱ko̱rbi̱d, m., - en, pl. - a, - na,
sockerbit. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerbruk

sòkorbrúg, -ed

(om s. i Skivarp)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socherbrak

sòkorbrúg, n.

ýsta sòkorbrúg

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerbruk

sòkorbrúg, -ad.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherbruk

sakorbrueg, n., -ed, pl. =, -en, sockerbruk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherbruk

sòkorbrúg. -ad

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerdricka

sakordrifta, n.,-d, utan pl.,
sockerdricka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socherduk

sakordug, m., -en, utan pl., socherduk, ett slags fint, hvitt bomullstyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerdukbit

sockerdugsbid, m., -en, pl. -a, -na, sockerdukbit, tygbit af sockerduk. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherduksbyxor

sa̱koṟdū̱gsbøjsor, f., -na, pluralt, sorkerduksbyxor, byxor af sockerduk. brū̱wen håde sa̱koṟdū̱gsbøjsor ps.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerduksförkläde

sakordägsforkle, n., - ed, pl. = 1 - n, sockerduksförkläde.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerduksjalousi

s.a̲k̲or̲d̲ú̲gsgær̲dosìja, f., -n, pl. -jor, -na, fönsterjalusi af sockerduk. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherdukshlut

sakordägsklud, m., -en, pl. -a, -na, af socherduk bestående, fordom bruklig kvinnomössa. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerdukskrage

sokkordugskrave, m., -r, pl. -va, -na, sockerdukskrage, krage af sockerduk. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socherdukslakan.

sakordügslagen, n.,- ed, pl. =,- en, sorkerdukslakan.

Känzen han lidzor nak ente po gelefalslägen, han har vel sakordügslagen i sänzen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerdukslapp

sakordúgslap, m., - en,
pl. - a, - na, sockerdukslapp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sockerdukslin

sakordüegslin, n., -ed, pl. =, -en, ärmlinning af sockerduk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socherduksnäsduk

sokordügsnesdüg, m., -en, pl. -a, -na, sockerduksnäsduk, näsduk af sockerduk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sockerduksremla

sakordugsrumla, f., -n, pl. -lor, -na, sockerduksremsa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerduksskjorta

sakordugsgorta, f., -n, pl. -tor, -na, sockerduksskjorta, skjorta af sockerduk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherduksstycke

sokordugstiffe, n., -d, pl. =, -n,
sockerduksstycke, väfstycke af
sockerduk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerdukssärk

sakordaegsærf, m., -en, pl. -a, -na, sockerdukssärk, särk af sockerduk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Socherdukstoarkläde

sakordägstarkle, n. -, -d, pl. = -, -n, sockerdukshufvud-kläde (afsedt till bruk i sorg).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerhöna

sockerhöna, f., -n, pl. -nor, -na, sockerhöna, epitet på kvinnkön som gärna förtär socker.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherkaka

sa<u>k</u>o<u>r</u>k<u>á</u>ga, f., -n, pl. -gor, -na, sockerkaka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherkar

sa<u>k</u>o<u>r</u>k<u>ä</u>r, n., – ed, pl. =, – en, sockerkar, kärl hvari socker serveras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerkung

sò<u>k</u>orkóz

sagt om stor pamp inom sockerindustrien; någon som blivit förmögen gm sockerindustri-

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Soçkermila

pl. sòkormílor

växtn. = Chenopodium Album

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sochernos

sa<u>k</u>o<u>r</u>n<u>ó</u>s, m. l. f., -en, pl. -a, -na, sötnos. Epitet på människor. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerpåse, m., -n, pl. -sa, -na, sockerpåse, påse innehållande socker.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockersax

sakorsäjs, f., -en, pl. -or, -na, sockertång, tång hvarmed socker fördelas till bitar. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockersjuka

sakorgúga, f., -n, utan pl.,
sockersjuka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerskrin

sa̱ko̱rskri̱n, n., -ed, pl. =, -en,
sockerskrin. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockersmak

sakorsmåg, m., -en, -ar pl.,
sockersmak. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockersmula

sakorsmula, f., -n, pl. -lor, -na, sockersmula. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sockerspåna

sakorspåna, f., -n, pl. -nor, -na, liten bakelse af tunn, ~~bak~~ hoprullad sockerdeg.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerstrut

sockerströd, m., -et, pl. -a, -na, sockerstrut, strut innehållande socker.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerstycke

sakorstiffe, n., -d, pl. =, -n,
sockerstycke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sockenuga

M. sokonsuon

Pulmonaria officinalis, lungört

(med sött saft, som barn suga i sig)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakertopp

sakortåp, m., -en, pl. -a, -na,
sockertopp. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockervatten

sa̱ko̱rvä̱n, n., -ed, utan pl., sockervatten. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socherärter

Sakorärtor, f., -na, pluralt, sockerärter. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerärtssäng

sockerärtssäng, m., -en, pl. -ar, -na, trädgårdssäng med växande sockerärter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockgarn

så²kagàrn, n., -ed, utan pl., groft spunnet, tvinnadt garn afsedt för stickning af strumpfoten.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tockra

2
såkra /- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k,
- a, pl. - ar) tr., (tockra).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockrande

$\overset{2}{\text{sa}}$k̲rane, n., – d, utan pl., sorkrande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ socksnutt

så²kasnut, m., -en, pl. -a, -na, tåpartiet af en strumpfot.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 soda

sǭda, f., -n, utan pl.,
soda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodabit

sṵ̄dabì̱d, m., -en, pl. -a, -na, sodabit.

ledz en sṵ̄dabì̱d i ǣrtoṟna, sa gar di bḗṯor iṯṵ̄. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodalut

sǫ́dalùd, m., -en, utan pl., sodalut. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodalåda

sodalåda, f. -n, pl. -dor, -na, sodalåda, låda innehållande soda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodapapper

sōdapapèr, n.,- hd, pl. =,- hn, sodapapper, papper utgörande omslag för soda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodapåse

sådapåse, m., -n, pl. -sa, -na, sodapåse, påse innehållande soda. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodasmula

sǿdasmùla, f., -n, pl. -lor, -na, sodasmula.

ledz en sǿdasmùla i vánud.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodastrut

sodastrud, m., -en, pl. -a, -na, sodastrut, strut innehållande soda. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodastycke

sǿdastiffh, n.,-d, pl. =,-n,
sodastycke. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodatunna

sǫ́datỳnʒa, f., -n, pl. -nʒor, -na, sodatunna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodavatten

sṓdavàṉ, n., -ed, utan pl., sodavatten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodavattensflaska

sodavansflàska, f., -n, pl. -kor, -na, sodavattensflaska.

Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffa

sòffa, -`an;

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffa
s.

sòfa -an -or -orna.

han lǽ pa en sòfa a skola
sawa mídessǿmn

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffa

sω̊fa, f., -n, pl. -for, -na,
soffa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffben

sôfebèn, n. ,- ud, pl. = ,- un,
soffben. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffbotten

sø̊fabàn̲, m., -en, pl. -a, -na,
soffbotten, botten i en soffa.

sø̊fabàn̲en jiff i̲tu̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soffbrack.

sω²febràk̲, m., -en, pl. -or, -na, föraktfullt epitet på en utdragssoffa, liggsoffa. sω²febràk̲en sto̲ o va re̲d.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffdyna

sôfadyna, f., -n, pl. -nor, -na, soffdyna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffgavel

sø²fegòwl, m., -en, pl. -a, -na,
soffgafael. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffhängsla

sø̊ferhæ̀nzsla, f., -n, pl. -lor, -na, soffhängsle, hängsle på torket af en soffa.

den ẹ̊na sø̊ferhæ̀nzslan har gad itm̄. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffhörna

sø²fejòrna, f., -n, pl. -nor, -na,
soffhörn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sofflock

såfelåg, n., -ed, pl. =, -en, sofflock. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffrygg

sofarygg, m., -en, pl. -a, -na, soffrygg, ryggparti af en soffa. Gj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffräck

sö²fèrèff, n., - hd, pl. =, - hn, rygg- l. sidostöd på en soffa. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sofftyg

sẘ²fetöj, n., -ed, vtan pl., sofftyg, tyg tiu soffäfverdrag.

bǣ¹jnta har sél vóvt sẘ²fetöjed mé. Lj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffóverdrag

sǒfeøvordràg, n., -ed, pl. =, -en, soffǒfverdrag.

Tj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sogris

1
sågris, m., -ar, pl. -grisar l.
-grisor (mera sällan) -na, sogris.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sol
s.

sǣl, -an, fem.

fræ sǣlan stǣ óp ta hon
jɛk nér

(varade arbetet på Marsvinsholms
herregård på 1860 talet) Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sol

sǿl, -en

ifra sǿlen stǿ óp a tr den

jrk nór

(skulle man arbeta ute om somrarna i hoverisystemets tid)

Nr 4293 Villie, Ljunits h^d

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tol

sol, f., 1- en, pl. 2- a, - na,
sol. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sola

sø̲²la (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a
-a, pl. -ar) tr., sola.

sø̲²la klær. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tola

sola (-ar, -a, -ad) impers.,
om solens skinande, sedan
himmelen varit molnhöljd.
Nu solar de ijen.

sola af, impers., om ~~himlens~~
himmelens uppklarnande och
solens framträdande.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sola sig

s$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$la s$\underline{\text{i}}$ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., sola sig. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solande

s$\overset{2}{\underline{o}}$lane, n., -d, utan pl., solande, kläders utsättande för solens invärkan. Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solbakad

sɷl̲bɑ̲́gad l.-or, m. och f., n.-gad, pl.-gade, utan komp., eg. solbakad, bakad af solen; under lång tid utsatt för stark solhetta.

Lj.

ledz fjɑ̲́ren u̲d o lɑ̲'n ble̲ rɛ̲̀k̲tet sɷl̲bɑ̲́gad.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solblind

solblíz l. -or, m. och f., n. -blízt, pl. -blíza, komp. obrukl., solblind. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solbränd

solbränd l. -or, m. och f.,
n. -bränt, pl. -brända, komp.
-brändare, -dast, solbränd.
Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

sul̲d̲ā̲t, m., -en, pl. -or, -na, soldat. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

suldát, -'en, -'ar,
trol. mest om soldat från
indelningsverkets tid

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

soldát -en -or -orna.

Nr 7648 Djörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat
1.

soldát 14.—or

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldathus

sul̲dá̲tor̲shu̲s, n., - ed, pl. =, - en,
soldathus, - torp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldathuva

suldåtorshæwa, f. 1- n, pl. -wor, - na, poldatmössa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x soldatershvinna

sul̲dá̲tor̲skvìz̲a, f., -n, pl. -z̲or, -na, soldathustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldaterskäring

sul̲dá̲tor̲sfpàr̲iz̲, f., -en, pl. -or, -na, soldatkärring, -gumma, -hustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Soldaterslön

Sveldåtorslön, m., -en, pl. -or, -na, soldatlön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soldaterspåk

sul̲dá̲tor̲spà̲g, m., - en, pl. - a, - na, soldatpojke, - son.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soldatersrock

sul̲dá̲tor̲sràk̲, m., -kn, pl. -a, -na, soldatrock. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat-torp

soldátorstórp. -ad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soldaterstós

suldátorstòs, f., -en, pl. -or, -na, soldatflicka, -dotter.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soldatersuniform

sul̲dā̲tor̲s̲on̲jefàr̲m, m., -en, pl. -or, -na, soldatuniform.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldroppar

Soldrápa, m., -na, pluralt, soldroppar; benämning på rägndroppar, som stundom falla, ehuru solen skiner.

Hær kom nåna soldrápa i mörks, men di e fort áwblesta.

Lj.

№ 323. Ljunits. hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solfallen

sol̲fál̲en, m. och f., n. - l̲ed, pl. -l̲na, utan komp., förbränd, förtorkad af solhettan.

Sa̲n, kô̲rned, klô̲voren, pan̲táflor̲na e sol̲fál̲na.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solfjäder

solfjär, m., -en, pl. -a, -na,
solfjäder. Sf.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solförmörkelse

sólformàrfelse, m., -n, pl. -sor, -na, solförmörkelse.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solhetta

sol̲hḗde, m., -n, utan pl., solhetta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solring

solring, m., -en, pl. -a, -na, solring, liten graderad mässingsring, medelst hvilken man, då solen skiner, kan se huad klockan är. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solrätt

sol̲rät̲, adv., utan komp.,
solrätt; förek. i uttr. lidza, sta
sol̲rät̲, ligga, stå, så att solens strålar
kl. 12 middagen falla ~~[illegible]~~ i rät
vinkel mot dess murar, om bygg-
nader.

hu̲sed, kär̲kan lidzor sol̲rät̲.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solrók

sol̲rø̲j, m., -en, vetan pl., solrök. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solsken

sɑlɡén, n.

flý, flý ɑgorhɡ́na

i máren bler de sɑlɡén a gránt vér.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solsken

solsén, -en

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solsken

solgén, n., -ed, utan pl., solsken. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solskjuten

solskúden, m. och f., n.-den,
pl. -dna, komp. obrukl.,
eg. solskjuten; förmodligen be-
tydande träffad af solstyng.
Om djur som gå på bete och
hastigt blifva sjuka.
Kôwen e solskúden. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm solskjuten

sølskúḏen, p. adj. träffad av solstyng.

Signeformel:

fʂi̯ṭa stø̱ pu Bjẹ̄re kū̱ḷa
dœ̱r sạ̱ hun sin kø̱ kū̱m̱a sprīʒ̱enes
va skạ̱r na?
jø̱, hun e sølskúḏen
o hun e mulsúen
hun ska ji na sạ̱lt o mạ̱lt o vīḏelø̱f
i di trẹ̱ hē̱ḷe nạ́mnen. Villie

1107. A. Malm 1925. Ljunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solskjuten

solskóden, p. adj. = molsúen.

Ljunits

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solstekt

sol̲stḗkt l. -or, m. och f., n. -stḗkt, pl. -stḗkta, komp. obrukl., solstekt, länge påvärkad af solvärmen.

Glüt̲ana e sa sol̲stḗkta, sa di̲ e svå̄rta sam̲ tát̲raòŋa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soltorr

sœltár l. -or, m. och f.,
n. - tárt, pl. - tára, utan komp.,
soltorr, torkad af solvärmen.
de jor jören gat ad hœn
bler rektet sœltár nån ganz.
Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soltorra

soltára, f., -n, utan pl., soltorka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× solunk

sø̱lonzk, m, - en, utan pl., solunk, lunsande, luffande liknande en springande suggas.

lu̱wa po en sø̱lonzk.

Mæ̱ren har den vå̱nlije sø̱lonzken.

Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solv

sgl, m., 1 – en, pl. 2 – or, – na,
solf. I väfstol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solva
v.

sèlva -ar -a -ad

vävnadsterm

(Kanske ett mindre genuint uttal än sigla i Snårestad enl. P. L.)

Str dock sèlva i angränsande Fårs och Herrestads hder.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solva

sẙ²la (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar)
tr., solfva, insticka väfvens
ränningstrådar i solfven.

sẙ²la du rä̊ffan sel?
tö̊¹jed e sẙ²lad i krag. Sj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvande

syglane, n., -d, utan fl., solfvande.

dita bler et sent syglane.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× solvfjel

sẙlafjèl, m., -kn, pl. -a, -na, solfbräde, på en fotställning stående bräde, Milket man begagnar, då väfsolf tillvärkas.

Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solvgarn

sẙlagàrn, n.,- bd, utan pl., solfgarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvisare

sol̲vi̲sare, m., -n, pl. =, -r̲na, solvisare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvning

sẙlnin̲z, m., -en, utan pl., solfning. Lj.

ja forstår mi knaft på din̲e sẙlnin̲zen.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solvskaft

sẙlaskàft, n., -ed, pl. =, -en,
solfskaft, - käpp. I väfstol.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× solvändare

sɯlvéṉare, m. sg.

eller sɯlvéṉor, f. pl.

solros, Helianthus annuus

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ solvändare

solvändare, m., -n, pl. =, -rna,
eg. solvändare; i solros.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× solvändarefrö

sol̲vän̲arefrö̲, n., -d, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med =, -n, solrosfrö.

vi̲ sä̲de sol̲vän̲arefrö̲, men̲ tva̲ grö̲de bär̲a. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvärme

solvärme, m. -n, utan pl.,
solvärme. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so-lår

sø̄lar, n., -ed, pl. =, -en,
solår, lår på en sugga.
lø̄sed sam et sø̄lar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Som

Sämm

"de e præsis sämm vår svår-
te Katt ..."

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Som

pron.

Sånm

"dänn sånm e klågryggjad

å ..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× som
pron.

sam, pron., m. och f., n. samt,
pl. såma, någon, en del (aff).
sam sø e gran, sam dø̊li.
samt betälte han, samt nęka
han ti.

såma mę̊nesor sijor ålri sånizen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som
prom.

som
(–)

-- som ligger här nere

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som

som nú = som till exempel:

som nú vàstorgár, som sódan ný fín stál e bójd – dær e knápt en rìgta.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somjölk

sǭmil̲ʃ, f., -en, utan pl., somjölk, mjölk af en sugga.

sǭmil̲ʃ ska va den̲ fe̲dast̲e aw̲ al̲ mil̲ʃ. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somlig

sämlija, pluralt, brukadt både som adj. och subst., somliga.

sämlija gänza.

sämlija har bled störa aw döras gläta. Lj.

Mera genuint sàma.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somma
pron.

soma pl.
somliga, vissa;
(förenat och självständigt)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× somma
pron.

sòma

sòma kan sèda i tìmavis i
sǿlan.

1957. 5109. Skårby. Gjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somma

pron.

pl. sòma

somliga

ja pa sòma stèle

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× somma
pron.

sòma, somliga

sòma bánt me vìgra

håml. halmtaken

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× somma
pron.

di sédor i en bònalǿs skǿl,
sòma

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommar

sòmar -en

i sòmars = innevarande sommar

eller den gångna sommaren.

di har legad a reperérad i sòmars.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Somman

sòmar -an

dèn sòmaren

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somman

sòman, -en, sòmna, -ana

om sòmnana

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommar

$\overset{2}{\text{sa}}$m̲ar, m., -en, pl. -m̲ra, -na,
Sommar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommararbete

såm̲ar̲ar̲bèj, n., -ed, utan pl., sommararbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarbete

sa²marbèda, n., -d, utan pl., sommarbete. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarbyxor

såm̲ar̲bòjsor, f., -na, pluralt, sommarbyxor. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommardag

sa²mardà, m., -n, pl. =, -na,
Sommardag. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommardriva

sa̲m̲a̲r̲dry̆ja (-dry̆jor, -drø̲, -drø̲ed, -drø̲en, pl. -drø̲na, -dry̆, pl. -dryjor) tr., eg. sommardrifva; sommartiden bearbeta (jord) med årder l. plog.

~~fø̲~~ fø̲r i t̲i̲den sa̲m̲a̲r̲drø̲ vi̲ a̲l̲t̲i̲d tr̲ø̲dan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommardrivande

sa̲m̲a̲r̲dryjanh, n., -d,
utan pl., under sommaren
skeende bearbetning af trädes-
jorden medelst plog l. årder.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommardrivning

sämardrynin, m., -en, utan pl., under sommaren skeende bearbetning af trädesjorden medelst plog l. årder.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommardyna s.

såm̲ar̲dy̆na, f., -n, pl. -nor, -na, sommardyna, läu̅, svalt fjäderbolster, lämpligt au̅ hölja på sig under sommaren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarfågel

sämarfùl, m., -en, pl. -a, -na, sommarfågel, fjäril.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarföda

såm̲ar̲fø̲a, f., -n, utan pl., sommarföda.

Vi̲ fa̲r ffø̲va ru̲ ti såm̲ar̲fø̲an.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarförkläde

sa²marförkle, n., -d, pl. =, -n,
sommarförkläde. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommargris

sǽmargrìs, m., -en, pl. -grìsor l. -grìzor (sällan) -na, sommargris, under sommaren född gris.

di slǽjta ǽnte ǽdan en sǽmargrìs ti jul. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarhatt

såmarhàt, m., -en, pl. -a, -na,
sommarhatt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sommarhåsor

såmar̲hòs̲or l. -hòz̲or (sällan)
f. -na, pluralt, sommarstrum-
por. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommarkalv

såm̲ar̲kà̲l, m., -en, pl. -a, -na, sommarkalf, under sommaren född kalf.

Vi̲ la̲ ti¹ tva̲ såm̲ar̲kà̲la.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarkappa

sa²markàpa, f., -n, pl. -por, -na, sommarkappa. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarklippa

sa̲²m̲a̲r̲klipa (-por, -pte, -pt, -pt, pl. -a, -p, pl. -or) tr., sommarklippa, under sommaren afklippa det på våren födda lammets ull.

lam̲¹en va sa̲²m̲a̲r̲klipta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarklippande

2
sommarklipare, s., -d,
utan pl., sommarklippande,
under sommaren pågående
klippning af ullen på det
om våren födda lammet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarklippning

såmarklippning, m., -en, utan pl., sommarklippning, under sommaren skeende afklippande af ullen på det under våren födda lammet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarklädd

sa²marklèd l. -or, m. och f., n. -klèt, pl. -klèda, utan komp., sommarklädd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarkläder

såmarklär, genus obestämbart,
- na, pluralt, sommarkläder.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarkvåll

såmarkvèl, m., -en, pl. -a, -na, sommarkvåll.

Mýdzen e nærtýna am såmarkvèlana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sommarkölne

sämarfjulne, n., -d, utan pl., sommarbränsle, för sommarbehofvet afsedt bränsle.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarlag

sa̋m̲ar̲l̲à̲o, n., -ed, pl. =, -en,
sommarlag, lag, sammankomst,
som i de forna byhemmen höllos
af den vuxna ungdomen på
hvarje söndagseftermiddag under
sommaren, hvarvid musik och dans förekommo.
sa̋m̲ar̲l̲à̲ven ba̋r̲ja an̲dapi̋n̲zes
o va̋ra ti vi̲ skűle nősta ru̲.

Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarlamm

såmarlàm, n., -ed, pl. =, -en, sommarlam, under sommaren född lam.

de e bra betält me fämtan rikstälor for et såmarlàm.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommarmorgon

sa²m̲ar̲mà̲rn, m., -kn, pl. -màr̲na, -na, sommarmorgon.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarmånad

sa²marmånad, m., -en,
pl. -or, -na, sommarmånad.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarost

sa²mar̲ò̲st, m., -en, pl. -a, -na, sommarost, under sommaren beredd ost.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommarregn

såmarèjn, n., -ed, pl. -, -en, Sommarrägn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarrock

sa²maràk, m., -en, pl. -a, -na, sommarrock. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarschal

sa²mar̲gàl, m., - en, pl. - a, - na,
sommarsjal. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarsko

sa̋m̲ar̲skò̲, m., -na, plu-
ralt, sommarskor.

Mä̋rznus̲ va har̲ o ä̋nsa
mi̋n̲a sa̋m̲ar̲skò̲. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sommarsovel

sa²m̲ar̲su̲l, n., -ed, utan pl., sommarsofvel, för sommarbehofvet afsedt kött, sofvel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstockros

$\overset{2}{\text{sa}}$m̲a̲r̲sta̲k̲rò̲sa, f., -n, pl. -sor, -na, sommarstockros. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstuga

sòmarstúa, -an

stort (oeldat) rum vid ena änden av boningslängan (= sal i nutiden)

Nr4569 V.Nöbbelöv, Liunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommarstuga

Sòmaastúa, -an

stort rum utan eldstad vid ena änden av boningslängan, gående över hela husets bredd. I senare tid kallat sal.

Nr 7648 Sjörup. Ljunits hd

I. Ingers. 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstuga

sa̋m̲ar̲stùw̲a, f., -n, pl. -w̲or, -na, sommarstuga, benämning på ett i allmogehus befinntligt, vanligen stort, gästrum utan eldstad. I äldre tid var sa̋m̲arstùw̲an både ett gästrum och en förrådskammare, där husets kistor m. m. hade sin plats.

№ 323. Ljunits hd Lj. Snårestad

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstugebjälke

sa̋m̲ar̲stuw̲ebjàl̲ʃʃe, m., -n, pl. -ʃʃa, -na, bjälke som uppbär taket, loftet i sommarstugan, sa̋m̲ar̲stùw̲an (se detta ord!).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstugbord

sa̋m̲ar̲stuw̲ebȍr, n., -ed, pl. =, -en, i sommarstugan, sa̋m̲ar̲stȕw̲an (se detta ord!) stående bord.

Sa̋m̲ar̲stuw̲ebȍred e fo̲l̲t aw̲ ka̲r. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommarstugbänk

såmarstuwebänkk, m., -en, pl. -a, -na, bänk som har sin plats i Sommarstugan, Såmarstuwan (se detta ord!).

Vi far sëta melsëkken po såmarstuwebänkken sa lëze.

Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstugtörr

sa²marstuwedòr, f., -en, pl. -dàror, -na, dörr till sommarstugan. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommarstug-galler

sa̋m̲ar̲stuw̲egàl̲or, n., -ed, pl. = , -na, galler som är sutt för fönster i sommarstugan, sa̋m̲ar̲stùw̲an (se detta ord!).

Ffy̋vana hade brejt pro sa̋m̲ar̲stuw̲egàl̲or̲na, men di̲ fiff dam ènte ud.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommarstuggolv

såmarstuwegùl, n., -ed, pl. =, -en, golf i sommarstugan.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstughrok

sa̋m̲ar̲stuw̲ekrà̲g, m., -en, pl. -a, -na, vrå, hörn i sommarstugan, sa̋m̲ar̲stùw̲an (se detta ord!)

gak̲ ṷ̲d ḗ̲tor na̋n̲a rabḗ̲dor i̲ sa̋m̲ar̲stuw̲ekrà̲gen!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstugnyckel

sa̲m̲a̲r̲stuw̲e̲nÿ̲j̲el, m., - en, pl. - nÿla, - na, nyckel hörande till sommarstugans dörr. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstugskåp

sa̋m̲ar̲stuw̲eskà̲v, n., -ed, pl. =, -en, skåp som har sin plats i sommarstugan, sa̋m̲ar̲stùw̲an (Se detta ord.).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstugstol

såmarstuwestòl, m., -en, pl. -a, -na, stol som har sin plats i sommarstugan såmarstùwan (se detta ord!).

Åges har lant våra såmarstuwestòla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstugsäng

sǫ̈m̲ar̲stuw̲esæ̀n̲, m., -en, pl. -a, -na, i sommarstugan, sǫ̈m̲ar̲stùw̲an (se detta ord!) stående säng.

dær̲ har vad mus̲ i̲ sǫ̈m̲ar̲stuw̲esæ̀n̲en o br̲̈ded hü̲l po ǫ̈w̲an̲dỳnan. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sommarstugvindöga

$\overset{2}{\text{sa}}$m̲ar̲stuw̲evìnzeo̲, n., -ed, pl. =, -en, fönster till sommarstugan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstugvägg

såmarstuwevägz, m., -en, pl. -a, -na, vägg till sommarstugan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommartid

sa̋ma̱rti̱d, m., -en, utan pl., sommartid.

ve sa̋ma̱rti̱d e pa̱gen fud.

Lj.

Ljunits hd

№ 323

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarting

sa²marting, n., -ed, pl. =, -en
sommarting, ting, tingsammanträde, som hålles
på sommaren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sommarto

sa̋m̲ar̲tò̲, n., -tòw̲ed, utan pl.; sommarull, den vu som efter vårklippningen återväxer på fåret under sommaren.

sa̋m̲ar̲tòw̲ed e sa̋m̲or o gø̲rare en̲ vi̋n̲tor̲tòw̲ed. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sommartorr

sa̋mar̲tàr̲ l. -or, m. och f.,
n. - tàr̲t, pl. - tàr̲a, utan komp., sommartorr,
grundligt torkad genom sommar-
värmens invärkan.

de jo̲r jo̲ren gat ad ~~[illegible]~~ hon̲ bler
re̋k̲tet sa̋mar̲tàr̲.

sa̋mar̲tàr̲t bre̋n̲e.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sommartorrklädr

såmartärkle, n. ,- d, pl. = ,- n,
sommarhufvudduk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommartröja

sa²martròja, f., -n, pl. -jor, -na, sommartröja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommartyg

sa²mar̲tòj, n.,-ed, utan pl., sommartyg, till sommarkläder lämpligt tyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarväder

sommarväder, n., -ed, utan pl., sommarväder.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommarvärme

såmarvärme, m., -n, utan pl., sommarvärme.
Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sommastäns

sämastäns, adv., utan komp., somligstädes. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somna

sa^{2}w̲na (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -ar) 1/ tr., bringa tiu sõmn. ja ska kw̲^{2}m̲a, nar ja far sa^{2}w̲nad glu^{1}t̲en, 2/ intr., somna. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömna

sàwnja, =

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

sǫ̀nor, ̀ – na pl.

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

son, ´en, ˋor, ˋorna

dær va mæ̀za sò̱nor

tvǽ sò̱nor

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son
s.

son, -en, -or, -orna

filius

de va en són te hansànorsen.

dær e en són som har gáuren

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son II

dær va én sön a én dòtor.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

son, -en, -or, -orna

hanses sön bön hän nöra

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son
s.

son, ˊen, ˋor, ˋorna

filius el. søn etc.

di hade sél sònor mé óse.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son, s.

son. ¹en.

filius

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

SON

SON, -EN, -OR, -ONA

eller SÖN, SÖNER

Båda formen f.n. i bruk; SON
är västlig och SÖN en östlig form:
de äldre använda mest SÖN.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son II

han hade flèra sònor, men
di ble èns dàna.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

son pl. -or

han har en són hær eye,
som e tanlækare

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

m.

son l. son, /1 - en, pl. 2 - or, - na,

son. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sondotter

s̥ᵒ̯nadàt̲or l. s̥ᵒ̯nadòt̲or, f.,
- en, pl. - t̲ra, - na, sondotter.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
sönadötor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sonkvinna

sǫ̊n- l. sǫ̊nakvìnza, f. ,-n, pl. -zor, -na, sonhustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sonlycka

sǫ̊na- l. sǫ̊nalyʈʂa, f., -n, utan pl., sonlycka. Benämning på sista skvätten af en alkoholdryck. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonson

s̲o̲²nasò̲n l. s̲o̲²nasò̲n, m., -en, pl. -or, -na, sonson. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sopatte

sw̱pat̲e, m., -n, 1/ utan pl., sodi, di af en sugga. sw̱pat̲e ska va sa fe̱d, sijor di̱, 2/ med pl. -t̲a, -na, sospene, spene på en sugga. "Va vijar gri̱sen foṟ?" - "a̱ de e vel ektor sw̱pat̲ana". Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(säpa) soppa

säpa², f., -n, pl. -por, -na, soppa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppfat

sa̱²pefa̱d, n., -ed, pl. =, -en, vid öfre kanten vidt, mot bottnen starkt afsmalnande kärl innehållande något slag af soppa.

han̲t s̲¹r̲dor du°/r̲o̲r i̲ sa̱²pefa̱ded.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppgryta

sa²pagrỳda, f., -n, pl. -dor, -na, soppgryta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppkittel

sa²pettèl, m., -en, pl. -a, -na,
soppkittel. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppkött

såperfyd, n., -ed, utan pl., soppkött. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppskål

sa²peskàl, m., -en, pl. -a, -na, soppskål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sopptallrik

såpetàlriff, m., -en, pl. -a, -na, sopptallrik. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorg

sor, m., 1-en, pl. 2-or, -na,

sorg. I sammansätten. sarj.

de jiff me fu sor o åta bedrövel-

sor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorgflor

sårjeflòr, n., -ed, pl. =, -en,
sorgflor. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorgehus

särjehus, n., -ed, pl. =, -en,
sorgehus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorgklädd

sårjaklèd l. -or, m. och f.,
n. - klèt, pl. - klèda, utan
komp., sorgklädd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorgkläder

$\overset{2}{\text{så}}$r̲jaklàr̲, genus obestämbart,
– na, pluralt, sorgkläder.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

songlig
a.

sònli, n. sònlat

de e vel ósa sònlat a sé.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorglig

sòr̲li, neutr. sòr̲lat

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sårjali, l. - lijor, m. och f., n. - let, pl. - lija och efter for, för, sårjali o.s.v., komp. sårjalijare, - jast, sorglig.

torglig

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorgligt

sårjelet och efter for, för,
sårjelet, adv., komp. sårjelijare,
– jast, sorgligt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sork

swerff l. syrff, m., 1-en, pl. 2-a, -na, eg. sork; epitet på en människa l. eñ 4-fotadt husdjur af ringa storlek.

pågen, va möjtar den lile swerffen? den rile syrffen e en stark hust.

bis du, din swerff (om en hund).

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sa̱t, m., 1-en, pl. 2-or, -na,
sort, slag.

eṉ sa̱ts, fa̱lk, kre̱j, ỹ̊rtor.
vi̱ har graṉ sa̱ aw̱ ä̱lk sä̱tor.
Vj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ solumpa

sǭrǫm̲pa, f., -n, pl. -por, -na, sosvans.

dw̲ vw̲̄sor vel̲ ǟn̲tē nē̲rfor̲ lij̄asàm̲ sǭrǫm̲pan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sorvel

sårvel, m., brukas bloū i obest. sing, eū skällsord hvars betydelse är oberlämbar. Om mankön. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sorygg

sǫ́rydz, m., -en, pl. -a, -na,
sorygg, rygg af en sugga.
pǫ́gen sǫ́dor o rijor pa sǫ́-
rydzen. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soskaft

sôskaft, n., -ed, pl. =, -en,
af sô, so, och skaft, skaft,
bildadt skäusord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so-svin

sø̱svi̱n, n. ,- ed, pl. = ,- en,
sosvin, svin af Norkön.

sø̱svi̱n ta̱r si̱ sem̱or eṉ
gå̱lta. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sot

sod, m., 1-ka, utan pl.,
sot. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sot
s.

sǿd, -ǽn

dær bler sǿd a glǽnsor, som de va fjæ̀ra

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sot
s.

sød. -an

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sota

sø̲da (-ar, -a, -ad) intr.,
bilda, afsätta sot.
tø̲ren sø̲dar ei̲n̲te sa dæ̲nt
sam̲ ku̲len, for̲ den̲ e fæ̲rli̲
re̲nt ti sø̲da. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sota II

sø̄da (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., sota, nedsmutsa genom beröring med sot.

ǟjta sa da ǟnte sø̄dar fø̄rtan, har de gar ǟrmana.

Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sota

$s\underline{\overset{2}{\text{ø}}}ta$ (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - a, - a, pl. - ar) tr., sota.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sota sig

sǫ̊da si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., sota sig, nedsmutsa sig genom beröring med sot.

en sǫ̊dar sisa rǫ́lat po klǫ́rna nar en ska kri̊va i skorstenén.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotande

s$\overset{2}{\underline{o}}$tane, n., -d, utan pl., sotande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotare

s$\overset{2}{\underline{o}}$tare, m., -n, pl. =, -rna,
sotare. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotaredotter

sotaredàtor l. - dòtor, f., - en, pl. - tra, - na, sotardotter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sotarmurre

Sołaremòre, m., -n, pl. -ra, -na, Sotarmurre.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sotarepåk

sotarepåg, m., -en, pl. -a, -na, sotargosse, 1/ son till, 2/ lärling hos en sotare. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sotaretös

s$\overset{2}{\underline{o}}$taretös, f., -en, pl. -or, -na, sotarflicka, 1) sotardotter, 2) piga som tjenar hos sotaren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soteld

sodil, m., -en, utan pl.,
soteld. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sotet
a.

sǫ̀dad, neutr. =

sotig

dær va jo sǫ̀dad

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sotflara

sǫdflǽra, f., -n, pl. -ror, -na, sotflinga?

dar flø sǫdflǽror, sam dar va ǐl i, hen i halmstǽken.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotig

sø̄²ded l. -or, m. och f., n. -ded, pl. -deda och efter for, för, sø̄¹ded o. s. v., komp. sø̄²dedaren, -dedast, sotig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotig

sø̄ded l. -or, m. och f., n. -ded, pl. -deda, utan komp., fux-färgad. om hästar. Äfven fø̄ksed.

en sø̄ded mær. Lj.

har du di sø̄dede øjen inu̇?

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotjuder

sø̱¹tø̱r, n., -ed, pl. =, -en,
sotjuder, tjuder för en sugga.
gå̱²ltatø̱red har ja hiṯ, meṉ
hø̱r e sø̱¹tø̱red hø̱²ne?
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotlucka

sodlöka, f., -n, pl.-kor, -na, sotlucka. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotning

sø̄tniz, m., -en, utan pl., sotning. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotpärla

sǫ̱dpǽ̱rla, f., -n, pl. -lor, -na, sotpärla, liten rund sotklump af det slag som brukar uppstiga ur skorstenar. gǽ̱ren ble sǫ̱̊lad me sǫ̱dpǽ̱rlor

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sotryna

sø̱tryna, f.; -n, pl. -nor, -na, sotryne, tryne på en sugga.

dm̱ har eṉ ne̱sa sam̱ e li̱ eṉ sø̱tryna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sotråg

sø̱trm̱, n., -trmw̱ed, pl. =, -trmw̱en, sotråg, tråg för en sugga.

sla̱ lī̱ta ē̱da i̱ sø̱trmw̱ed, ji ēṉte grīs̱oṟna aḻt!

Lj

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotspann

sodspån, m., -en, pl. -a, -na,
sotspann, spann, åmbar,
hvari man uppsamlar och bort-
för det sot, som man får vid
kakelugnsrörs rengöring. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sa²wa (sa¹wor, saw, sa²wed, sa²wed, pl. 1- or l. 2- or) intr., sofva.

Lj.

sa²wa ru¹sed aw si.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwfa saw, sàwerd

pres. -or pl. =

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova
v.

sàwa, ´or, saw, sàwad

di skola ènte srda a sàwa
i fzòrfzan

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova II

han lá på en sòfa a
skøle sawa mídessòmn

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwa, sáwor, saw, sàwad

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sova

såwa, saw, såwad

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Villie Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova sig

sa̲w̲a si̲ (sa̲w̲or, sa̲w̲, sa̲w̲ed, sa̲w̲, pl. 1-or l. 2-or) refl., förek. i uttr. sa̲w̲a si̲ ras̲k, sofva sig frisk, sofva tills man blir frisk.

pa̲gen va fa̲rlet sa̲g, men han̲ sa̲w̲ si̲ ras̲k. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovande

såwane, n., -d, utan pl., sofvande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel
s.

suel, 1 ad

köttmat (kött, fläsk och korv)

han spèla for súelæbrø, som di sa
(om Ola Lans)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul, n., 1-hd, utan pl., kollekt.,
sofvel (kött). Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovelbit

sulbid, m., -en, pl. -a, -na, sofvel-, köttbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovelfat

sulfád, n., -ed, pl. =, -en,
sofvelfat, lågt, vid öfre konten
vidt, mot botnen afsmalnande
lergodskärl, hvarpå sofvel brukar
serveras. Lj.

ti färses dær sto brännevinsflärkan
o sulfáded áltid på bőred.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovelstycke

sualstiffte, n., – d, pl. =, – n,
sofuelstycke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sóh

sówøj, n., -ed, pl. =, -en, eg. sohäst; epitet på en lat häst, hvars lunk liknar en suggas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ soöra

sów̱ø̱ra, n., -d, pl. -ø̱rn, -en, soöra, öra af en sugga.

rä̱gar nu̱ væ̱rs eṯ sów̱ø̱ra i̱ kveḻ. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spackla

spå²kla (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -k, -a, pl. -r) tr., spaktla, med vitt fylla de ojämnheter som kunna förefinnas på en träyta, som skall målas. Skålartärm.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spachland

spå<u>k</u>lane, n., -d, utan pl., spaktlande, medelst kitts på-smetande skeende fyllande af de ojämnheter, som kunna före-finnas på en yta, som skall målas. Målartärm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spackling

spåklin, m., -en, utan pl.,
spaktling, medelst kitts på-
smetande skeende fyllning af
de ojämnheter, som kunna före-
binnas på en yta, som skall
målas. Lj. Målartärm. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spad

spå, n., -d, utan pl.,
spad, kött-, fiskspad m. m.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade

spa, f., -n, pl. -r, 1 -na,
spade. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spader

spar, m., -en, pl. =, -na,
spader. I kortspel. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderdam

spa̱rdā́m, f., -en, pl. -or, -na, spaderdam. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderess

spar̲ä̲s̲, n., -ed, pl. =, -en,
spaderäss.

e har̲ tva̲ spar̲ä̲s̲ i di̲n̲e l̲e̲jen?
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderfem

spar̲fem̲[1], f., -en, pl. -or, -na,
spaderfämma. Äfven spar̲fem̲[2]a.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderfemma

sparfe²ma, f., -n, pl. -mor, -na, spaderfämma. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderfra

sparfrå, f., -fråwen, pl.
-fråwor, -na, spaderdam. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spaderfyra

sparfira², f., -n, pl. -ror, -na, spaderfyra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderhacka

spar̲häk̲a, f., -n, pl. -k̲or, -na, spaderhacka, lågt spelkort i spaderfärgen. Lj.

Äfven spar̲lä̲nzka l. -lä̲va.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderhora

spar̲hø̲ra, f., -n, pl. -ror, -na, skämtsamt uttr. i st. för spar̲dåm, spaderdam. Lj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderknekt

spar-knæjt, m., -kn, pl. -a, -na, spaderknekt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderkung

sparkäz, m., -en, pl. -a, -na, spaderkung. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spaderlanka

spar̲lä̲nzka, f., -n, pl. -kor, -na, spaderhacka, lågt spelkort i spaderfärgen. Lj. Åfuew spar̲häk̲a l. -lä̲va.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spaderlava

spar̲lä̲va, f., -n, pl. -vor, -na, spaderhacka, lågt spelkort i spaderfärgen. Äfven spar̲hä̲ka l. -lä̲nka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadernia

spærni¹, f., -nijan, pl. -nijor,
-na, spadernia. ~~Sfue~~
Äfven spærnija². Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadernia

sparnija, f., -n, pl. -jor, -na,
spadernia. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadersex

sparsüks, f., -en, pl. -or, -na, spadersäxa. Äfven sparsüksa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadersexa

sparsåksa, f., -n, pl. -sor, -na, spadersäxa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadersju(a)

spargu̱, f., - gu̱wen, - gu̱wor, - na, spadersjua. Äfven spargu̱wa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadersjua

spar̲gu̲w̲a, f., -n, pl. -w̲or, -na,
spadersjua. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadespel

sparspr̲ēl, n.,-ed, pl.=,-en,
spaderspel.

har mā̲za sparspr̲ēl e gā̲na?
la mi se de fūsta sparspr̲ēled.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spadertia

spar̲ti̲¹, fr., - tijan, pl. -tijor,
- na, spadertia. Äfven spar̲tija².
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadertia

spærtija², f., – n, pl. – jor, – na,
spadertia. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadertjog

sparfjäg, n., -ed, utan pl., spadertjog. Då i spelet tälva tolfva (mariage) en af de spelande får spaderkung och dam samtidigt på hand, säges han ha sparfjäg. Äfven sparäkta och sparvi.

ja mälde sparfjäg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadertre

spa̱r̲tre̱¹, f., -en, pl. -or, -na, spadertrea. Äfven spa̱r̲tre̱²a.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadertrea

spar̲tre̲a², f., -n, pl. -tre̲or², -na, spadertrea. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadertvå

spar̲två̲, f., -ka, pl. -or, -na, spadertvåa. Äfven spar̲två̲a.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadertvåa

spartvåa, f., -n, pl. -tvåor, -na, spadertvåa. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadervir

sparvi̱v[1], n., -ed, utan pl., samma bet. som spaṟa̱ḵta[2] och sparffä̱g[1]. se dessa ord!

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderåtta

spar<u>å</u>ta, f., -n, pl. -tor, -na, spaderåtta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spadmål

№ 323.

spámal, n., - ed, pl. =, - en,
spadtag, gräfning till ett djup,
som motsvarar längden af
spadens blad. Äfven spástiff.
et spámal jor.
gråva i mer en tva spámal jivt?
vum e de som ivnar et spámal?
hvem är det som fjärtar, skämtuttryck
ivna, öppna, är ett från de sydöstra
häradsmålen lånadt ord. Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåtskaft

spåskaft, n., -ed, pl. =, -en,
spadskaft, skaft på en
spade. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spadstick

spåstiff, n., -et, pl. =, -en,
spadtag, gräfning till ett djup,
som motsvarar längden af spadens
blad. Äfven spåmål. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadtag

spåtag, n., -hd, pl. =, -hn,
spadtag. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak

spag l. ¹-or, m. och f., n. spagt, pl. späga, komp. spägare, - gast, spak. Brukas om djur som blifvit så vana vid folks umgänge, att de låta sig smekas, bäras m. m. utan motstånd.

Käten, hynan, lämed, grisen, fyled e späga.

agorhunsen e sa späga, sa di edor am növen. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderäkta

spar̲ä̲k̲ta, f., -n, utan pl.,
då i spelet tä̲l̲va, tolfva (mariage)
någon af de spelande samtidigt får
spaderkung och dam på hand, säges
han ha spar̲ä̲k̲ta. Äfven spar̲f̲j̲ä̲g
och spar̲v̲ī̲v.

ja mä̲l̲or spar̲ä̲k̲ta.
du sprak̲ spar̲ä̲k̲tan for̲ mi̲.

Ljn

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåkhet

spåghed, m., -en, utan pl., tamhet. Af spåg bildadt subst. se spåg!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann
s.

spa<u>n</u>, -'en, -'a, -'ana

vattenspann

va ja hè<u>n</u>e me spá<u>n</u>en ?

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann
s.

span, -ed

om hårt-spann

de kalas for "spán"
(kallades)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

Lingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann
s.

span, -en, rg.

due fær gæ ɛ́ŋ mæ spánen;
den háŋor dær ùeda.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bet.?

spann

span̲

ja har̲ span̲ inú sin̲ ja tæ̲te i ø̲rje

Willie
Wrahy

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

span̲, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, spann, hink. Lj.

e̲n spån̲ fol̲ mie̲ff.
tva̲ spån̲a fål̲a van̲.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

span, genus obestämbart,
längdmått af utspända fingrar,
förek. blott i uttr. spåna lanz.
ett spann lång.
fared har tw sam e spåna
lant. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannband

spå̄n̲abà̲n, n., -ed, pl. =,
-en, spannband, trä- l. järn-
band som omgifver en träspann,
-hink.

de å̄w̲as̲te spå̄n̲abà̲ned har
lr̄̄nad. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

span, n., 1- kd, pl. =, 1- kn,
spann, 4- spann. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannagrepe

spå̄n̲agrè̲ve, m., -n, pl. -va, -na, grepe till en spann, hink. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannklatsch

spanklåf, m., -en, pl. -a, -na, eg. spannklatsch; med mycket lång svepa försedd piska, afsedd till bruk, då man står i spann. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannkusk

spankúsk, m., -en, pl. -a, -na, spannkusk, busk som kör 4-spann. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spannkvadrik

spå̲n̲akvàd̲riff, m., -en, pl. -a, -na, pinne hvarmed trägrepen fästes i en träspann, -hink.

spå̲n̲akvàd̲riffen jiff áṳ o spå̲n̲en fal̲l i̲ brö̲n̲en. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannkärra

span̲ſſä̲r̲a, f., -n, pl. -r̲or, -na, spannkärra, epitet på en 4-hjulig spannvagn.

Gå̲rsin̲ana for̲dä̲r̲var vä̲jen me sina rä̲lije span̲ſſä̲r̲or.

Lj

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spannmål

spå̲n̲bmà̲l, m., -bn, utan pl., spannmål. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmålsmagasin

spa<u>n</u>e<u>m</u><u>a</u>lsmagasi<u>n</u>, n. ,- ed, pl. = ,- en, spannmålsmagasin.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånemålshånel, m., -en, utan pl., spannmålshandel. Lj.

spannmålshandel

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmålshandlare

spàna malshánlare, -en

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmålshandlare

spå̄n̲emo̲lshàn̲lare, m., -n,
pl. =, - r̲na, spannmålshandlare.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannrem

spa²nerum, m., -en, pl. -or, -na, spannrem. Lj. skomakaruttryck.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannvagn

spanvöjn, m., -en, pl. -a, -na, spannvagn, vagn afsedd för 4. spann.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannvis

spå̱n̲avi̲s, n., oböjl., förek. blott i uttr. i̲ spå̱n̲avi̲s, spann-tals. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannók

spanój, n., -ed, pl. =, -en, spannhäst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spansk

span̲sk l. 1-or, m. och f.

n. span̲st, pl. spån̲ska,

1) utan komp., spansk. spån̲skor

flu̇u̲a. spån̲ska hun̲s,

2) med komp. spån̲skare, -skas̲t,

högfärdig, tillgjord.

span̲sk i̲ mon̲zen, som ej anser

sitt allmogemål fint nog.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spansk

span̲st, adv., komp. spån̲skare, -skas̲t, högfärdigt, tillgjordt. l̲lna snåk̲a sa span̲st.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanskrör

spånsrör, n. ,- ed, 1/ utan pl., kollekt., spanskrör, bamburör, 2/ med pl. = ,- en, käpp af bamburör.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanskrörskäpp

spåṉsrǫrsfsèp, m., - en, pl. - a, - na, bambukäpp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spanrörs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spara

spå²ra (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k, - a, pl. - ar) kv., spara.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spara sig

spå²ra si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., spara sig.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparande

spå̲rane, n.; -d, utan pl., sparande. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbank

sparbäŋk, m., -ken, pl. -a, -na, sparbanke. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbanksbok

sparbänksbag, f., -en, pl. -bøjor, -na, sparbanksbok.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sparbanksförstuga

sparbänksfaste, m., -n,
pl. -ta, -na, sparbanksförstuga,
förstuga till sparbankshus.
Fyvakonan stal pänzana Lj.
i sparbänksfasten.

Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sparbankshus

sparbänkshus, n., -ed, pl. -, -en, sparbankshus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbankslån

sparbånkslån, n., -et, pl. =, -en, sparbankslån.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbanksränta

sparbänksränta, f., -n, pl. -tor, -na, sparbanksränta, ränta på i sparbank insatta medel l. ränta för lån i sparbanken.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sparbankschuld

sparbänzkskol, m., -en, utan pl., sparbanksskuld, skuld till sparbanken. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbössa

spa̱²rebùsa, f., -n, pl. -sor, -na, sparbössa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spark

spark, m., 1- en, pl. 2- a, -na,
spark. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparka

spa̱²rka (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a, -a, pl. -ar) tr. och intr., sparka.

spa̱rka tí den sté̱nen.

spa̱rka óṇ̱an, íṇ̱, né̱r, áp, i̱tú̱.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparka
v.

spàrka -ar -a -ad

di trø̲r nẹ́r a spàrkar
(hjortarna)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparkande

spårkane, n., -d, utan pl., sparkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparkas

spa̱rks (spa̱rks, spa̱²rkas, spa̱²rkaḏs, spa̱rks, pl. =) def., sparkas.

spa̱rks du̱, drōm̱¹el?

laṟ ble̱ o spa̱rks, pa̱²ga!

di̱ re̱vs o spa̱²rkas. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparlakan

sparlägen, n. ,- ed, pl. =,- en,
sparrlakan. Gj.
di dro sparlägen for sänzen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparr

spàr̲a (obest. pl.)

(taksparrar)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spar

spar, m., -en, sparre, 1/ utan pl., kollekt., sparre. dær e gran̲or sam̲ dæw̲or ti spar, 2/ med pl. 2 -a, -na. di̲ tva̲ spa̲rana va tvært aw̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparverk

sparvärfs, n., -ed, pl. obrukl., sparrstol, takstol. sparvärfsed e for klint po bedze lænorna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparrände

spa̲²raèn̲e, m., -n, pl. -n̲a, -na, sparrända, ända af en sparre.

spa̲²raèn̲ana e ápr̥ydna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sparsam

sparsam l. -or, m. och f.,
n. -samt, pl. -sama, komp.
-sammare, - mast, sparsam,
som sparas. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparsamhet

spar̲sam̲he̲d, m., -en, vtan pl., sparsamhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparsamt

spar̲sám̲t, adv., komp.
-sám̲are, -m̲as̲t, sparsamt.
di̲ ga̲r spar̲sám̲t ti vä̲ja.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spar

spor, m., 1_ en, pl. 2_ a, _ na,
sparf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparoben

spo̱²rabe̱n, n., -ed, pl. =, -en, 1) sparfben. e̱¹dor du̱ spo̱²rabe̱nen ase̱¹? , 2) sparffot. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparafjäder

spo̱ra̱fjà̱r, m., -en, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. -a, -na, sparffjäder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparagump

spo̲ra̲gòm̲p, m., -en, pl. -a, -na, sparpstjärt. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårhanne

spårahane, m., -n, pl. -na, -na, sparfhane. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spårhona

spårahöna, f., -n, pl. -nor, -na, sparfhona. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvhuvud

spårahöved, n., -et, pl. =, -en, sparfhufvud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sparvhök

spårahöj, m., -en, pl. -a, -na,
sparfhök. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparhökben

spo̲²rahø̲jabè̲n, n., -ed; pl. -en, 1) sparfhöksben, 2/- fot.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvhöksfjäder

spo̲²rahø̲jafjæ̲r, m., -en,
1) utan pl., kollekt., 2) med pl.
-a, -na, sparfhöksfjäder.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvhökgump

spo̱ˀrahø̱jagòm̱p, m., – en, pl. – a, – na, sparfhöksstjärt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparhökhuvud

spo̱²rahø̱jahòw̱eḏ, n.,- ed,
pl. =,- en, sparfhökshufvud.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparhöksnäbb

spo̱²rahø̱janèḇ, n., -ed, pl. =, -en, sparfhöksnäbb.

Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparohöksed

spo̱ˀrahø̱jarìg̱de, m., -n, pl. -da, -na, sparfhöksbo.

Vi̱ hi̱ˀte eṉ spo̱ˀrahø̱jarìg̱de i̱ vaˀra graˀṉor. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvhökunge

spo̱²rahø̱jaòŋe, m., -n, pl. -ŋa, -na, sparfhöksunge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårahöjavinge, m., -a, pl. -za, -na, sparfhöksvinge. Lj.

sparvhökvinge

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparhöksägg

spo̲²rahø̲jalidz, n., -ed, pl. =, -en, sparhöksägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvlort

spo̲ralò̲rt, m., -en, pl. -a, -na, liten klump af sparfvens träck. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spawlyng

spo̲²ralyn, m., -an, pl. -a, -na,
sparfflock. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spawmók[1]

spo̱ramo̱j[2], n., -ed, utan pl., sparfträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparnäbb

spo̲ranèb̲, n., -ed, pl. =, -en,
sparfnäbb. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparorede

spo̲²rarygde, m., -n, pl. -da, -na, sparfrede, -bo.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparostek

spo̱²rastèj, m., -en, pl. -a, -na,
sparfstek. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparwunge

spo̱²raòn̮e, m., -n, pl. -n̮a, -na,
sparfunge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvinge

spo̱²ravi̇n̥e, m., -n, pl. -n̥a, -na,
sparfvinge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvägg

spo̊ralidz, n., - hd, pl. =, - hn,
sparfägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera

spasé'ra -a -ad.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera

spasera -ar -a -ad

pres. part. spaserares

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera

spasé¹ra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -ar, pres. particip spasé¹rande) tr. och intr., spatsera.

Kvinnan spasé¹rar lå²nga vä²ja.

Har har i vad spasé¹rande bä²ste?

(Pres. particip kan ej ha objekt).

Lå²sorna e spasé¹rade ti stå²n.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserande

spaséranle, n., -d, utan pl.,
spatserande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserkäpp

spaséraskäp, m., -en, pl. -a,
promenadkäpp. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaserplats

spaséreplàs, m., -en, pl. -a, -na, promenadplats. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsersko

spaṣéreskò, m., -na, pluralt spatserskor, ha fad spaṣéreskòna po, ha lust aw promenera. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spatsertur

spaṣératùr, m., -an, pl. -or, -na, promenadtur. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spatserväder

spaṣ̱ẹ́revæ̱r, n., -ed, vtan pl., promenadväder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatservåg

spaṣ̱ẹ́revòj, m., -en, utan pl., spatservåg, våg som skall tillryggalåggas l.-lagts till fots. hær e en bra spaṣ̱ẹ́revòj ti stan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatt

spat, m., -en, utan pl., spatt. En åkomma i hästens has. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatthalt

spathält l. -or, m. och f.,
n. -hält, pl. -hälta, utan
komp., spaåbruten, halt genom
spaå. om hästen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spatknuta

spatknúda, f., -n, pl. -dor, -na, spaaknuta, knuta som uppstår genom spat. om hästen.

Öjed hade stora spatknúdor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spattkrake

spat̲kräge, m., -n, pl. -ga, -na, epitet på en med benåkomman spat̲, spatt, behäftad häst. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spattkula

spat̲kul̲a, f., -n, pl. -lor, -na, epitet på en med benå-kommen spat̲, spatt, behäftad häst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatlös

spatlös, m., -en, pl. -a, -na, benämning på det på hästens has befintliga ställe varest benåkommen spat, spati, har sitt säte. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spe
s.

spe, n., -d, utan pl., spe.
jöra spe od nan l. nad.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spea v.

spe̱ʔa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - ar) tr., göra spe åt, drifva gäck med.

falk spe̱ʔa 'n foṟ sina mäʔze gluʔta. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speende

spéne, n., -d, utan pl.,
spe, gäckeri. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel

spæjl, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
spegel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spegel

spèjel -en, spèjla, -ana

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegelbit

spåjlabìd, m., -en, pl. -a, -na, spegelbit. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spæjlabör, n., -ed, pl. =, -er,
spegelbord. Gj.

spegelbord

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegeldörr

spæ²jladòr, f., -en, pl. -dàror, -na, spegeldörr, dörr med infällda träskifvor, speglar.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speg eldörr

spöjladár -en

dörr med ~~spegel~~ speglar (infällda trästycken)

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegelglas

spåjlaglàs, n. 1 – hd, pl. = 1 – hn,
spegelglas. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegelkrona

spæ²jlakrùna, f., -n, pl. -nor, -na, spegelkrona, krona på spegel. spæ²jlakrùnan falt nér o slos itú. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegellåda

spåjlalåda, f., -n, pl. -dor, -na, spegellåda. Gj

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegelram

spæ²jlaràm̲, m., -en, pl. -or, -na, spegelram. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla sig

spæjla si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - ar) refl., spegla sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speglande

spæ̊jlane, n., -d, utan pl., speglande (af sin egen person). de va ut jæ̊vla spæ̊jlane dær e po di tø̊sorna. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spegona

spegóna, f., -n, pl. -nor, -na, speglosa. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spek

spej, n., 1-ed, utan pl., skinn och inkråm af spickad sill.

hönzen édor spej. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spéka
v.

spèja -a -ad

resa och bena spekesill.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekka
v.

spèja -ar -a -ad

hos yngre växl. med spèga etc.

avtaga skinn och ben fr. salt sill.

spèja sélan.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speka
v.

spèja -ar -a -ad

om sill: rensa & bena

spèja sill:an

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicka

spe²ja (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - ar) th., spicka.

spe²ja sil. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekande

spe̱²jane, n., -d, vtan pl., spickande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× speke

spe̱ʔje, adv., utan komp.,
förek. i uttr., da̱ʔnsa, suʔpa,
ffuʔṣa spe̱ʔje, dansa, supa,
kyssa ensam, utan moitié.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekeflåsk

spe̲jeflåg, n., -ed, vtan pl., spickefläsk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spekekött

spèjefgýd (spèjefgýd).

saltkött.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spekekött

spe²jeffsyd, n., -ed, utan pl., spickekött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekesill

spe̱²jesìl̲, f., - en, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. - or, - na, spickesill. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spekesill

Spèjasil' -en

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ speket

spe̱²jeḏ l. -or, m. och f.,
n. -jeḏ, pl. -jeḏa och efter
foṟ, för, spe̱¹jeḏ o. s. v., komp.
spe̱²jeḏare, -ḏast, tung, svår-
skȫū, om jord (åkerjord).
jö̱¹ren ble re̱²ktet spe̱²jeḏ ä̱²tor
räjned. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spekleken

spekl<u>e</u>jen, m. och f., n. -jed, pl. -jna, komp. -jnare, -jnast, äckelmagad, granntyckt, nogräknad på förtäring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spehlehenhet

spaklé̱jaṉhè̱d, m.,- en, utan pl., granntyckthet i fråga om förtäring. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spetákel, n.

--- jøre spetákel

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spetákel, n.

dær va en som jøre spetákel
ve hànom (upptåg, hyss).

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spet<u>å</u>kel, n., -ed, pl. =, -kel<u>e</u>n, spektakel, nyss, puts.

dr<u>i</u>va spet<u>å</u>kel me fal<u>k</u>.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spetákel n.

upptåg, oväsen, ofog

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spektakelsmakare

spektakelsmàgare, m., -n, pl. = ,- rna, 1) upplågsmakare, 2) spefågel.

Lj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakelsmakare

spatåkalsmågane, m., pl. =

uppträdsmakare

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulerad
a.

spetsgelénad
tänkande
en spetsgelénad mán

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spel, -ed m. f. 1871

(musik)

men spéled ble jo daràtor.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spr̲l, n., 1-bd, 1/ utan pl., spel, musik. spr̲l o dan̲s, 2/ med pl. =, -en, spel, kortspel, 3/ puts, hyss, upptåg. har i nu̲ vad po spr̲l ijen̲ glu̲ta, 4/ musikinstrument sådant som dragharmonika, mungiga o. d.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spola

spr̥̀l/a, =

äv. spr̥̀la

m. f. 1852

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spèla -ar, -a, -ad

a han spèla a dànsa, so
ròkavéyana di flø-omkreŋ.

m.f. 1871

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spela II

di va rèdia te a spèla, dí;
han va èna ópad, lánt ópad
a spèla for kóʒen.

m. f. 1868

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela III

han spèla for súel æbrø, som

di sa (om Ola Lans)

han hade vad i ýsta, æ dær hade

han sedad æ spelad kørt.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spèla -ar -a -ad

só spela di harmeni.

spèla på nytt belagt 1962.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela!

Lära a spèla

(musiçera)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela I
v.

spèla -ar -a -ad,

di Góz a spèla

m. f. 1880

bu annan gång: spèla, samme medv.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spɛ̀la -ar -a -ad

spɛ̀la kv. f. 1876; m. f. 1880

spɛ̀la, m. f. 1874 i Rögla.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

han va dàkti' te a spɛ̀la

m. f. 1880

han spɛ̀la a dɛv omkrɛ̀g

m. f. 1874.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

di va a spèla for kózen flèse gàza.

(om Brolinarna fr. Abbekås).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

di kon̲a spè̲la àl̲i hóp̲a
mé̲r en den élste.
e

m. f. 1874.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

sps̱la (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a
-a, pl. -ar) tr., spela.
sps̱la fijol, kart. Lj.
sps̱la nan po nesan
sps̱la lantor, vara yster.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela upp

spela öp -a -ad

göra konkurs

han har spelat öp; nu
får han slät-äga nu.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelande

spelanen, n., -d, utan pl.,
spelande. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelare

sp$\overset{2}{\underline{r}}$lare, m., -a, pl. =, -rna,
spelare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelfågel

spr̲ˀlefäl, m., - en, pl. - a, - na, upptågsmakare.

Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ speliol

spelijol, f., -en, pl. -or, -na, fiol. Skämtsamt utt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemán l. spèlemán ;
pl. spèlemen

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemàn pl. -a

di va jo dòktia te a spèla;
spèlemàna.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemán, -en.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spe̱²lemàn̲, m., -en, pl. -mèn̲, -en, spelman. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmansbänk

spr̥̄lemaṉsbæ̀ṉʒʃʃ, m., -en, pl. -a, -na, spelmansbänk, vid dansbanan befinntlig, för spelmannen afsedd bänk. Lj.

dar la tár̥kle o ǵåla po spr̥̄lemaṉsbæ̀ṉʒʃʃen.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spelmansdotter

sp^{2}r̲lemaṉsdàṯor l. -dòṯor, f., -en, pl. -ṯra, -na, spelmansdotter. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spelmanska

spelmànga, f., -n, pl. -gor, -na, benämning på, men ej tilltalsord till en spelmans hustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spelmanskvinna

sp$\overset{2}{\underline{e}}$lmaṉskvìṉza, f., -n, pl. -ṉzor, -na, spelmanshustru.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmanskäring

spelmanskäring, f., -en, pl. -or, -na, spelmanskärring, -gumma, hustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmanspängar

spr̥̄lemaṉspæ̀ṇza, m., -na, pluralt, spelmanspängar, afgift, som erlägges till spelmannen vid en danstillställning.

Nu̱ fa̱r di̱ sam̱ ha̱r dä̱nsad lä̱dza spr̥̄lemaṉspæ̀ṇza.

Vum̱ ta̱r ä̱f spr̥̄lemaṉspæ̀ṇza?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmanssläkte

spr̥̄lemaṉslæ̀jte, n., -d, utan pl., spelmanssläkt, släkt hvari finnas l. funnits flera som egnat sig åt musikens konst. Lj.

en kan hø̄ra od pā̄gen e aw spr̥̄lemaṉslæ̀jte. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmansson

spr̥̄lemanṣòn l. -sòn, m., -an, pl. -or, -na, spelmansson.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelone

spelörr, m., -n, pl. -rra, -rna,
spelorre, spefågel, upptågsmakare.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelpeng

spr̥²lepàŋ, m., -en, pl. -a, -na,
spelslant. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelverk

spr̥̄lavàrff, n., -ed, pl. = , -en,
spelvärk, skämtsam benämning
på musikinstrument.

spr̥̄lavàrffed lyde ènte. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenat

spenåt, m., -en, utan pl.,
spenat. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenatsblad

spen$\underline{\text{á}}$tsbl$\underline{\text{a}}$, n. ,- d, pl. = ,- n,
spenatsblad.

gak $\underline{\text{ú}}$d $\underline{\text{i}}$ h$\underline{\text{å}}$ven $\underline{\text{ê}}$$\underline{\text{t}}$or t$\underline{\text{ö}}$$\underline{\text{l}}$tre
spen$\underline{\text{á}}$tsbl$\underline{\text{a}}$ v$\underline{\text{i}}$ kan $\underline{\text{stuwa}}$. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenatsfrö

spenåtsfrø, n., -d, t/utan pl.,
kollekt., 2/med pl. = ,- n, spenats-
frö. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenatskar

spenåtskar, n. -ed, pl. = -en,
kärl innehållande spenat.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spenatspilla

spenätspila, f., -n, pl. -lor, -na, liten, enstaka växande, i glest bestånd förekommande spenatsplanta.

hær e nan yzffa spenätspila äpkomen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenatsplanta

spenåtsplånta, f. -n, pl. -tor, -na, spenatsplanta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenatsrot

spenåtsrød, m., -en, pl. -rødor, -na, spenatsrot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenatsstabbe

spenátstabe, m., -n, pl. -ba, -na, spenatsstjälk.

ji svínen spenátstabana. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenatsstuvning

spenåtstuvning, m., -en, utan pl., spenatsstufning.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenatssäng

spenätsæn, m., -en, pl. -a, -na, spenatssäng, med spenat besådd trädgårdssäng. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spendera

span̲de̲ra (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n. sing., -a, pl. -ar) tr., spendera.

span̲de̲ra mad o bre̲n̲ewìn po nan̲.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenderande

span̲de̲rane, n., -d, utan pl., spenderande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spenderbyxor

spandérebòjsor, f., -na, pluralt, spenderbyxor. I uttr. ha, ta spandérebòjsorna på, vara, bliva spendersam. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenderning

span̲d̲ér̲niŋ, m., -en, utan pl., traktering, förplägning.

vå̲ŋka dar̲ nan̲ span̲d̲ér̲niŋ?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenat

spenát

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ speta
s.

spigda, pl. -or

trästicka; strumpsticka.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta

spyda, f., -n, pl. -dor, -na,
speta, sticka, strumpsticka
l. annan hvarmed ngt stickas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetetröja

spÿdetröja, -an

gammaldags stickad fruntimmerströja,
som bars ytterst.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetetröja

spr^{2}ydetröja, f., -n, pl. -jor, -na, stickströja, med stickor förfärdigad tröja. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spetetröja

spjädetröja -an -or -orna

gammaldags stickad fruntimmers-
tröja.

di hade spjädetröjor me bördor.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spetetrójebål

spy̨²detrojebùl, m., -en, pl. -a, -na, bålparti i en med stickor förfärdigad tröja, stickströja. Tj.

hána jo̱²re áḻṯid spy̨²detrojebùlæna la²za. Tj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetetrójeärm

spr̥²detrojeæ̀rm, f., -en, pl. -or, -na, stickträjärm, ärm i en med stickor förfärdigad tröja.

ja far jo̊²ra et par nẙ²ja spr̥²detrojeæ̀rmor ti på¹gen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l. - hòza (sällan) + spethåsa

spr̥ydehòsa, f., - n, pl. - sor, - na, stickstrumpa.

Spar̥inzen jiff o jo̥re po en spr̥ydehòsa. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
sb.

spets, -en, -a

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
s.

spets, -en

spetsigt föremål; udde.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
adj.

spes ; pl. -a

spetsig

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spets

Spets. Lan

Spec.: Ol längst bort belägna av
tre utsatta fiskegam.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
s.

spis, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
spets, spetsigt föremål.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets adj.

spis̱ l. 1-or, m. och f., n. spis̱t, pl. spis̱a² och efter foṟ, för, spis̱a¹, komp. spis̱are², -s̱as̱t, spetsig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsa

2
spisa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - ar) tr., spetsa.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsa ihop

spi̱sa i̱hóp l. i̱hópa (-ar, -a, -ad, i̱hóp- l. i̱hópaspi̱sad pl. -e, spi̱sa, pl. -r) tr., hopspetsa, -foga sammanspetsa, om ändarne af tåg l. rep. Äfven spi̱sa sämen l i̱sämen. ta spi̱sknowen o spi̱sa réved i̱hópa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsande

2

spisane, n., -d, ⚥ utan pl.,
spetsande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsar

spi$\overset{2}{\underline{s}}$or, genus osäkert, möjligen f., -na, pluralt, spetsar, virkade knypplade l. på annat sätt tillvärkade och afsedda till prydnad på klädesplagg m. m. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsbladad

spisblåad l.-or, m. och f., n.-blåad, pl.-blåade, utan komp., spetsbladig, som har spetsigt blad (om en knif) l. spetsiga blad (om växter).

ta hid den spisblåade kniven. ja tyffor de kørned star sa spisblåad. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spetsbukad

spisbugad l. - or, m. ah f.,
n. - gad, pl. - gade, utan komp.,
spetsbukig, som har spetsigt
utskjutande mage. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsgård

spi<u>s</u>g<u>a</u>r, m., -kn, pl. -a, -na,
spetsgård. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetshakad

spis-hägad l. -or, m. och f.,
n. -gad, pl. -gade, utan
komp., som har spetsig haka.
Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetshärdad

spis̱hćeraḏ l. -or, m. och f.
n. -raḏ, pl. -raḏe, utan komp.,
som har smala, sluttande,
spetsiga skuldror. Om människor.
Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetskroge

spiskno, m., -knowen, pl. -knowa, -na, benämning på en tagg af rådjurshorn, milken begagnas, då man kopspetsar kopsätter två tåg- l. repändar.

L. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsning

spi²sniz, m., – en, utan pl.,
spetsning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsnosad

spis-nō-sad l. -or, m. och f.,
n. -sad, pl. - sade, utan komp.,
spetsnosig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsnäsad

spisnésad l. -or, m. och f.,
n. - sad, pl. - sade, utan
komp., spetsnäst, som har
spetsig näsa. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsrövad

spisrövad l. -or, m. och f.,
n. -vad, pl. -vade, utan komp,
som har smal, spetsig stuss.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets-skägg

spétsskèg, n.

pipskägg

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsnutad

spisnudad l. -or, m. och f.,
n. -dad, pl. -dade, utan komp.,
// spetsnäst, 2/ spetsnosig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spett

spryd, n., 1-ed, pl. =, 1-en, spett.

et glöad spryd.

Vums spryd hade di, nar di bägte spryd kägan? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spettkaka

spìgdekága, -an.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetthorna

spryd̲hö̲rna, f., -n, pl. -nor, -na, epitet på en ko som har långa, spetsiga (spjutliknande) rätt upp stående horn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spryd̲ka̲ga, f., -n, pl. -gor, -na, spettkaka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkakebakerska

spydkágubàgorga, f., -n, pl. -gor, -na, kvinna som förstår konsten att baka spettkakor. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkakebakande

spyd̲kä̲gebä̲gane, n., -d, utan pl., bakande af spettkaka.

de va de vä̲rsta spyd̲kä̲gebä̲gane ja h̲ar vad mé po, for̲ alt̲i̲hö̲pa dral̲ aw̲ spy̲ded o i̲ vä̲rmen. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkakebit

sprydkägebid, m., -en, pl. -a, -na, bit af spettkaka.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkakefat

spryd̲kä̲gefä̲d, n., -ed, pl. = , -en, fat att ställa spett-kaka på.

spryd̲kä̲gefä̲ded ble tom̲t i̲ råpa tä̲ged. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkakepapper

spydkägapapèr, n., -ed, utan pl., med genombrutna figurer siradt papper, som dels lägges på det fat som uppbär en spettkaka, dels sättes som omfattning kring den blomsterbuken, som pryder kakans topp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkakesmula

spyd̲ka̲gesmu̲la, f., -n, pl. -lor, -na, smula af spettkaka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkakestycke

spydkägerstiffe, n., -d, pl. =, -n, stycke af spettkaka.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetälsk

spidälg l.-or, m. och f., n. – älst, pl. – älga, utan komp., spetälsk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

spi, n., spijed, pl. =, spijen,
spik. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik
s.

spij. ´ed. pl. =. ´en

han hade fæd fát i et spíj,
han sæd æ pàifza næn i ènen
me.

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika
v.

spìja -a -ad.

di spìja rónten óm dǿren

m. f. 1897.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spija[2] (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a, -a, pl. -ar) tr., spika.
dören va spijad[2]. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika ihop

spija ihop l. ihopa (- ar, - a, - ad, ihop- l. ihopaspijad, pl. - d, spija, pl. - ar) tr., hopspika.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika samman

spija sámen l. isámen (-ar, -a, -ad, sámen- l. isámenspijad, pl. -e, spija, pl. -ar) tr., samman-spika.

Kówen sa wíd sam hon va sámenspijad aw fjéla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spikande

spijane, n., -d, utan pl., spikande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spiknabb

spi̱nǿḇ, m., -en, pl. -a, -na, kort spik, nabb.

brǿ̱doṟna va fǿḻa me spi̱nǿḇa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiktunna

spitýnza, f., -n, pl. -týnzor, -na, spiktunna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spila sig

spila si (-ar, -a, -ad) refl.,
spira, växa, utbreda sig.
Nu börjar sen o spila si.
Ledsleten har spilad si mijed.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spiling

spi̯ˀliŋ, m., -en, pl. -a, -na, namn på plommon af en liten, rödgul sort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spilingkärna

spi̱lin̲z̲affæ̱rne, m., -n, pl. -na, -na, kärna af spi̱lin̲z̲, plommon af en liten, rödgul sort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spilingskott

spi̱²lizaskòt̲, n., -ed, pl. =, -en, skott af spi̱²lizatrè̲, träd som bär spi̱²liza = plommon af en liten, rödgul sort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spilingträd

spilizaträ, n., -d, pl. = -r,
träd som bär spiliza, plommon
af en liten, rödgul sort.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilkum

1

spilkam, m., -en, pl. -a, -na, spilkum. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilla
v.

spìla, spìlde, spild

dær ble mér spíld

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilla

spi:la 2 / spi:lor 1, spi:lde 2, spi:lt, spild, pl. 2 -a, spil, pl. 1 -or l. 2 -or) tr., spilla Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spillande

spi^{2}lane, n., -d, utan pl., spillande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spillbringa

spi²lebrìnza, f., -n, pl. -nzor, -na, epitet, skällsord, om en person som vid måltiden spiller på sitt bröst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilta

spilta, f. -n, pl. -tor, -na,
spilta. Vg.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spindelväv

spi²zelvòv, m., -en, utan pl., kollekt., spindelväf.

fæj nér spi²zelvòven.

Nar en Nar hul nan stens, da e de bra o lägza spi²zelvòv po.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinka
s.

spin²ʒʃa, f., -n, pl. -ʃor, -na,
flisa, splint (af ved).
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinka
v.

spinzʃʃa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a, -a, pl. -ar) tr., flisa, splinta (ved). Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprinka itu

spinzspa itu (-ar, -a, -ad, itu-
spinzspad, pl. -e, spinzspa, pl. -ar)
e., sönderspinta (ved). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spi²nza (spi¹nzor, spant, spo²nzed, spo²nzen, pl. -nzna, spinz, pl. 1- or l. 2- or) tr., spinna.

spi²nza to, hor, blar. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

Spritzor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spinja, spant

(K. J. 1855)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna
v.

spèŋa

kàrda a spèŋa

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spèŋa, spa̱nt, pl. =

di spá̱nt sá̱l

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnande

spi²nzane, n., -d, utan pl.,
spinnande. Sj

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spinnrocksnor

spi²ṉerak̲asnò̲r, m., -en, pl. -or, -na, spinnrockssnodd, snodd som är spänd mellan hjulet och tenen på spinnrocken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnhus

spinnhus, n., -et, pl. obrukl.,
spinnhus, arbetsfängelse för
kvinnor. Lj.

№ 323.– Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinning

spi²nniz. m., -en, ~~pl~~ utan pl.,
spinning.

vi lo²mte na to ti spi²nniz.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spi²zeràk, m., -en, pl. -a, -na, spinnrock. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrockben

spi^{2}zurakabèn, n., - ed, pl. =, - en, spinnrocksben.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrockhjul

spi²zerakajùl, n., -ed, pl. =, -en,
spinnrockshjul. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinnrockskakel

spinnerakaskägel, m., -en, pl. -gla, -na, dragstång, som förenar spinnrockens trampinrättning med hjulaxeln.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrockskruv

spi^{2}nzurakaskrù, m., - skrùwen, pl. - skrùwor, - na, spinnrocksskruf, på spinnrockens främre del sittande skruf, medelst hvilken rockens gång regleras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~sprizerakasna~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinter

spi<u>n</u>tor, förökande partikel, spiller.

spi<u>n</u>tor nyja klar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spir

spir, s., 1- en, pl. 2- or, - ar,
spira, mast-, tornspira.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spirituosa

spirtijo̱sa, f., -n, utan pl., spirituosa, spritdrycker. Någon gång kan man få höra formen spritijo̱sa, etymologi af sprit, sprit.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spirk

spirff, m., 1-en, pl. 2-a, -na, epitet på spensligt hankön.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spinket

spir̲ʃʃed̲ l. - or, m. och f.,
n. - ʃʃed̲, pl. - ʃʃed̲a och efter
for̲, för, spir̲ʃʃed̲ s. s. v., komp.
spir̲ʃʃed̲are, - d̲as̲t, spenslig.
pa̲gen e nak̲ lan̲, men̲
han̲ e lij̲avèl̲ spir̲ʃʃed̲.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis

spis, m., -en, -ar pl.,
spis, föda, mat. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis

spis, m., 1- kn, pl. 2- a, -na,
spis = Eldstad. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis
s.

spis. -en

köksspis. järnspis. Nyare ord och begrepp.

èla frk di ha spisen eye i rómad

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers_1962
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis
s.

spis, -en

kökspis; äv. rund järnkamin

en höjor, rönor spis.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis II

dær va ènta spís i den;
de ble rét so sènara.

(om kaminen i Sjörups kyrka)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisa
v.

spìsa

(finare än èda som är mera vardagligt).

de va nona vòlpa te a spìsa på dìta stàlad.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisa

spi²sa (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar/
tr., spisa.

spi²sa mi¹da, mi¹dåvlan. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisande

spi^{2}sane, n., -d, utan pl., spisande. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisben

spi̱²sabèn, n., - ed, pl. =, - en,
spisben, - fot, ben på järnspis.
Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisdörn

spisadör, f., -n, pl. -dörar, -na, spisdörr, dörr till en spis eldstad. GJ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskant

spi̱²sakà̱nt, m., -en, pl. -or, -na, spiskant, kant af en spis (eldstad).

ja slø̱ i̱mø̱¹d spi̱²sakà̱nten me gry̱²dan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spiskvarter

spiskvarter, n., -ed, pl. =, -en, spiskvarter, matserveringsställe. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spislig

spi̱²seli̱ l. - lijor, m. och f.,
n. - let, pl. - lija och efter
foṟ, för, spi̱¹seli̱ o. s. v., komp.
spi̱²selijare, - jast, spenslig.
Om människor.

bo̱¹rnen e spi̱²selija o mo̱²gra.
Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spislock

spi̱²saḻȯ̀g, n., -ed, pl. =,
-en, spislock, det runda
järnlock som passar till den
i öfverste ringen befintliga
öppningen. om en spis (eedstad).
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spislåda

spi̱²saḻàda, f., -n, pl. -dor, -na, spislåda, asklåda i en spis (eldstad). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisning

spi̱²sniz, m., -en, utan pl., spisning.

hå̱²la spi̱²sniz, hålla spiskvarter.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisring

spi̱²sarĭz, m., -en, pl. -a, -na, spisring, ring att lägga öfver eldstaden i en järnspis. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisrist

spi̲sarìo̲t, m., -bn, pl. -a, -na, spisrost, galler på hvilket man uppgör eld i spisen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisrök

spisarøj, m., -en, utan pl.,
spisrök, rök från spis (eldstad).
Dær va en rœli spisarøj i
stuwan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Ter Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisrör

spi̱²s-arǫ̀r, n., - hd, pl. =, - hn,
spisrör, rör till spis (eldstad).
Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisugn

spi̱²saò̱n, m., -en, pl. -a, -na, spisugn, stekugn i en spis (eldstad). Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisvärme

spi̱²savàrme, m., -en, utan pl., spisvärme, värme som åstadkommes af en järnspis. spi̱²savàrmen e o̱sõ¹ʒare en ka¹ke̱ḻo̱nsvàrmen. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjut

sjud, 1 hd

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjut

spjud, n., pl. =

di hada stòked ma spjúd

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjäla

spjela, f., -n, pl. -lor, -na,
spjela. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjäll

spjal, n., -1 ed, pl. =, 1 ea,
spjäll. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjäll

spjal, n., -ed, pl. =, -en, kil, svickla på klädesplagg, t. ex. lintyg, kalsonger.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjällband

spjelbån, n., -ed, pl. =, -en, spjällsnöre. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spjällsam

spjelsám l. -or, m. och f.,
n. -sámt, pl. -sáma, komp.
-sámare, -sámast, kinkig,
om väderleken.

spjelsámt vær, spjelsám høst.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spjärna v.

spjǣrna (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., glo, titta, under det hufvudet höjes och ögonen vidt uppspärras.

tǣsor, va spjǣrnar i̱ po mǣj foṟ, haṟ i̱ ænte̱ se̱t faḻk foṟ?

Ø̱jen spjǣrna sa dæ̱nt po tæ̱ged.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjärnande

spjärnane, n., -d, utan pl., tillande, under det hufvudet höjes och ögonen uppspärras.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

spo̲le², m., -n, pl. -la, -na,
spole, 1) järnten l. träribba,
t. ex. i det galler som bildar
en foderhäck l. en vagnshäck
af fordom brukligt slag,
2) spolten med påvindadt, för
väfning afsedt garn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolhäck

spålahäft, m., -en, pl. -a, -na, av trägaller bestående vagnshäck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spolsoffa

spå̄lasöfa, f., -n, pl. -for, -na, soffa hvars rygg- och sidostöd bestå af trägaller.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolsäte

spo̊lasède, n., -d, pl. =, -n, vagnssäte, hvars rygg- och sidoparti bestå af trägaller.

Sj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spolta

spå²lta (- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - ar) tr., spola, vinda (garn)
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spoltande

spöltane, n., -d, utan pl.,
spolande, vindande (af garn).
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spoltepipa

pl. spoltepipor

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spoltepipa

spo²ltepi̱va, f., -n, pl. -vor, -na, spolten, trä-, zör- l. pappersten, hvarpå man vindar det garn, som skall utgöra islag till en väf. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spolterock

spo²lteràk, m., -en, pl. -a, -na, spolrock, vanlig spinnrock l. för ändamålet särskildt inrättad maskin, hvilken användes, då islagsgarn till en väf vindas på spoltenen.

Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolvagn

spo̊lavòjn, m., -en, pl. -a, -na, vagn hvars häckar bestå af trägaller. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spordan

spo̱²rdan̲, n., oböjl., efter-
frågan.
hær e stræz spo̱²rdan̲ ä̱²tor
fal̲k.
Ffo̱¹rna e hær̲ spo̱²rdan̲ ä̱²tor.
Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporra

spå̄ra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -ar) tr., sporra.

husären spå̄ra ø̄jed, sa blöwed flød. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporrande

spå̄rane, n., -d, utan pl., sporrande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporre

spåṟa, m., -n, pl. -ṟa, -na, sporre.

stoẘla me spåṟa po.

tåḵen hạr stọ̄ra spåṟa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanning

spårniz, m., -en, utan pl., sporrning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sportler

spō̱sla, m., -na, pluralt, sportler.

han̲ ha̲r mā̊nza spō̱sla ve sī̊jan am̲ lā̱gnen. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spott

sput, n., 1-hd, utan pl., spott. Saliv. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spùṯa -ar -a -ad

hár di kóm, di bòḏe

spùṯa at dom a kasta stèna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta
v.

spìgta -an -a -ad.

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spůṯa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) tr. ah intr., spotta.

spůṯa nan i sẙnen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spotta ner

spuṯa nér (-ar, -a, -ad, nér-spuṯad, spuṯa, pl. -ar) tr., nedspotta.

de rǣlija svīned han spuṯa nér hēla gūled. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta upp

spuṯa ǻp (-ar, -a, -ad, ǻp-spuṯad, pl. -a, (spuṯa, pl. -ar) tr., uppspotta.

Nu̱ spuṯar hoṉ lǻ²zoṟna ǻp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta ut

sputa ud (-ar, -a, -ad, udsputad, pl. -e, sputa, pl. -ar) tr., utspotta.

sputa ud plomenastenana; svel dam unte, pag! Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spottande

spu̇̄tane, n., -d, utan pl.,
spottande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spottas

sputs (sputs, impf. fattas,
sputs, imperat. sputs, pl. =)
dep., spotta på en person,
besudla med sin saliv. om männi-
Ihn.
sputs du kånge?
brugar du o sputs me?
den pågen har vånen o sputs
o rivs o nivs.
lar i ble o sputs, påga!

Gj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spottbloka

spu̱lbl̲ä̲ga, f., -n, pl. -gor, -na, spottkladd, -klick.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spottlåda

spu̇̄t̲el̲à̲da, f., -n, pl. -dor, -na, spottlåda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spraekan

språkan, genus obestämbart, oböjl., förek i uttr. fa språkan på, på kunnskap om något hvarefter man söker, letar.

Nu har ja fad språkan på mit øj. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprak

sprag, n., 1-hd, utan pl.,
sprakande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spraka

spr<u>å</u>ga (-ar, -a, -ad) intr. och impers. 1) spraka. bre<u>n</u>ed spr<u>å</u>gar, de spr<u>å</u>gar i k<u>ö</u>len, 2) knaka. sæ<u>n</u>en spr<u>å</u>ga.

de spr<u>å</u>gar i bö<u>j</u>so<u>r</u>na.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprakande

spr$\underline{\text{å}}$gane, n., -d, utan pl., sprakande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sprall

spral, n. 1-ed, pl. =, 1-en,
1) spratt. dær jøre du mi el bra
spral. – Nar presten kom, sa
mærte han jrnast spraled,
2) eg. sprattlande; brådska, oro.
dær ble spral i læjored, nar
kvinzon vile ha gus ætor bærna-
mørgan. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattelbyxa

språ̄l̲ebòjsa, f., -n, pl. -sor, -na, spraûlebyxa, epitet på en spraûlande människa l. ed husdjur.

den hu̲stun e un rukti språ̄l̲ebòjsa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spattla

språla (- ar, - a, - ad, - ad, bloū i n. sing., - a, pl. - ar) intr., spraūla. Ög.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattla av

spra̱la áw̱ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) tr., genom sprattlande lösgöra sig från.

lám̱ed hade spra̱lad bá̱ned áw̱ bé̱nen.

gluiṯana spra̱lar dy̱nan áw̱ si̱.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattla sig

språla si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., förek. i uttr.
språla si løs, sprattla sig lös.
de ena lämed håder lichzed
o språlad si løst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattlande

spra²lande, n., -d, utan pl., spraûlande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka
v.

p.p. spràk̲en, n. spràk̲ed

de va bàd̲a spràk̲ed a fordárvad

(om murverket å Balkåkra kyrkorum).

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka

spri²ffa, f., -n, pl. -ffor, -na,
spricka, springa.

Glu¹ten har bled snrdyjjad,
for mo²woren har ko²meid ti
o ti²tad i en spri²ffa, nar hon
va me¹n. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka v.

spri^{2}ffa (spri^{1}ffor, sprak, sprö^{2}ked, sprö^{2}ken, pl. -kna, spriff, pl. 1-or l. 2-or) intr., spricka.

nö^{2}vana e sprö^{2}kna.

spriff, am du e sa gä^{2}len, sa du ä^{2}nte kan ble i fi^{1}nzed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprickand

spriftand, n., -d, utan pl.,
sprickande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spida

spre̱ (spre̱r, spre̱²da, spre̱t, spre̱d, pl. ²-a, spre̱, pl. -r) tr., sprida.

spre̱ mø̱j, utsprida gödsel.

Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprida sig

spre̱ si̱ (spre̱r, spre̱de, spre̱t, spre̱, pl. -r) refl., sprida sig.

a̱goṟhue̱nsen spre̱de si, nar ja ska̱d. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spridande

sprēne, n., -d, utan pl., spridande, utspridande (af gödsel o. d.). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spring

spriz, n., 1-ed, 1) utan pl., spring, springande. han fförde i fly spriz. – fryled kom i düsene spriz inzad gären, 2) med pl. =, 1-en, språng. hästen to nära spriz, sijen jiff han stådet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa 1

spri^{2}nza (spri^{1}nzor, spr<u>a</u>nt, spr^{2}ozed, spr^{2}ozen, pl.-nzna, spriz, pl. 1-or l. 2-or, pres. particip spri^{2}nzenes) tr. och intr., springa.

ja har spr^{2}ozed h<u>e</u>la v^{1}ejen.
Pres. particip kan ej ha objekt.
f^{1}<u>a</u>ren kom spri^{2}nzenes hum.
v^{1}<u>a</u>ned spr<u>a</u>nt <u>i</u> gr^{1}<u>a</u>ven. Lj.

№ 323.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
v.

pret. spra̱nt

han sprá̱nt som han va
nè̱lad i è̱nen.

(Talesätt)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ſpringa
v.

ſpringa, ſprang, ſprungen

ſo ſprang han omkring her.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
v.

sprèŋa, sprant pl. =,
sprà̱ŋad

han sprá̱nt o̱vor tòṟamás̱a a
grà̱vor.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
v.

sprèya, -ór, pl. =,

sprænt, pl. =, sprègad

di sprænt, de sprungo.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa II
v.

do hade di spraozed hèla
náten a ʃòzed

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spriga
s.

spriga pl. -or

fullt ina sprigor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
v.

spriŋa, sprant, spràŋed
M.=

han tók págen a spránt

dær sprant vi a lègte.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
v.

sup. sprȯzed

de e nar di har sprȯzed ude
a vȧltrad si pȯ jȯren.
(om höns).

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa II

v.

nær man va pág. sprant man
a fæŋa fùela dær.

m.f.97

vi sprant a jùmde-vos.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
v.

spriya, sprant, spràzed

1876.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd
E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa 2.

spri^{2}nza (spri^{1}nzor, spr<u>a</u>nt, spr^{2}ønzed) tr., betäcka. om 4-fotade handjur: hingst, tjur, bagge, orne.

ty^{1}ren spr<u>a</u>nt ko^{1}<u>w</u>en tv<u>a</u> ga^{2}nza. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa sig

spri^{2}nza si (spri^{1}nzor, spr<u>a</u>nt, spr^{2}onzed, spriz, pl. 1-or l. 2-or) refl., springa sig. Förek. i uttr. spriza si svi^{1}t, tre^{1}t, v<u>a</u>rm^{1}, ij<u>e</u>l^{1}. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springande

1) sprinzane, n., -d, utan pl., 2) springande, 2) betäckning. om 4-fotade handjur. Se sprinza 2! Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springare

2
sprinzare, m., -n, pl. =, -rna,
springare). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springbåge

sprinzbåge, m., -n, pl. -ga, -na, springbåge (på en vagn).

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springfält

sprïngfält, m., -en, pl. -a, -na, springfält, epitet på en person, som ej har lust till stadigt arbete, utan helst springer från ställe till ställe.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× springpåk

sprinzpag, m., -kn, pl. -a, -na, springgosse, -pojke.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springtjur

spríztyr, m., -en, pl. -a, -na, springtjur.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springvatten

spri̇̄zvan̲, n., – ed, pl. =, – en,
springvatten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprint

sprint, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, sprint.
ja tåfte sprinten. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spit

sprit, m., 1_ en, utan pl.,
sprit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritkök

spritfjøk, -ad, pl.=, -an

(Relativt nytt ord & begrepp)

spritfjøken di snåran a

snåran

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spriträttighet

sprítraktihéd

dær va fǿl sprítraktihèd
men ènta næn mǽdsarvérry.

näml. på Snöftorps gästgivare-
gård.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spritt

sprit, m., 1-en, pl. 2-a, -na, julp (i bykor). Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprit l. spri^{2}tane, ~~adv.~~ × spritt adv. för-
ökande partikel, splitt l splitter.
sprit l. spri^{2}tane ny, ny^{1}jen,
gå^{2}len. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritta

spri̱ta (spri̱tor, spra̱t, öfriga tempus fattas) intr., spritta. ret sam kvi̱zan sṟdor, sa kaṉ hoṉ spri̱ta ti vor i̱zen tiz. ja spra̱t ti, nar de kna̱ba po dö̱ren. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritättika

spritäddiffa, f., -n, utan pl., spritättika. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spruta
s.

spruda, f., -n, pl. -dor, -na,
spruta: Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta
v.

spruda (-ar, -a, -ad, -ad
pl. -h, -a, pl. -ar) tr. ah
intr., spruta. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta
s.

sprù̲u̲da -an

nú̲ tú̲m̲or di en sprù̲u̲da ---

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta v.

spruda -ar -a -ad

spruda ɛ́ŋ

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sprutande

sprudane, n., -d, utan pl., sprutande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spruthus

spru̲²dehu̲s, n., -ed, pl. =, -en,
spruthus. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprutning

sprudnin, m., - en, utan pl., sprutning. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sprutslang

spru̲ᵈ̲deslàng, m., -en, pl. -a, -na, sprutslang. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sprygg

sprydz l. 1-or, m. och f.,
n. sprygt, pl. spry²dza och
efter for, för, spry¹dza,
komp. spry²dzare, -dzast,
yster. om hästar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sprygghet

Sprýdzhed, m., -en, utan pl., ysterhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språka
v.

språ̲ka, -a, -ad

prata, samtala

ja kan språ̲kad mi̲d ma kan

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

+ Språs

spr<u>a</u>s (spr<u>a</u>s, spr<u>å</u>des, spr<u>a</u>ts, spr<u>a</u>d, pl. ²-a) dep., öppnas, öppna sig. Om människors ögon, då de öppna sig efter sömn, och om ägg, hvilkas skal brista vid rufningstidens slut.

p<u>å</u>gen g<u>a</u>l for m<u>a</u>d, sa sn<u>a</u>rt yjad e spr<u>a</u>t.

ed<u>z</u>en b<u>å</u>rjar o spr<u>a</u>s. Tj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte

spr$\overset{2}{\text{ijde}}$, m., - n, pl. - da, - na,
språte. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× språt-tagg

spr$\overset{2}{\text{y}}$datàg, m., -en, pl. -a, -na, språttagg, i språtens ända sittande tagg, hvilken införes i väfven, då språten brukas.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcka

spre²ffa (spre¹ffor, spræ²jte, spræjt, spræjt, pl. 2-a, spreff. pl. 1-or l. 2-or) 1) spräcka. – rœ²dan e spræjt. spre²ffa stēn, 2) i uttr. spre²ffa krœd ø²vor nan l. nad, kvack-salvarkur, som består däri att man öfver den sjuke personen l. djuret låter krut nyptals falla på glödande kol. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spräcka

spretta . spröjta . sprœjt

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie . Ljunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräckande

spreitsanen, n., -d, utan pl., spräckande, sprängande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräckligt

sprä̊jled l. -or, m. ab f.,
n. -led, pl. -leda, komp. obrukl.,
spräcklig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spräcklig

Spräjlad

Villie, Ljunits hd.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

spræled

v. delen av ljunits hd enl. H.A.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräckning

spräckning, m., -en, utan pl., spräckning, sprängning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga

spräna (spränor, sprände, spränt, spränd, pl. 2-a, spräng, pl. 1-or l. 2-or) tr., gifva så mycken föda att indigestion, sjukdom, död inträffar som följd.

du spränor hönen, svinen m.m. po dé stelad vler falk ente sprända. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga

spræ̊nza (sprǽnzor, spræ̊nzde, spræ̊nzt) intr. ~~och impers.~~,
1) frysa, om fötter och händer.
bénen, tǽrna, nǫ̊vana, fi̊nzrana sprǽnzor po mi, ~~de sprǽnzor~~
2) impers., värka. de sprǽnzor i bénen, fínzoren, tǽrna. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga sig

sprǣʒa si̱ (sprǣʒor, sprǣʒde, spræʒt, spræʒ, pl. 1-or l. 2-or) refl., förätа sig.

Spø̱rna sprǣʒde si̱ po ny plø̱vor.

Sprǣʒor ar ǟṉte po grø̱den!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprängande

sprä²zane, n., -d, utan pl.,
1) gifvande af för riklig föda,
2) intagande af do,
3) värkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spränghål

Spræyhúl, n., pl.=

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprängkrut

spræ̱ŋkrúd, n.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränglärd
adj.

spræylǽrd

du har ènter vad so
fàserlet spræylǽrd! (sagt
med tanke på prosten Mauritzson)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spränglärd

spranzlærd l.-or, m. och f., n.-lært, pl.-lærda, utan komp., Spränglärd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spratt

spret, m., -1 en, pl. 2 -a, -na,
sprätt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprätt

spret, m., 1-en, förek. blott
i uttr. vara po spreten,
vara sprättaktig, kläda sig
fint, nymodigt. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprätta

spre̱ta (spre̱tor, spre̱te, spre̱t, imperat. spre̱t, pl. 1-or l. 2-or) intr., sprätta, klöda sig elegant, nymodigt.

skre̱daren ga̱r o spre̱tor i gala̱for o ha̱nska. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprätta

spre̱ta (spre̱tor, spre̱te, spret, spret, blott i n. sing., spret, pl. 1-or l. 2-or) intr., sprätta, 1) sprida, kasta omkring. hu̱nsen spre̱tor i lo̱ven, 2) sprätta upp, sönder. la̱n mi̱ eṉ kni̱v ti spre̱ta me! Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

sprätta upp

spreta åp (spretor, sprete, spret, åpspret, pl. -a, spret, pl. -or) tr., sprätta upp, 1) genom sprättande upprifva ur jorden. se ětor hänsen, sa di ěnte spretor bynorna åp. hönana sprete öjed åp. ärtorna e åpspreta aw fyle, 2) sprätta upp, sönder (tyg) skrädaren sprete böjsorna åp ijen.

Lj

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprättande

sprätande, n. -d, utan pl.,
sprättande, sprättaktigt, uppträdande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× språttet

spre²ted l. -or, m. och f.,
n. -ted, pl. -teda och efter
for, för, spre¹ted o. s. v.,
komp. spre²tedare, -dast,
hetsig, hetlefrad, som tar
häftigt i, då fråga är om arbete.
den kären e for spre¹ted, nar
han arbäjar: han bler fort tret.
de e rælet me sæna spre²teda oj.

Sj

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprätthök

sprä̱tẖøj, m., -en, pl. -a, -na, sprätthök. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprõjs

sprojs, m., 1–en, pl. 2–a,
– na, omfattning för en fönster-
ruta.

dær før jøras nyja sprõjsa
i vinduen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sprõjta

sprõ²jta (- ar, - a, - ad, - a, pl. -r)
tr., spruta.

sprõ²jta van̲ po na̲n. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sprøjtet

sprø̄jted l. -or, m. och f., n. -ted, pl. -teda och efter for, för, sprø̄jted o. s. v., komp. sprø̄jtedare, -dast, som har lös, vattenhaltig afföring, om husdjur.

mø̄ren (kø̄wen) e sprø̄jted. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sprójtrövad

sprö̊jtarò̱vad̲ l. - or, m. och f., n. - vad̲, pl. - vad̲a, utan komp., som har lös, vattenhaltig afföring. Om husdjur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spy

spi, neutr.

= "kräk", det som kräkes upp.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy

spi (spijor, spide, spit, spit, bloū i n. sing., spi, pl. spijor l. spijor) tr. och intr., spy, vomera.

drænzana spide en jo sa stor po drænzahusgūled.

ja e færi o spi. Lj.

dar va spit i fasten.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy upp

spi åp (spijor, spide, spit, åpspid, pl. -a, spi, pl. spijor, tr., uppspy, uppkasta.

Nelsnélsen möte spi öjafsyderd åp ijén. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyende

spi̱na, n., -d, utan pl.,
spyende, vomerande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyfluga

spi̱flu̱wa, f., -n, pl. -wor, -na, 1) spyfluga, 2) spefågel. den mä̱nen e en rä̱kti spi̱flu̱wa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå°
v.

spå, spåde, spåt

den va en gamal häxy som
spåde ---

perf. part. spådd, pl. spåda.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå
v.

spå. spådde. spått

m.p. spådd m. -a

di skola lua dåd for a ble spåda

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå

spå / spår, spåde, spåt, spåd, pl. -a, spå, pl. -r/tr., spå. Sj.

spå vår.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådom

spadám, m., - en, pl. - a, - na, spådom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spående

spåne, n., -d, utan pl.,
spående. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× språk

spag, n., 1-ed, pl. = 1-en, liten träsplint.

dar va en pija o fiff et spag onzor nejlen, nar hon skura gul, o hon to sin do aw ed.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† språka

spåga, f. -, pl. -or

= speta, flisa, spinka.

få en spåga i fingren

Ville Ljunits hd

№ 2964. Ljunits hd. A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåkas

spå̱gas (- as, - as, - aḏs) dep.; splintas.

brä̱dagu̱lad spå̱gas, naṟ di̱ dä̱nsar o haṟ sin̄ʒfor ön̄ʒor skö̱na. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spåket

spåged l. -or, m. och f., n. -ged, pl. -geda, och efter for, för, spåged o. s. v., komp. spågedare, -dast, som har små, uppskjutande splintslycken på ytan, om trävirke.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåkvinna

spå-kvinna, s., -n, pl. -nor, -na, spåkvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåkäring

spåffarin, f., -en, pl. -or, -na, spåkärring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåman

spåmän, m., -en, pl. -män, -en, spåman? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån
s.

M. spånor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån

span, m., -en, utan pl., kollekt., spån, taksfån.

hans låva spånen, nar di tæjte tågad.

har dyr e spånen i ar?

ta mi en tvoltre span.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spåna

spåna, f., -n, pl. -nor, -na,
spån, hyfvel-, svarfspån m. m.

vi har spånor o fulna me.
spånorna to il.

ta hid en spåna o ledz
ozor borbened, sa dålar bored
ente. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spånbunke

spånebönzke, m., -n, pl. -ka, -na, spånhög, hög af hyfvel-, svarfspån o. d.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spånbunta s.

spanbónta, f., -n, pl. -tor, -na, spånbunt, bunt af takspån. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåne

spu̱ne, m., -n, utan pl., spånad.

Nu̱e har i̱zen spu̱ne o fa̱..

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåneknippa

spu̲²neknìpa, f., -n, pl. -por, -na, knippa, bunt af lin som utlämnas att spinnas.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spånehvinna

spůnekvìnza, f., -n, pl. -nzor, -na, spinnhustru, hustru som utför spånadsarbete åt främmande.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånekäring

spu̱²neſſàri̱ŋ, f., -en, pl. -or, -na, spinngumma, gumma som utför spånadsarbete åt främmande.

Spu̱²neſſàri̱ŋoṟna kōm̱or o viḻ ha̱ milſſ ti ju̱l.

Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spånerock

spū̲neràk̲, m., – en, pl. – a, – na, spinnrock.

dar gröū̲vor ēū̲te gol̲ ōn̲̄zor spū̲neràk̲en. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spång

spanz, n., 1- hd, pl. =, 1- ha,
1) sprund på en tunna,
2/ på särskildt sätt stickad
kant på trikåvaror, ss.
strumpor, vantar m. m.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånkorg

spånekorg, m., -en, pl. -a, -na, spånkorg, af spån gjord korg. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånrad

spånrå, f. ,- n, pl. - r, - na,
spånrad, rad af på taket
ordnad takspån. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånspik

spanspi, n., - spijed, pl. =,
- spijan, spånspik, spik, hvar-
med taksplån fastspikas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånsäck

spånesäck, m., -en, pl. -a, -na, spånsäck, säck innehållande hyfvel- l. svarfspån o. d. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntak

spantág, n. ,- hd, pl. =, - hn,
spåntak. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntäckt

spa̱ntǽjt l. - or, m. och f.,
n. - tǽjt, pl. - tǽjta, utan
komp., spåntäckt, täckt
med takspån, om tak m. m,
Mū̱lan e spa̱ntǽjt
en spa̱ntǽjtor lǣnza. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(spa̱n)

v spantæ̱jt, pp. spåntäckt

Willi

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spor, n., 1-ed, pl. =, 1-en,
spår.

fyl spóred.

spóren e ijénfogna po véjen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåra

spo̱ra (-ar, -a, -ad, -ad, impe-
ral. obrukl.) 1) tr., spåra:
vi kune spo̱ra ffy̱ven e̱na ti
by̱jen, 2) intr., följa hjulspåren,
om en vagn hvars hjul sitta på
lämplig bredd från hvarandra,
så att de följa på vägen förut
befinnliga hjulspår. Vö̱jnen
spo̱rar e̱nte, for han e for vre
i gä̱nen. Tj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårande

spårande, n., -d, utan pl., spårande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårig

spo̲²red̲ l. -or, m. och f.,
n. -red, pl. -reda och efter
for̲, för, spo̲¹red o. s. v., komp.
spo̲²redare, -dast, som har
hjulspår, t. ex. om en väg.
la̲²var en̲ vä̲¹jen me ab̲ek̲ä̲¹sagrund,
sa bl̲er han̲ j̲²s̲nast̲ spo̲²red.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårsnö

spo̱r̲sni̱, m., -snijen, utan pl., spårsnö.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

späck

spaff, n., 1-ed, utan pl., späck. Gj.

Ljunits hd

№ 323

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöcka

spe̊ffa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -ar) tr., rappa (väggar). ve̊fzana e spe̊ffade, men di e e̊nte finpösade inu̇. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåchande

spåffane, n., -d, utan pl.,
späckande, rappande (af väggar).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåckning

spåffning, m., -en, utan pl.,
1) spåckning, rappning af väggar)
2) murbruk hvarmed väggar rappas.
spåffningen vil ånte ble sr̄danes
på vedzen. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåd

spæ, m. och f., n. spet, pl. spæ̊a och efter for, för, spǽa, komp. spæ̊are, -ast, späd.

et spet barn

spæ klövor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

späda

spæ (spær, spæ̊de, spæt, spæd, pl. - a, spæ, pl. - r) tr., späda.

spæ milſſ, græd, sæ̊pa.

Brukas äfven om en sug-pump i milken något vatten först måste hällas, innan han uppsuger vattnet ur brunnen. e pömpen spæd, bor han bær spæs, i̊nan han tær van.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädande

1) spä̱ne, n., -d, utan pl., spädande, 2) vattens hällande i en sugpump, för att sätta honom i stånd att uppsuga vatten ur brunnen.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådglytt

spæglut, m., -kn, pl. -a, -na,
spädbarn, spädt barn.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädhalv

spækál, m., -en, pl. -a, -na, spädkalf.

hær gar ænte sa rija kvinzor i fjärfje, sa di åfrar spækála, ordspr.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänn

spen, n., oböjl., börek.
i uttr. sta pa spén, om en
bösshane. hånen sta pa spén.
Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna

spe^{2}na (spe^{1}nor, spe^{2}nde, spent, spend, pl. 2-a, spen, pl. 1-or l. 2-or) tr., 1) spänna, sträcka. spe^{2}na ffä^{2}rffa, en lek. – e snören spe^{1}ndor?, 2) rifva (med naglar l. klor. – tösen, kåten hi^{2}nan spe^{2}nde mi po növen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna sig

spe^{2}na si (spe^{1}nor, spe^{2}nde, spent, spen, pl. 1-or l. 2-or/ refl. 1) rifva, klösa sig. Du har spent di po ffö^{1}wten, 2/ genom att gripa i med klor l. naglar förflyttn sig. Kä^{1}ten spe^{2}nde si af i trød. – Ku^{2}ne pä^{1}gen spe^{2}na si ä^{1}pad sta^{2}naren?

Sj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spännande

spe²n̲ane, n., -d, utan pl.,
1) spännande, sträckande,
2) rifvande, klösande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spännare

Spå²nnare, m., -n, pl. = , -rna,
spännare, spännkake i en
väfstol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spännas

spe̱ns (spe̱ns, spe̱ndes, spe̱nts, spe̱ns, pl. =) pass. af spe̱na (spänna, klösas, rifvas.

Kåten spe̱ns.

lar̲ i̲ vle̱ o spe̱ns, glu̱ta!

Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spänne

spène -ed. pl.=, -en

avstånd mellan två stolpar i

= 3 aln. Korsvirkesvägg (1½ till 1,80 m.)

tré spene hús : alltså ett

hus av en längd av. c:a 9 alnar

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spänne
s.

spänn, -ad, pl. =, -en

avståndet eller mellanrummen mellan

spanten i en roddbåt.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänne

spä²ne, n., -d, pl. =, -n,
spänne. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänne

spe̊ne, n., -d, pl. =, -n,
det parti af en byggnad, hvilket
omfattas af två på omkr. 3 alnars
afstånd från hvarandra liggande
bjälkar. Äfven Sjedel.

sämarstäwan e po tre spe̊ne.
vi har tvo spe̊ne kl[illegible]or inn.
Lj.

klóvor

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänning

spä̲ning, m., -en, spänning, sträckning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänneryggad

spe̊n̲erỳɖʒad̲ l. -or, m. och f., n. -ɖʒad̲, pl. -ɖʒad̲e, utan komp., som har uppåt bågformig rygg, om hästar och nötboskap.

Ø̲jen bl̲er spe̊n̲erỳɖʒad̲e, nar di̲ fa̲r dra̲ for̲ sti̲vt, nar di̲ e ǒ̊n̲ʒa. de va e̲u rä̲li̲, spe̊n̲erỳɖʒad̲ ko̲.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spångel

spångjal

växtn. = Spergula arvensis.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spätta

spåta, f., -n, pl. -tor, -na,
rödspätta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spättben

spå̄ṯabèn, n., -ed, pl. =, -en, rödspätben. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spättbit

spä̲l̲ebi̲d, m., -en, pl. -a, -na,
rödspättbid, bit af rödspättans kött.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spättbunta

spe̊ṯebòṇta, f., -n, pl. -tor, -na, rödspättbunt, bunt af på en kvist uppträdda rödspättor.

Va kåṣtar eṇ spe̊ṯebòṇta?

Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spättet

spä̊ted l. -or, m. och f.,
n. - ted, pl. - teda, utan
komp., strimmig, spräcklig.
Om djurs färg. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spättgarn

spe²tegàrn, n., -ed, pl. =, -en, för rödspättfångst afsedt fisknät. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spättgump

spe²tegòmp, m., -en, pl. -a, -na, rödspättstjärt, stjärt af rödspätta.

dær e en spe²tegòmp ijén i fádud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spätthuvud

spe̊t̲ehòw̲ed̲, n., -ed, pl. =, -en, rödspätthufvud, hufvud af rödspätta.

kåt̲en har e̊ded åt̲e spe̊t̲ehòw̲ed̲en; lijavèl̲ skrijor han̲.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spättstycke

spåtastitse, n., -d, pl. =, -n, rödspättstycke, stycke af rödspättans kött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spö

spø, n. ,-d, pl. = ,-n,
spö. Brukas blott i bet. spö
hvarmed fordom i spöstraffets
dagar delinkventen afstraffades.
Nelskristasen hade fad farti
~~farti~~ par spø i sin da.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spø̲ja (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar)
1/ intr. och impers., spöka.
kvinzan spø̲ja, sijen hon̲ va dø̲.
de spø̲jar i̲ hu̲sed, 2/ intr.,
vara yster, oförsiktig, dumdristig,
du lu̲wor nyjen, men̲ lu̲ en̲te
o spø̲ja, sa du bler gu̲g. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka sig ut

spöja sig ut (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r) refl., utspöka sig, klädа sig på ett uppseende-väckande sätt.

Lös, ska du spöja di ut som en löska?

Lj:

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka ut

spøja ud (-ar, -a, -ad, udspøjad, pl. -e, spøja, pl. -r) tr., utspöka, utklädа, klädа på en uppseendeväckande sätt.

hon spøjar glutana ud, sa en kan ble rud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spökande

spöjane, n., -d, 1) spökande, 2) ysterhet, oförsiktighet, dumdristighet. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöje, n., -d, pl. =, -n,
spöke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spòja, -ad, yngre spòga
-ad

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spøja n.; pl. = ;

m. f. 1852

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöken

spojerí, n., - rijed, utan pl., spökande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spórja

spo̱²ra (spo̱r, spo̱²rde, spo̱rt, spo̱rd, pl. ²-a, spo̱r, pl. ¹-or l. ²-or) tr., spörja.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spo̊r̲a, spo̊r̲de, spo̲r̲t, v. spõrja

Wmby spo̊r̲a

S. Willie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja

spòra

v. delen av Sjunits hd enl. H.H.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörjande

spörande, n., -d, utan pl., spörjande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spöjveten

spörsden, m. och f.,
n. -ded, pl. -dna, komp.
-dnare, -dnast, frågvis.
Lj.

spörsden blev till
besden, ordspr.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spörjvetenhet

sporvīdenhèd, m., -en, utan pl., frågvishet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe

stå²bbe, m., -n, pl. -bba, -na,
stubbe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståbe, m., ~~ben~~, -

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack

stak, m., 1-en, pl. 2-a, -na, stack. Lj.

en stak nø, brene, tør.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack

stak, -en, -a, -ana
ou.

höstack l. vedstack

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacka

stå²ka (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) fr., stacka.

stå²ka sø, tør, brø²ne.

ø²rtorna, pi²fforna e stå²kade.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V stackal

stå²kal, m. l. f., -kn, pl. -k, -kna, stackare.

Genit. sing. stå²kals brukas adjektivt: dkn stå²kals må²nesan. di stå²kals glu²tana.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåkal, m., -e

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackandat
a.

stakänad, pl. -ade

„kortandad", andfådd.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stackalhatare

stå̲k̲a̲l̲ehà̲dare, m., -n, pl. =, -r̲na, eg. stackarehatare, person som hatar stackare; person som är hårdhjärtad, ohjälpsam mot behöfvande, nödlidande. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackalskap

stå̄k̲al̲skà̲v, n., -ed, pl. -, -en, vitr. för stackare, eländig varelse.

de e tva̲ stå̄k̲al̲skà̲v bo man̲ o kvinza.

gri̲sen svä̲ltor, de stå̄k̲al̲skà̲ved.

Lj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackandad

stak̲ä̲nad̲ l. - or, m. och f.,
n. - nad̲, pl. - nad̲e, utan
komp., eg. kortandad;
som andas med korta, täta
andedrag, andfådd. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackande

slåkane, n., -d, utan pl.,
stackande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackare

Stackal

"ennte gått får en anen stackal..."

S. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare
s.

stàkál, -en

en stàkal som va i omständihédor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackars
adj.

stàk̲als

stàk̲als fólk, fý̲ for hòndan
va di hade de sḭ̲ut
s: fiskarna fóru i tiden

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars

stàkals

en stakals tés

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stackbenad

stakbénad l. -or, m. och f.,
n. - nad, pl. - nade, utan
komp., korlbent, som har
korta ben, om lefvande varelser.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stakbyxor

stakböjsor, f., -na, pluralt, kortbyxor, mansbyxor som blott räcka till knät.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackfingrad

slakfingrad l. -or, m. och f.,
n. -tad, pl. -rade, utan
komp., kortfingrad, som
har korta fingrar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stekgumpat

slakgómpad l.-or, m. och
f., n. -pad, pl. -pade,
utan komp., kortstjärtad.

en slakgómpad hyna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackgård

stå̄k̲agò̲r, m., -en, pl. -a, -na, stackgård, inhägnad för sädes- l. halmstackar. Äfven stå̄k̲ahà̲ve. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackhage

stå̄k̲ahà̲ver, m., -n, pl. -va, -na, stackhage, inhägnad för sädes- l. halmstackar. Äfven stå̄k̲agà̲r. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackhalsad

plakhålsad l. -or, m. och f.,
n. - sad, pl. - sade, utan
komp., korthalsad, om lefvande
varelser. Gj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackhörna

stå̄k̲ajø̲rna, f. -n, pl. -nor, -na, stackhörn, hörn af en stack (säd, m. m.)

Vc̲ered to̲ i̲ stå̄k̲ajø̲rnan, sa ne̲jo̲rna re̲ste̲ si̲ po å̄n̲a.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stacklivad

stak̲lī̲vad̲ l. - or, m. och f., n. - vad̲, pl. - vad̲e, utan komp., kortlifvad, som har kort lif, ofvankropp. Om människor.

en stak̲lī̲vad̲ kvinja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackning

stå̄kniz, m., -en, utan pl., stackning. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Stacknosad

slaknösad l. -or, m. och f.,
n. - sad, pl. - sade, utan
komp., som har kort nos.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stacknära

slaknesad l. -or, m. och f.,
n. - sad, pl. - sade, utan
komp., korlnäst, som har
kort näsa. Om människor.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackot

stå²ked l. -or, m. och f.,
n. -ked, pl. -keda och efter
for, för, stå¹ked o. s. v.,
komp. stå²kedare, -dast,
stackig, kort. Ø.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stackpol

stå²kapòl, m., -en, pl. -a, -na, öfversta delen, toppen af en stack (säd, hö, ved m. m.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackrumpad

stakrómpad l. starómpad
l.-or, m. och f., n.-pad, pl.
-pade, utan komp., kortsvansad.
Formen starómpad brukas
i synnerhet i bet. vred, förar-
gad, om människor. kvinnan
ble starómpad. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stacksmula

sta²k̲asmù̲la, f., -n, pl.-lor, -na, stacksmula, liten stack af säd, hö, halm, torf l. ved, m.m.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stacksnutad

staksnu̱dad l. -or, m. och f., n. -dad, pl. -dade, utan pl., kortnosig, som har kort nos.

staksnu̱dade svin, hönza.

Dar har kömed ti sta tva staksnu̱dade träsko önzor siljes sanz i nat; di har festemänen jort ti na.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackstål

stå̄k̲astæ̀jl, m., -en, pl. -a, -na, boüenlagret i en sädes-, hö- l. halmstack.

dær̲ va gat̲ am̲ mus̲ i̲ stå̄k̲a-stæ̀jlen. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackload

staktöwad l. -or, m. och f., n. - wad, pl. - wade, utan komp., korthårig, - ullig. Om djur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacktopp

stå̄k̲atàp̲, m., -en, pl. -a, -na, stacktopp, topp af en stack (säd, ved m. m).

stå̄k̲atàp̲en bl̲este ǟw̲.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackórad

stakórad l.-or, m. och f.-, n.-rad, pl. -rada, utan komp., kortörad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta̱, f., -n, pl. sta̱r, 1-na,
stad (urbs).
vi̱ kaṉ nø̱ra sta̱s klåḵor hi̱d.
Po sta̱s ma̱rk.
di̱ta̱ e̱ aw̱ sta̱s bro̱.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stan 'staden'

"sånn ja körde i stan..."

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta, -n, stær, stærna

di gøtor ed sál; dærfor far di fara te stærna

s: jordbrukarna sköta arbetet själva, och andra få fara till städerna för att få arbete.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad II

stan spec. = ystad

dó demstanéra di i stán.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

Sta, -n

han isa ta hela ysta sta.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad:

sta̱, genus obestämbart.,
förek. i uttr. a sta̱¹, å stad.
ji si̱ a sta̱¹. _ a sta̱¹ me di̱.
di̱ to̱ a sta̱¹ i̱ mo̱²res. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stad

Sta̱, - n

Speç. = Ystad:

kωm̱or man ɛ́ŋ te stá̱n, dær

stá̱r é̱n hòḏa èṯor en á̱n

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta, -n

stan speçiellt = Ystad

-- hér i stán

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta̱

om kóʒen han stryjor ijéṉom

en stá̱ ---

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbo

best. f. pl. stabǿana

han tǿlda ènta stabǿana

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbo

stabå, stabbo

åksal stabå; öka. till

person som en tid varit bosatt i gården.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbo

stabō, m. l. f., – bōwen,
pl. – bōwa, – na, stadsbo.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbobagare

stå̄bo̱bà̱gare, m., -n, pl. =, -ṟna, eg. stadsbobagare; i stad bosatt bagare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stadbodräng

stå²bodräng, m., -en, pl. -a, -na, dräng som tjänar i stad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbofru

ståbo̲fru̲, f., - fru̲wen,
pl. - fru̲wor, - na, stadsfru,
fru från staden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsfruntimmer

stå²bo̲fru̲we̲n̲tu̲m̲or, n., -ed, pl. =, -na, stadsfruntimmer, i staden boende fruntimmer.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stadboglytt

ståboglut, m., -en, pl. -a, -na, stadsbarn, från staden bördigt barn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbohene

stå²bo̱hàṟe, m., -n, pl. -ṟa, -na, stadshärre, härre från staden. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbokäring

ståbo̱ffàri̱ṉ, f., -en, pl. -or, -na, kärring, gumma från staden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbomat

ståbo̱mà̱d, m., – en, utan pl., mat, föda, kost af det slag som brukas i staden.

Du̱ e veṟl va̱nd ver ståbo̱mà̱d o kaṉ êṉte ê̱da bo̱̊namà̱d.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stabbmurare

stå²bomu̲rare, m., -n,
pl. =, -r̲na, i stad boende
l. arbetande murare. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbomålare

stå²bo̱mà̱lare, m., -n, pl. =, -ṟna, eg. stadsbomålare; i stad bosatt målare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbopiga

ståbopija, f., -n, pl. -jor, -na, piga som tjänar i stad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stadbopåk

ståbopåg, m., -en, pl. -a, -na, från staden ~~f~~ bördig gosse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadboskomakare

stå²boskomàgare, m., -n, pl. =, -rna, i stad boende l. arbetande skomakare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadboskräddare

ståboskrid̲are, m. ,- n, pl. = ,- r̲na, i stad boende l. arbetande skräddare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stadboslank

ståbo̱slä̱nk, m., -en, pl. -a, -na, stadsslusk, epitet på en i staden boende karl.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbosmed

stå²bo̱smè̱, m., -n, pl. -r, -na, eg. stadsbosmed; i stad bosatt smed. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbosnickare

stå²bo̱snìffare, m., -n, pl. =, -r̲na, eg. stadsbosnickare; i stad bosaū snickare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbotös

ståbotös, f., -en, pl. -or, -na, från staden bördig flicka.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbounge

stå²bœwòŋe, m., -n, pl. -ŋa, -na, stadsbarn, från staden bördigt barn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadsvagn

slåbovòjn, m., -en, pl. -a, -na, vagn hvars ägare bor i och använder honom till bruk i staden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbovand

ståbo̱và̱nd l. -or, m. och f., n. -và̱nt, pl. -và̱nda, utan komp., vand vid stadens lef-nadssätt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbovis

ståbovìs, n., oböjl., förek. i utter. pro ståbovìs, på stadsmanér, på det sätt som brukas i staden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadboók

ståbọwọ̀j, n., -ed, pl. =, -en,
häst från staden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadig

stadi l. -dijor, m. och f., n. -det, pl. -dija och efter for, för, stadi o. s. v., komp. stadijare, -jast, stadig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadighet

stå̄di̱hè̱d, m., -en, utan pl., stadighet. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadigt

stådet, adv., och efter for-, för-, stådet, komp. stådijare, -jast, stadigt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadsbagare

stásbagare, m., -n, pl. =, -rna, stadsbagare, i staden boende bagare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stadsbod

stǽsbo̱, f., - bœwen, pl.
- bœwor, - na, stadsbod, - butik,
handelsbod i stad.

eṉ ffø̱vor bi̱lijare i̱ stǽs-
bœwoṟna eṉ i̱ hum̱abœwoṟna.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsbröd

stásbrø, n. ,- d, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. =,- n, stadsbröd, i staden bakadt bröd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsdoktor

stásdoktor, m., -un, pl. -tra, -na, eg. stadsdoktor; i stad bosatt läkare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadsfiskal

slåsfiskàl, m., -en, pl. -a, -na, stadsfiskal. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadsfru

stäsfru, f., -frawen, pl. -frawor, -na, stadsfru, fru från staden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadsfärg

stásfarj, m., -en, utan pl.;
eg. stadsfärg; färg som tyg er-
hållit genom behandling af i
stad bosatt färgare.

stásfarjen e dyr o han skule jo
va bra, men dita va git ti stásfarj.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadsfärgad

stå¹sfa¹rjad l. -or, m. och f.,
n. - jad, pl. - jade, utan komp.,
eg. stadsfärgad; färgad af i stad
bosatt färgare.

di²ta e stå¹sfa¹rjad på²lmal.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadsfärgare

ståsfarjare, m., -n, pl. =, -rna, eg. stadsfärgare; i stad bosatt färgare. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsgata

ståsgada, f., -n, pl. -dor, -na, stadsgata. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadshandlare

stáshan̲lare, m., -n; pl. =, -r̲na, handlande som bor i stad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

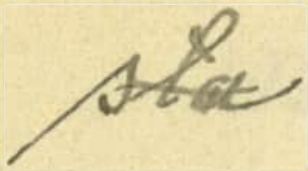

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsherre

ståsharen, m., -n, pl. -ra, -na, stadshärre, härre från staden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsjord

stásjor, f., -en, utan pl., stadsjord. Tj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadskaka

ståskaga, f., -n, pl. -gor, -na, stadskaka, 1/ litet, i staden bakadt hvetebröd, 2/ tårta l. annan större finare, kaka som bakats i staden. pårsens håde ståskaga me si ti brölaps.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsklädd

ståskled. l. -or, m. och f.,
n. -klet, pl. -kleda, utan
komp., klädd för stadsresa.
Predikatiet.

l i pedan ståskleda?

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadskäring

stásfarin, f. -en, pl. -or, -na, kärring, gumma från staden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsmurare

ståsmurare, m., -n, pl. =, -rna, stadsmurare, i stad boende murare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsmålare

stásmalare, m., -n, pl. =,
-rna, eg. stadsmålare; i stad
bosatt målare.

Tio va målad hos stásmalare
e de ente óvor si målad.

Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadspris

ståspris, n., -ed, pl. -or, -na, stadspris, varupris gällande i stad. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadspräst

ståsprest, m., -en, pl. -or, -na, stadspräst, präst i stad. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsskomakare

stȧ́skomȧ̀gare, m., -n, pl. =, -r̲na, stadsskomakare, i stad boende skomakare.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadsskräddare

stáskri<u>d</u>are, m., -n, pl. =, -<u>r</u>na, stadsskräddare, i stad boende skräddare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsslaktare

ståslæjtare, m., -n, pl. =, -rna, stadsslaktare, i staden bosatt slaktare. Lj.

Nån ganz kömor har ståslæjtare o ser po krej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadssmed

stå1sme, m., -n, pl. -r, -na, eg. stadssmed; i stad bosatt smed. Vj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadssnickare

stásniffare, m., -n, pl. =, -rna, eg. stadssnickare; i stad bosatt snickare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stadsäcka

stäseffa, f., -n, pl. -ffor, -na, stadsresa, med skjuts företagen resa till staden. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsöh

stásøj, m., -en, pl. -a, -na, fora, skjuts, som går till l. från staden.

Se mänza stásøja hær kómor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stag
s.

stag. ¹ad. pl.=. ¹an

(i båt)

stáged va syd fást.

svarte.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x staheja

stahǽja, f., -n, vtan pl., ståt, högtidlighet.

dar va sǽnen stahǽja, nar den tǿsen skůle jůtas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka

st$\underline{a}^{2}$ga (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., förek. i uttr. g$\underline{a}$ o st$\underline{a}^{2}$ga, gå sakta och emellanåt stå stilla, gå sysslolös, gå för att fördrifva tiden.

Mä$\underline{n}$en g$\underline{a}$r hu$\underline{m}^{2}$a o st$\underline{a}^{2}$gar a$\underline{m}$kri$\underline{n}^{1}$ ve$\underline{d}^{2}$zana. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Staka ut

stǫga ṷ́d (-ar, -a, -ad, ṷ́d-stǫgad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., staka ut, utstaka.

stǫga ṷ́d væj, gel.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stakande

stågane, n., -d, utan pl.,
1/ långsamt, afbrutet, ~~gående~~ läätjefuk,
2/ utstakande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàge, -en, -a, -ana;
(stör)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stång, m., -n, pl. -ga, -na,
stake, 1/ stång, 2/ ljusstake.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Staket
adj.

stå̄ged l. -or, m. och f.,
n. -ged, pl. -geda och efter
for, för, stå̄ged o.s.v., komp.
stå̄gedare, -dast, eg. stakig;
stel, trög i sina rörelser.
jå̄rtre har å̄ltid vad stå̄ged
o drul̄ed. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Staket

staffit, n., - ed, pl. =, - en,
staket. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stakning

slå²gning, m., -en, utan pl.,
stakning, utstakning. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stäler

stålor, genus obestämbart,
-na, pluralt, förek. i uttr.
sëta stålor ëtor, spana efter,
tjufvar, rymmare o. d.

lënsmanen såte stålor ëtor
tjyven, o de dro ënte lånze am,
inzan han ble fast. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stall
s.

stal. -en

dær vá stál – ja dén e dær
enúe.

(näml. vid Marsvinsholms kyrka).

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stal, -en, rg.

som nu vestorgær, som söden ný fin stál e bøjd – dær e knápt en rigta. (om kreaturslös gård)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stal, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
stall (för hästar). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stalla

stå̄l̲a (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r, pres. particip stå̄l̲ande) intr. stappla, gå med korta, stapplande steg. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stalla av

stalla av (- ar, - a, - ad, av-
stalad, pl. - h, stāla, pl. - r)
intr., stappla åstad.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stallage

stalåg, n., -ed, pl. =, -en, ställning, t. ex. för byggnadsarbete.

stalåged råmla o mårarn kom i båken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stallande

stålane, n., -d, utan pl.
stapplande, gående med korta,
stapplande steg. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalldräng

staldrän, m., -en, pl. -a, -na,
stalldräng. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalldörr

Staldør, -ar, pl. Staldóror,
-orna

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalldörn

Staldån, -en

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalldörr

staldör, f., -en, pl. -dåror, -na, stalldörr, dörr till en Näststall. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stallet adj.

stå̄lud och efter for̲, för,
stå̄lud, komp. stå̄ludare,
- d̲ast̲, stapplande, vacklande.
stø̄lun, bø̄rud star sa stå̄lud.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stallet
adj.

stå̄l̲ed̲ l. -or, m. och f., n. -l̲ed̲,
pl. -l̲ed̲a och efter for̲, för,
stå̄l̲ed̲ o. s. v., komp. stå̄l̲ed̲are,
-d̲ast̲, stapplande, som stapplar,
som går l. står på osäkra fötter.
Kvi̇̄nzan bǟr̲jar o ble stå̄l̲ed̲or.
en̲ stå̄l̲ed̲ stol̲, et̲ stå̄l̲ed̲ bor̲.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallgolv

stalgul, n., -ed, pl. =, -en,
stallgolf, golf i en häststall.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallhjälle

stalljäle, m., -n, pl. -la, -na, stallskulle, skulle åfver en hästställ. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stallkammare

stal̲kám̲are, m., -n, pl. -kám̲ra, -na, stallkammare, intill ~~en~~ häststallet på en härregård belägen, för stallbetjeningen afsedd kammare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallkatt

stalkat, m., -en, pl. -a, -na, stallkatt, katt som man vant vid att vistas i häststallet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stallkåt

stalkád l. -or, m. och f., n. -kát, pl. -káda, komp. -kádarh, -kádast, yster i följd af långvarigt stillastående på stall. Om hästar.

Ójen e sa stalkáda, sa di vid knaft výfjud ben di ska stá po. Lj.

Ljunits hd
№ 323. Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalloft

stal̲ä̲w̲t, n.,- ed, pl. =,- ea, stalloft, loft, tak öfver en häststall. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stallpåg

stalpág pl. -a

yngre stalldräng

trägarsdrägya a stalpága

a sónt

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stallpåk

stallpåg, m., -en, pl. -a, -na,
stallpojke, gosse som biträder
i en lärrgårdsstall.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stallrum

stalrom, n., -ed, pl. =, -en, stallspilta, spilta i ev häststall. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stallhille

stallille, n., -d, pl. =, -n,
golfytan nedanför spiltorna
i ed häststall. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stallykta

stalójta, f., -n, pl. -tor, -na, stallykta, för ett häststall afsedd ~~f~~ lykta. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallänga
s.

stal<u>æ</u>ya, -an

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stam adj.

stam, m. och f., n. – l, pl. 2-a
och efter for, för 1-a, komp.
2-are, 2-ast, stammande,
som stammar.

Sven ble sa stam, nar ja sa'd.
Ente kan den ståma tösen lesa.
Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stamma

slåma (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing. , -a, pl. -r) intr., stamma. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stammande

stå²mane, n., -d, utan pl., stammande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stammerihack

stamorihåk, m., -en, pl. -a, -na, skällsord, om stammande mankön. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamning

stam̲niz, m., -en, utan pl., stamning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stamp

stamp, m., 1-en, pl. 2-a, -na, stamp, stampinräkning, (där tyg stampas). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stampa

$st\underline{a}^{2}$mpa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., stampa (med fötterna).

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa

stå²mpa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., stampa (lyg).

Älmans stå²mpa mi²jed på²lmal.

En stå²mpad å²wandÿna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampare

stå²mpare, n., -d, stampande,
1/ tygs behandlande på stamp-
verk, 2/ stampande med
håerna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampdyna

ståmpedyna, f., -n, pl. -nor, -na, stampdyna, på för tyg afsedd stampinrättning behandlad sängdyna.

dråzana har en ståmpedyna po si. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampning

stampning, m., -en, utan pl., stampning, tygs behandling på stampvärk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stampverken

stampevärfsen, n., -ed, utan pl., stampvärken, värken som behandlats på för tyg inrättadt stampvärk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stanzk, m., l-en, utan pl., stank. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel

stå²pel, m., -en, pl. -pla, -na, stapel, 1) timmerstapel, 2/ dörrstapel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapla

stå²vla (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - r, - a, pl. - r) fr., stapla.

stå²vla brädor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stapla upp

stavla åf (-ar, -a, -ad, åfstavlad, pl. -e, ståvla, pl. -r) tr., stapla upp, uppstapla.

Lj.

I åle brädorna åfstavlade?

murstenen kan i stavla åf ve vädzen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staplank

ståvlank, n., -d, utan pl.,
staplande, uppstapling.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stapling

stå²vlig, m., -en, utan pl., stapling, uppstapling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× star

star, m., 1-en, 1) utan pl., kollekt. hær e gat om star, 2) med pl. 2-a, -na, stare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starben

stārabēn, n. -ed, pl. =, -en,
1/ starben, ben i starens skelett,
2/ starfot, -ben. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starbur

stårabùr, m., -en, pl. -a, -na, starbur, -nålk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare

star, pl. -a

(m.f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starfjäder

stårafjàer, m., -en, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. -a, -na, starfjäder. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stargump

stå̄ragòm̲p, m., -en, pl. -a, -na, starstjärt. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starhanne

stå̄rahàn̲e, m., -n, pl. -n̲a, -na, starhane. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starhona

stårahòna, f., -n, pl. -nor, -na, starhona. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starhuvud

stårahöwed, n., - ed, pl. =, - en, starhufvud. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark
a.

stark, n. start

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starlort

ståralòrt, m., -en, pl. -a, -na, liten klump, hög af starträck.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× starlyng

stå²ralyn̥, m., -en, pl. -a, -na, starflock. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x starmök

stå̄ramöj, n., – hd, utan pl., starträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starägg

stå̄raèdz, n., -ed, pl. =, -en,
starägg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stassa

stå̄s̱a (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing. , -a, pl. -r, pres. particip stå̄s̱enes) intr., 1/ ståta, föra ståt. stå̄s̱a i nÿja kḻǫr. de e baḻk sam̱ jä̱rna viḻ stå̄s̱a, 2/ gå i procession, om eñ brud-bölje. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stass

stas, m., 1-en, 1) utan pl., ståt. dær e sånen stas me den tösen, for hon e ena. sr̄da i stas, sitta tiu heders, 2) med pl. 2-a, -na, brudfölje, bröllopsprocession. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starkt

stārt, adv., komp. stārkare,
– kast, starkt, fast, säkert.
stāf stārt! hōl, biz stārt!
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starkpeppar

starkpr̲ǝ̲vor̲, m., – en, vtan pl., starkpeppar. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkstoor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark l. 1-or, m. och f.,
n. stark, pl. stärka och efter
bor. bör, stärka, komp.
stärkare, -kast, stark.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starrblind

star̲bliʒ̍ l. -or, m. och f.,
n. -bliʒ̍t, pl. -bliʒ̍a, utan
komp., eg. starrblind, blind
af ögonsjukdomen star̲, starr;
i hög grad närsynt. om männi-
skor.

den̲ star̲bliʒ̍a kl̲sen vil̲ jʒ̍ta si̲,
om̲ dar̲ e nan̲ o vil̲ ha̲ na. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare

star, m., 1- en, utan pl.,
stare. En ögonsjukdom hos människan.

den svarte, den gråe staren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starunge

starónze l. staraòn̥ze, m., -n, pl. -n̥za, -na, starunge.

dær va et hul i træd, o dær ad vi vas mēta aw stēkta starónza.

hw e staraòn̥zana flœna áw rȳden. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starvinge

slåravìnʒa, m., -n, pl. -nʒa, -na, starvinge. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starstek

stå̄rastèj, m., -en, pl. -a, -na, starstek. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

star-rede

stårarygde, m., -n, pl. -da, -na, starrede, -bo. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starnåbb

stå̲ranèb̲, n.,- ed, pl. =,- en,
starnåbb. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stassande

stå̄sane, n., -d, utan pl., ståtande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× statande

stå̲tande, n., -d, utan pl., statande, stort, fint lefnads sätt, utvecklande af ståt i sitt lefverne. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stata

slå²ta (- ar, - a, - ad, - ad, bloa
i n. sing., - a, pl. - r) intr.
slata, föra stat, lefva stort.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stat
s.

stat. lön

de retunaförmånen, som en statkarl uppbar i lön.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat

stat, m., -en, utan pl., ståt.

ska du ud o spårka stat men du e sa fin i da?

Staten ska föras.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfólk, -ad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfólk, -ed

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

stathús, -ad. pl.=, -an

rýsgars stathús

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

stathús, n., pl. =

hus som bebos av gifta arbetarfamiljer vid större gård.

dær va et lágt stathús a lán

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

stathús, -ed

i de stathúsed bàde ja i

fémti ár.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

Stathús, n., pl. =

Statenbostad.

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathusgavel

stathúsgowl, m., -en, pl. -a, -na, stathusgafvel, gafvel på ett för statdrängars familjer afsedt boningshus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stathushage

stathushave, m., -n, pl. -va, -na, stathusträdgård, -page, trädgårdstäppa för statkarlars boningshus. Lj. hörande till en familjer afsedt

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

Stathushörna

stat̲hu̲sjo̲rna, f., -n, pl. -nor, -na, stathushörn, hörn af ett för statdrängars familjer afsedt boningshus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathusloft

stathū̱slaw̱t, n., - ed, pl. =, - en, stathusloft, 1/ loft, tak i eū för statdrängars familjer afsedt boningshus, 2/ vind, vindsplats i do. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stathusskorsten

stathúskorstèn, m., -en, pl. -a, -na, stathusskorsten, skorsten på ett för statdrängars familjer afsedt boningshus.

branſýnizsmènen har vad o sýnad stathúskorstènana i dá.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathustah

stathústag, n., -ed, pl. =, -en, stathustak, tak på ett för stat-drängars familjer afsedt boningshus.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stathusvindóga

stathúsvizev, n., -ed, pl. =, -en, stathusfönster, fönster i eū för statdrängars familjer afsedt boningshus. Lj.

Stathúsvizeven va fǫla me falk, sam skůle se brůwastàsen.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathusvägg

stathúsvagg, m., -en, pl. -a, -na, stathusvägg, vägg i eu fu statdrängars familjer afsedt boningshus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

stasjón -en

jv-station

nýja stasjón

bágom stasjónen

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

staʃǿn, -en

dǿr hène ve staʃǿnen

han bǿr i húsed va staʃǿn fǿr.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Station

staʃǿn -en -or -orna

gǽrana har ènte me

staʃǿnorna a jòra s:

Det var oberättigat att stationerna å ~~Ystad~~ Malmö-Ystad-banan blivit uppkallade efter herregårdarna.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

stagon, m., -en, pl. -or, -na, järnvägsstation. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stationshus

stasjónshús, -ad.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stationskarl

stasjonskar, m., -en, pl. -a, -na, stationskarl. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkáe -an

statare (lantarbetare)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkarl

statkar, m., -en, pl. -a, -na,
statkarl, -dräng. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathvinna

statkvi̇ʒa, f., -n, pl. -ʒor, -na, stathustru, hustru till en stat-karl, -dräng. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkåring

statfåring, f., -en, pl. -or, -na, statarkärring, gumma, hvars man är statkarl, -dräng.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statmjölk

statmilfs, f., -en, utan pl., statmjölk, i en statkarls lönevitkor ingående mjölk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statplats

statplás, m., -en, pl. -a, -na,
statarplats, tjänst som statdräng.
Lj

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statsäd

statsä, f., -n, utan pl., statsäd, till en statdrängs lön hörande spannmål.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stattow

statór, f., -en, utan pl., kollekt., för statfolket afsedd bränntorf.

gårsinzana ffor statóren num i dá. Lj.

№ 323. Ljuniṭs hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statunge

statónge, m., -n, pl. -nza, -na, statarunge, barn hvars fader är stat-dräng. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ statok

statój, n., -hd, pl. =, -ln,
häst som användes, då egaren
vill visa ståt, stata, utveckla
all möjlig ståt i sitt uppträdande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Statsele

statsele, m., – n, pl. – la, – na, lyxsele, sele som användes, då man vill köra för att stata, visa stöt, elegans i sitt uppträdande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathusgavel

stathúsgul, n. ,- ed, pl. = ,- en, stathusgolf, golf i ett för stat-drängars familjer afsedt bonings-hus.

stathúsgulen e aw rostén.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathusförstuga

stathu̱sfaste, m., -n, pl. -ta, -na, stathusförstuga, förstuga i ett för statdrängars familjer afsedt boningshus.

fälked mö̱te inz i stathu̱sfasten o sku̱la for räjned. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathusdörr

stat̲hū̲sdo̲r, f., -un, pl. -dar̲or, -na, stathusdörr, dörr till ett fä statdrängars familjer afsedt boningshus. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathusbrunn

stathúsbron l. -bran, m., -en, pl. -a, -na, stathusbrunn, brunn afsedd för statdrängars familjers behof. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stathusare

stat̲hr̲ú̲sare, m.,-n, pl.=,-r̲na, person som bebor eñ för stat-drängars familjer afsedt hus.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

stathus, n., -ed, pl. =, -en,
stathus, för statare, statdrängars
familjer afsedt boningshus.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Statglytt

statglut, m., -en, pl. -a, -na, statarbarn, barn hvars fader är statdräng, - Karl. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfolk, n. ,- -ed, utan pl.,
statfolk, folk som tjänar som
statare. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Statbränne

statbrune, n., -d, utan pl., ~~statbransk~~ statved, till en statkarls lön hörande ved. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statare

stå̄tare, m., -n, pl. =, -r̄na, statare, statdräng, - karl.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× statand

stå̄tane, n., -d, utan pl.,
statande, stort, fint lefnadssätt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stata

sta^2ta (- ar, - a, - ad, - ad, bloū i n. sing., - a, pl. - r) intr., stata, föra stat, lefva stort.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stat

stat, m., 1-en, utan pl.,
1) stat = statsinstitutionen.
han ska plöjta ti státen,
2) stat = ståt. föra stat. - státen
ska hälas, 3) stat = årslön, som
en statdräng erhåller. han har
äta tyngor se i stat.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav

stav, obestämbart om subst. l. adv., förek. i uttr.
sta stáv, vara istadig, vägra att gå l. draga.
om hästar.

Öjen sta stáv for mi me
láse d. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stav

stav, m., 1-kn, pl. 2-a, -na,
staf. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stava
v.

stàva -ar -a -ad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stava

stàva -a -ad

dwe so dòli' te a stàva

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stava

stå̄va (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. och intr., stafva.

stå̄va ǫ́red fust.

"Kan̲ du stå̄va ti tar̤t gre̲s me̲ två̄ bok̲stå̄vor?" – "h-ǫ̲, hǫ̲."

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stavande

stå̄vane, n., -d, utan pl., stafvande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stavelse

stå²velse, m., -n, pl. -sor, -na,
stafvelse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stavet

stå²ved l. -or, m. och f., n. -ved, pl. -veda, komp. -vedare, -vedast, istadig, som vägrar att gå l. draga. om hästar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stavning

stavnin², m., -en, ntan pl., stafning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stia -an -a -ana.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stege
s.

stìa

han fek en stìa a sprejor
óp pa hàqabalóftad.

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stia pl. ~a

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stije², m., -n, pl. -ja, -na,
stege. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegers
s.

Stens, Lad

kök och brygghus i förening (i äldre boningslängor)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

Stegers

stens. 1 ad

kök & brygghus i förening (förälder).

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegus

sters, n., 1-hd, pl. =, 1-hn,
kök. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stegersbord

stersbor, n.,- ed, pl. =,- en,
Köksbord. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stegusdón

stérsdor, f., -en, pl. -daror, -na, köksdörr. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegersgolv

stérsgul, n. ,– hd, pl. =,– hn,
köksgolf. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegershyll

stérshul, m., -en, pl. -or, -na, kökshylla.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegersloft

stérslawt, n. ,- ud, pl. =,- en,
1) köksloft, - tak, 2) köksvind.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegerslämm

stérslam, m., -en, pl. -a, -na, kökslåm, -lucka.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stegesnyckel

slersnyjel, m., -en, pl. -nyla, -na, köksnyckel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stegusskammel

slerskamel, m., -en,
pl. - mla, -na, kökströskel.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegussäng

stérsæz, m., -en, pl. -a, -na, kökssäng, i köket plaserad säng.

pijan lidzor i stérsæzen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegerstrapp

stérstrap, m., -en, pl. -or, -na, kökstrappa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegersvindóga

stérsvizev, n., -ed, pl. =, -en,
köksfönster. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegesvägg

slérsvagg, m., -en, pl. -a, -na, köksvägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɔ n i

× Stegla
s.

stæ²jla, f., – n, pl. – lor, – na,
stegel, i marken nedsatt påle,
hvarpå fordom afrättade missdå-
dares kroppar fastspikades.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegla

slöjla (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -ar) tr., stegla, upphänga på stegel, i marken nedsatta pålar, om afrättade missdådares kroppar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Steglank

stöjlank, n., -d, utan pl., steglande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stegling

stæ²jlin, m., -en, utan pl.,
stegling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegra

stẹ̄gra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., stegra (pris).

Väfor skule du sta o stẹ̄gra köwen for mäj po akgönen?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stegrande

stegrane, n., -d, utan pl.,
stegrande. Lj. (om pris, varor).
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stegtiä

stijatrœ̲, n., -d, pl. =, -n,
stegpinne.

Set i ed ä̲ned stijatrœ̲ i
stel̲ed for de sam jiff äm.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stejta

stæ²jta (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip stæ²jtenes) intr. springa med hoppande rörelser, springa så att man liksom studsar upp från marken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stejtand

$\text{stæ}^{2}\text{jtand}$, n., -d, utan pl., springande som sker med hoppande, studsande rörelser.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek

stej, m., -1 en, pl. 2 -a, -na,
stek. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka
v.

stèja . stèjta . stejt

p.p. stejt . m. -a

stèjta pantóflor

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stèja. ´or

di stéjor fǿr i magarín

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stèja

hád ska vi lèja?

kátan stèja.

- - - -

ur ett barnrim

1875 Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

ste̱²ja (ste̱¹jor, ste̱²kte, ste̱kt, ste̱kt, pl. ²-a, ste̱j, pl. ¹-or l. ²-or).
tr., steka.

ste̱²ja pleg, edz.

tva̱ ste̱²kta si̱¹lor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka sig

st$\underline{e}^{2}$ja s$\underline{i}$ (st$\underline{e}^{1}$jor, st$\underline{e}^{2}$kte, st$\underline{e}$kt, st$\underline{e}$j, pl. 1-or l. 2-or) refl., steka sig.

k$\underline{a}^{1}$t$\underline{e}$n s$\underline{r}^{1}$dor $\underline{o}^{2}$nzor k$\underline{a}^{1}$k$\underline{e}$l$\underline{o}$nen o st$\underline{e}^{1}$jor s$\underline{i}$. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekande

$\underline{\text{sl}}^{2}$ejane, n., -d, utan pl.,
stekande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stekbit

stejbīd, m., - en, pl. - a, - na, stekbit, bit af stekt, färskt kött. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stekfat

stejfåd, n.,- ud, pl. =,- en, stekfat, fat hvarpå färskt, stekt kött serveras vid kalastillställningar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekfett

stèjafit, -ad

yngre stègafit.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekfett

$\underline{\text{st}}\overset{2}{\underline{\text{e}}}\text{jefit}$, n., - ed, utan pl., stekflott. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekgryta

stejagrÿda, f., -n, pl. -dor, -na, stekgryta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stekning

stejniz, m., -en, utan pl.,
stekning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Steksmula

stejsmula, f., -n, pl. -lor, -na, steksmula, liten bit af stekt, färskt kött.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekstycke

stejstiffe, n. ,- d, pl. =, - n,
stekstycke, stycke af stekt,
färskt kött. Sj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekugn

stejón, m., -en, pl. -a, -na, stekugn. Tj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, -en, -a, -ana

-nue e de som stenana di e lœjda

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten II

dær va en stén a falt nér
i hæ̀ederd på dén
fœ́r so har dær vad en stœ́r stén.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten pl. -a

i mòsby mìgla dær va tvá

pær stèna s: kvarnstenar.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sten

Sten. -en. -a. -ana

eller pl. = sing., koll.

ploka sten aw = plocka

sten ur garnen, som varit fastbunden

såsom sänke.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, m., 1- en, 1/ ntan pl., kollekt. sten, granit-, tegelsten m. fl. slag, 2/ med pl. 2- a, - na, a/ granit-, - tegelsten m. fl., b/ kärna i stenfrukter, c/ ögonsten, d/ testikel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenasa

stenåsa, f., -n, pl. -sor, -na, stenslåpa, planka l. träd-klyka, på hvilken man vältrar större stenar, då man vill bortköra dem från åkern l. annars transportera dem.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenbacke

stenbåke, m., -n,
pl. -ka, -na, stenbacke.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenberg
s.

Stenbärj, -ad

nyare ord och begrepp; stenparti i trädgård.

1957 5109. Skårby, Gjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenbet

stenbet, lika i alla g., pl. -a, komp. -are, -ast, trilsk.

Hagen e rent stenbet i skolan.

Du jor dina øj stenbeta, am du slår, nar di inte mejtar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbit

stènbíd eller stenbíd

fisksort

ja har ènte sít en stènbíd

på hár màza ár som hálst. +/

+/ modernt uteryck. Svarte. m.f. 1910

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord

stenbór, n., – ed, pl. =, – en, 1) stenbord, 2) bord, på hvilket rålegel formas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenborr

sten̲bo̲r, n., -ed, pl. =, -en, stenborr.

Ja far ha vest sten̲bo̲ren, i̲z̲an ja kan̲ bo̲ra sten̲.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenborrande

stenbórane, n., -d, utan pl., stenborrande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenborrare

stenbórare, m., -n, pl. -, -rna, stenborrare.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrare dotter

stenborraredòtor l. -dòtor,
f., - en, pl. -tra, - na,
stenborrardotter, dotter af
en stenborrare. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenborrareglytt

stenborrareglytt, m., -en, pl. -a, -na, stenborrarbarn, barn af en stenborrare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrarehus

stenbórarehùs, n., -ed, pl. =, -en, stenborrarehus, hus som bebos af en stenborrare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenborrarekvinna

stenbórarekvìnza, f., -n, pl. -nzor, -na, stenborrarhustru, hustru till en stenborrare. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrarekäring

stenbórarefsàriŋ, f., -en, pl. -or, -na, stenborrarkärring, kärring, gumma, hustru, mars, mån år stenborrare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenborrarepåk

stenborrarepåg, m., -en, fl. -a, -na, stenborrarpojke, son af en stenborrare. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrareson

stenborrarèsòn l. - sòn, m.,
- en, stenborrarson, son
af en stenborrare. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenborraretös

stenbóraretös, f., -en, pl. -or, -na, stenborrarflicka, dotter af en stenborrare. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenborrarunge

stenbörareònze, m., -n, -unge
pl. -nza, -na, stenborrar~~barn~~,
föraktfullt epitet på barn af
en stenborrare. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenborrerska

stenbórorga, f., -n, pl. -gor, -na, stenborrerska, benämning på, men ej tilltal till hustrun till en stenborrare. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrning

stenborrig, m., -ar, utan pl., stenborrning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbro

stenbrǿ, f., - brǿwen, pl. - brǿwor, - na, stenbro, af sten byggd bro. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbro

stenbrå -an

bro av sten

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbunden

stenbörzen, m. och f., n. -zed, pl. -zna, komp. -znare, -znast, stenbunden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenbunke

sten̲bȫŋke l. sten̲ᵃbȫŋke, m., -n, pl. -ka, -na, sten-hög, -nop. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenburk

sten̲bär̲k, m., - en, pl. - a, - na, stenburk. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenet

$\underline{\text{st}}^{2}\underline{\text{ened}}$ l. -or, m. och f., n. -ned, pl. -neda och efter for, för, $\underline{\text{st}}^{1}\underline{\text{ened}}$ o. s. v., komp. $\underline{\text{st}}^{2}\underline{\text{enedare}}$, -dast, stenig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenflara

stenflåra, f. -n, pl. -ror, -na, stenflisa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenflaska

stenflåska, f. -n, pl. -or, -na, stenflaska, flaska af stenliknande lergods. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengata

stengåda, f., -n, pl. -dor, -na, stengata. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenbo

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengolv

stengål, n.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Lunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengolv

stengul, n., -ed, pl. =, -en,
stengolf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengrop

stengrav, f., -en, pl. -or, -na, stengrop. stendike, täckt dike, som i bottnen är fyllt med mindre stenar i stället för tegelrör.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengrund

stengrǿz

stengrund till hus;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stenjær/a, -´ed, =, -´en

stengärdesgård;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stengärde

stenjæra. -ad

stengärdsgård

han krev óp om stenjærad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengård

stenjære, n., -d, pl. =, -n,
stengårdsgård.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stenjäre, n., pl. =

stengärdsgård.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhake

stenhåge -en -a -ana

liten stenig udde, utskjutande i Östersjön.

1956

Snäsestad, Gjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhall

sten̲hál̲, m., - en, pl. - a, - na,
stenhäll.

en̲ trö̲de jo̲ båk̲en va bä̲ra
sten̲hál̲a. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhank
s.

stenhågk pl. -a

hank å fiskegarn, vari sten till
sänke bindes.

Svarta

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhjärta

stenjärta, n., -d (pl. -tan, -en mindre bruklig) stenhjärta. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenho

slenhåw, m., -sn, pl. -a, -na,
slenho. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggare

Stenhögare, m.

Där va en stenhögare som

sålde stèna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggare

stenhögare -en

han lo en stenhögare höga
tét om tét me húl.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggare

stenhågare, m., -n, pl. =, -na, stenhuggare.

Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggaredotter

stenhógaredòtor l. -dòtor, f. -en, pl. -tra, -na, stenhuggardotter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggarefru

stenhögarefrù, f., -frùwen, pl. -frùwor, -na, stenhuggarfru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggaregesäll

stenhöggarejisèl, m., -en,
pl. -or, -na, stenhuggargesäll.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggarehus

stenhöggarehus, n., -et, pl. =, -en, stenhuggarhus, - bostad. Sj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggarekvinna

stenhögarekvìnza, f., -n, pl. -nzor, -na, stenhuggarhustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggarkärring

stenhögareffsàriz, f., -en, pl. -or, -na, stenhuggarkärring, -gumma, -mistru.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stenhuggarepåk

stenhögarepåg, m., - en,
pl. - a, - na, Stenhuggarpojke,
1/ son till en stenhuggare,
2/ pojke som är i lära hos en
stenhuggare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggautös

stenhógaretös, f., - en, pl. - or, - na, stenhuggarflicka, dotter af l. pigahos en stenhuggare.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggareverktyg

stenhógareværtòj, n., -ed, utan pl., kollekt., stenhuggarvärktyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggaremärke

stenhöggaremärke, n., -d, utan pl., stenhuggarmärke.

Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggeri

stenhøgeri, n., -rijed, utan pl., stenhuggeri.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggeriska

stenhögorga, f., -n, pl. -gor, -na, benämning på, men ej tillfal till en stenhuggares hustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhus

stenhús, n., -et, pl. =, -en,
stenhus. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkaka

slenkåga, f. -n, pl. -gor, -na,
slenkaka, liten, rund, mjuk kaka
som bakas af kornmjöl, mjölk,
ägg och socker. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkar

stenkar, n.,- ud, pl. =,- un,
1) stenkar, brunnskar af sten,
2) stenkärl, kärl af stenliknande
lergods. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkar

stenkär, n. ;- ud, pl. = ,- un, träform, hvari rätegel formas.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkast

sten̲kä̲st, n., -ed, pl. =, -en, stenkast.

hü̲sed lidzor et̲ sten̲kä̲st i̲frä̲ vä̲jen. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenklunga

stenklöza, f., -n, pl. -zor, -na, stenhop, -rös. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkol

stenkól -en

IV. J.

J. IV.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkol

stenkul, m., -en, utan pl., stenkol. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkolsaska

sten̲kul̲s̲a̲ska, f., -n, utan pl., stenkolsaska.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkolsolja

stenkolsolja, f. -r, utan pl., stenkolsolja, -tjära. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkolsoljeflaska

stenkolsoljeflaska, f. -n, pl. -kor, -na, flaska, butelj innehållande stenkolsolja. Lj.

Vem har velt stenkolsoljeflaskan?

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkolsoljefläck

stenkolsoljefläck, m., -en, pl. -a, -na, af stenkolsolja uppkommen fläck, t. ex. i klädesplagg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkolsoljelukt

stenkolsoljelukt, m., -en, utan pl., lukt af stenkols-olja. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkolsrök

stenkúlsrøj, m., -en, utan pl., stenkolsrök. vanligare kůlarøj. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkolssäck

stenkulseff, m., -en, pl. -a, -na, stenkolssäck. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkula

sten̲ku̲̍la, f., -n, pl. -lor, -na, stort stenrös. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkulle

stenkóle, m., -n, pl. -la, -na, stenkulle.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkyrka

Stenfjónka, fem.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenlass

stenlås, n., -et, pl. =, -en,
stenlass. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenlupen

stenlúwen, m. och f., n. -wed, pl. -lúna, utan komp., stenvandlad, förstenad, stenartad. gårkorna, pantloflorna e stenlúna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenmoss

stẹ̄²namùs, n., -ed, utan pl., stenmossa, på stenar växande mossa.

bn̲ kan̲ fa̲²rja ga̲rn gu̲¹lbru̲nt i̲ stẹ̄²namùs. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenmossa

$st\underline{e}^{2}namu\underline{\grave{u}}sa$ (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., färga garn med dekokt af stenmossa, på stenar växande mossa.

$st\underline{e}^{2}namu\underline{\grave{u}}sar$ $g\underline{\acute{a}}^{1}rned$, ja $v\underline{r}d$. $M\underline{\acute{a}}^{2}r\underline{i}$ $h\acute{a}^{2}de$ $e\underline{t}$ $st\underline{e}^{2}namu\underline{\grave{u}}sad$ $f\underline{\acute{o}}^{1}rkle$. Lj.

Ljunits hd
№ 323. Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenor

stenór, -en

stensättning på gata el. gård.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenor

stenór, - -´en;

stenläggning på gårdsplan;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenor

sten̲ǿ̲r, m., - en, utan pl.,
stenläggning, - sättning, t. ex.
på en gårdsplan l. på en golf-
yta.

Vi̲ fa̲r lå̲ga grē̲sed au̲ sten̲ǿ̲ren.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenpära

slenpæra, f. -n, pl. -ror, -na,
slenpäron, ett slags hårdt,
litet, sent mognande päron.
Lj.

M 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenpäreträd

stenpǽratrè, n., -d, pl. =, -n, stenpäronträd, träd som bär stenpǽror, en sorts små, hårda, sent mognande päron.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenrad

$st\underline{e}^2nar\underline{à}$, f., -n, pl. -r, -na,

stenrad, rad af stenar. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenranna

stenråna, s. -n, pl. -nor, -na, stenrånna.

Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenrösje

stenrüge, n., -d, pl. =, -n,
stenrös. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenska

stènska, -an

flaska av stenhårt lergods,
stenflaska.

Nr 5109 Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 stenskvätta

stensvåta, f., -n, pl. -tor, -na, stenskvätta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenskvättaben

stensvätaben, n., -ud, pl. =, -un,
1/ stenskvättaben = ben i allmänhet i stenskvättans kropp,
2/ ben = fot hos stenskvättan.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenskvättefjäder

stensvätefjäder, m., -en, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. -a, -na, stenskvättfjäder. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenskvattegump

stensvátegòmp, m., -en, pl. -a, -na, stenskvättstjärt. Lj.

№ 323. — Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskvattehuvud

stensvåtehöved, n., -et, pl. = -en, stenskvättehufvud.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenshvalvelort

stensvälvelörp, m., -en, pl. -a,
-na, liten klump af stenshvälv-
fyllning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenskvattemök

stensvåtemöj, n., -ed, utan pl., stenskvätträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenskvättenäbb

stensvätenäb, n., -ed, pl. =, -en, stenskvättnäbb.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskvätterede

stensväterigde, m., - n, pl. - da, - na, stenskvättrede, - bo.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenskvattunge

sten̲sväṯtunge, m., -n, pl. -nza, -na, stenskvättunge. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenskvättvinge

stensvätevinge, m., -n, pl. -nga, -na, stenskvättvinge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenskvattägg

stensvätägg, n., -ed, pl. =,
-en, stenskättägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenskärva

stengárva, f., -n, pl. -vor, -na, stenskärfva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenslagare

stenslägare, m., -n, pl. =, -rna, stenslagare, karl som sönderslår sten till väglagningsämne.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslagarefru

stenslágarefrù, f., -frùwen, pl. -frùwor, -na, stenslagarfru, ironisk titel som stundom tiu-delas en hustru, hvars man är stenslagare, arbetare som sönderkrossar sten till makadami-seringsämne.

tåsorna e blånka, nar di e pijor, nar di da bler jula, sa kömordi ti sr̥da po en gowl o ble stenslágare-frùwor. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslageri

stenslageri¹, n., -rijed¹, plan
fl., stenslageri, tillverkning
af makadamiseringssten.
Har mijed² han i forsena¹
om dan po stenslagerijed¹?
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenslynga

stenslýnza, f., -n, pl. -zor, -na, stenslunga, i ena ändan klufven käpp, hvari man insätter en mindre sten, som man vill slunga.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenslåning

stenslåning, m., -en, utan pl., stenslagning, sönderkrossande af sten för makadamisering. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stensläde

stenslæ, f., -n, pl. -r, -na, stensläde, af eñ par grofva kubbar gjord släde, på hvilken man vältrar större stenar, då man vill bortköra dem från åkern l. annars transportera dem. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenstrykande

stenstrýjane, n., -d, utan pl., stenstrykande, murtegels tiu-várkande medelst handform.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenstrykare

stenstryjjare, m., -n, pl. =, -rna, stenstrykare, karl, som medelst handform tillverkar murtegel. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenstrykning

stenstrykning, m., -en, plan
pl., stenstrykning, murtegels
tillvärkning medelst handform.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensätta
v.

inf. stensätta

om gata el. gård el. kostall

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stensätta

stensäta (- sätor, -säte, -sät, -sät, pl. -a, -sät, pl. -or) tr. och intr., stensätta, stenlägga, en gårdsplan, ett golf o. d. gären har bled stensät. Vrum har stensät i ær stal?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensättare

stensättare, n., -d,
utan pl., stensättande,
-läggande (af gårdsplaner,
golf o. d.) Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensättare

stensetare, m., -n, pl. =, -rna, stensättare (af gårdsplaner, golf o. d.). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stensättegrut

stensätegrud, m., -en, utan pl., stensättningsgrus, för en ytas stensättande, -läggande afsedt grus. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensättehammare

slensättehammare, m., -n, pl. -mra, -na, slensättningshammare, lång, tung ♀ med kort skaft försedd hammare, som användes vid slensättning, -läggning (af gårdsplaner, golf o. d.) Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensättesten

№ 323.

stensätastèn, m., -an, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. -a, -na, stenläggningssten, sten som är lämplig för stensättning, -läggning (af gårdsplaner, golf o. d.). Vi ffør ti gøn åtor stensätastèn. - ta nid tøltre stensätastèna andá! Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensättning

stensätning, m., -en, utan pl., 1/ stensättning, -läggning (af gårdsplaner, golf o. d.) 2/ stensatt plan, ytarivor i stensätningen äf.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stensättning

Stensátnerg, -en

foraminne i form av resta stenar.

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stentrapp

stentråp, m., -en, pl. -or, -na, stentrappa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stentrumma

stentróma, f., -n, pl. -mor, -na, stentrumma, af sten byggd afloppstrumma.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenvagn

sten̲vöjn, m.,-en, pl.-a,-na, stenvagn, för stenars forsling afsedd vagn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenyxe

stenúṣe, m., -n, pl. -ṣa, -na,
stenyxa, yxa från stenåldern.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenås

stenås, m., -en, fl. -a, -na, stenås. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sti

sti, n., stijed, pl. =, stijen, stia. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stick

stiff, n., 1-ed, pl. =, 1-en,
1) stick. blöwed kom ente rektet
for de fusta stiffed; ja möte
ji grisen tva stiff, 2) gadd, t. ex.
på bi, vespor, getingar. kan
en fa stiffed ud, nar en har
bled bistöken sa svölnar de ente,
3) stick i kortspel. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka
s.

stiffa², f. ,- n, pl. -ffor, -na,
sticka (ved- , tändsticka).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sticka
s.

stiffa -an, -or, -orna

sticka, speta; långsmal, flat grönsaker.

di hade en stiffa di skola

läsa me

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka
v.

stèfja. stak. stòkad

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stieha
v.

stiffsa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - h, - a, pl. - r) tr. o intr. sticka, täcken, utföra stickning på klädesplagg. sticka strumpa heter jöra nösa.

Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiçka
v.

stèfja, stak, stòked

di hade stòked me spjúd

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

stiffa (stiffor, stak, stöked, stöken, pl. -kna, stiff, pl. 1-or l. 2-or) tr., intr. och impers., sticka.

stiffa svin. -bijed stak mi. -ja ble stöken aw hoffyvan.

Öjen stak me nösen.

de stiffor i sared.

Passivt stiks (stiks, staks, stökeds, imperat. stiks, pl. =). Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka av

stiffa åw (stiffor, stak, stoked, åwstoken, pl. -kna, stiff, pl. -or)
1) tr., sticka af, afsticka, med hötjuga från en vagn aflassa säd, hö, halm o. d. pijan stak ena al sen åw i host,
2/ intr., uttr. för springa, hastigt sätta sig i fart. Om hästar.
Ojen stak åw, inzan vi viste åw ed.
Lj.

M. 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka in

stiffa inz (stiffor, stak, stoked, inzstoken, pl.-kna, stiff, pl.-or) tr., insticka, inskjuta.

stiff ärmen inz o ffen ätor.

vi stak sen inz ijrnan lämen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka ner

stiffa nér (stiffor, stak, stöked, nérstöken, pl. -kna, stiff, pl. -or) tr., nersticka, nerföra.

Vum ska stiffa néjor nér aw stäken?

stiffor tärna nér i väned o ffenor am de e varmt!

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticha på

stiffa på (stiffor, stak, stoked, påstoken, pl. -kna, stiff, pl. -or) tr., med höljuga lassa (säd, hö o. d.) på en vagn.

dær va én ve vær sija ti stiffa ærtor på. Ej.

l åle nejorna påstokna?

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka sig

stiffa[2] si / stiffor[1], stak, stoked[2], stiff, pl. 1-or l. 2-or / refl., sticka sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka upp

stiffa åf (stiffor, stake, stoked, åfstoken, pl.-kna, stiff, pl.-or) tr. och intr., sticka upp, uppsticka, - skjuta.

månen sto pel o stak sen åf.

plånebågen stiffor åf aw lomman.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sticka ut

stiffa ud (stiffor, stak, stoken, udstoken, pl. - kna, stiff, pl.-or) tr. och intr., sticka ut, utskjuta. du ska vel ente stiffa ud yjenen po balk.

nesdugen stak ud am lomman.

.. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. sticka över

stiffa ø̱vor / stiffor, stak, stoked, stoked ø̱vor l. ø̱vor-stòked blaū i n. sing., stiff pl. -or) tr., 1/ sticka öfver. I kortspel. Kan du stiffa ø̱vor jærtordám? - l dar ø̱vorstòked? 2/ med nöljuga skjuta, forsla pád, halm o.d.) öfver t.ex. en bjälke. Váfor ska vi stiffa rúwen ø̱vor, nar han gar önor? stj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickande

stiffane, n., -d, utan pl., stickande, 1) stickande, tiufogande af stick, 2) forslande, t.ex. af säd, hö o.d., medelst höttjuga, 3) stickande i kortspel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickande

stiffane, n., -d, utan pl.,
stickande, utförande af
stickning, t. ex. af täcken,
på klädesplagg m. m.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickask

stiffeàsk, m., -en, pl. -a, -na, stickask, tändsticksask. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stickbunta

stiffebòn̲ta, f., - n, pl. - tor, - na, stickbunt, bunt af svafvelstickor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stickelbär

stéffelbär -ad. pl. =. -en

krusbär

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

stiffelbär, n.,- ed, pl.=,-en,
stickelbär, krusbär.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbärsblad

stickelbärsblå, n., -d, pl. =,
- n, blad af krusbärsbusken.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stichelbärsbuske

stiffelbærsbòske, m., - n,
pl. - ka, - na, krusbärsbuske.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickelbärsflaska

stickelbärsflaska, f., -n, pl. -kor, -na, krusbärsflaska, flaska innehållande inlagda krusbär. Ej.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbärsgren

sliffelbærsgrèn, m., -en, pl. -a, -na, krusbärsgren, gren på krusbärsbusken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stickelbärsgröt

stiffelbärsgröd, m., -en, utan pl., prusbärsgröt, - kräm. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stickelbärspigg

stiffelbærspidz, m., - en, pl. - a, - na, krusbärstagg, tagg af krusbärsbusken.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickelbärsrad

stiffsalbarsrà, f., -n, pl. -r, -na, krusbärsrad, rad af krusbärsbuskar. Gj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickelbärsrot

^{2}stiffelbarsrød, m., -en, pl. -rydor, -na, krusbärsrot, rot af krusbärsbuske.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickelbärssaft

stiffelbærsaft, m., -en, utan pl., krusbärssaft.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stickelbärsskal

$\overset{2}{\text{stiffeelbærskàl}}$, m., -en, pl. -or, -na, krusbärsskal, den yttre väggen på krusbäret.

l du sa formæten, sa du slænzor $\overset{2}{\text{stiffeelbærskàlorna}}$. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stichelbärsskott

stiffelbærskòt, n., -ed, pl. =, -en, krusbärsskott, årsskott af krusbärsbusken.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbärssoppa

stiffelbærsàpa, f., -n,
pl. -por, -na, krusbärssoppa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbärssylt

stiffelbärssylt, m., -en,
utan pl., krusbärssylt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stichen
adj.

stiffen², m. och f., n. -ffed, pl. -ffna och efter for, för, stiffen¹ o. s. v., komp. stiffnare, - nast, sticken, 1/ lätt att förtörna, 2/ förtörnad, sårad, retad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiçkelbär

stèffelbær, n., pl. =

krusbär

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickhus

stiffehus, n., -ed, pl. =, -en, hus, fodral för tändstickor.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sticklåda

stiffelåda, f. -n, pl. -dor, -na, sticklåda, låda innehållande ved- l. tändsticksor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stickna

stiffna (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar)
intr., stickna, förtörnas.
stiffnar i for sa lidud?
Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickning

stiffniz, m., - en, 1) utan pl., stickning, utförande af stickningsarbete, t. ex. ~~af~~ på sängtäcken, på klädesplagg, 2) med pl. - or, - na, sticknad, tätt stickad sömdær e tvor stiffnizor på vesten.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickning

stiffning, m., -en, utan pl., stickning, 1/ stickning, tillbogande af stick, 2/ forsling af säd, hö o. d. medelst hötjuga, 3/ stickning i kortspel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stichsmäll

stiksmel, m., -en, pl. -a, -na, sticksmäll, starkt kännbar pisksmäll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sticksnål

stiffsnal l. -or, m. och f., n. -snalt, pl. -snala, komp. -snalare, -last, 1) småsnål, snål i fråga om småsaker, 2) snål efter stick i kortspel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stichsåg

stiffsav, n., -ed, pl. =, -en, sticksåg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stichsår

stiffsår, n., -ed, pl. =, -en, sticksår. Lj. Lj

stiffsår e besvärlija o fa ti lejs.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickläcke

stiffetäffe, n., -d, pl. =, -n,
stickläcke, vadderadt sängtäcke.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stidóu

stidór, f., -en, pl. -dáror, -na, dörr till en stia.

tep stidóren, ela lúwor svinen ud. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stift

stift, n., -ets, pl. =, -en,
stift, järn-, mässingsstift. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stifta

stiftа (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - h, - a, pl. - r) tr., stifta, förse med järn - l. mässingsstift.

stiftа stöwlaklàka. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stig

sti̱. ´en. ̀a. ̀ana

sti̱en va ú̱dta̱n pa kàrtan, so di hade láw a gáu̱ dar.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stig

sti, ¹ed, neutr.

så lång sträcka av halmtak som täcker under det täckestegen är i samma läge: motsvarar längden av stegen stìen.

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stig

sti̱, n., stijed, pl. =, stijen,
af 4 sparrar innefattadt
parti af sidan på ett hustak.
vi̱ far ha̱ tajt eṯ par sti̱ ta̱g.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga

stija² / stijor¹, ste, steed² / intr.,
stiga, 1) höja sig öfver sin nivå,
t. ex. om vatten. an har steed² en
hel aln. – vaned¹ stijor¹ i bronen¹,
2/ stiga, om pris. prised¹ ste.
sæn stijor¹ for vær wega².

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga upp

inf. sti óp

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbord

stibor, n., -ed, pl. =, -en, stigbord, med lucka försedd, af pålvärk bestående för-dämning i en å l. bäck.

Sate han stibor i an, sa kune han vana sin æn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel

stibójel, m., - en, pl. - bójla, - na, stigbygel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stige

stìe -en, -a, -ana

= gångstig

sa tó di en stìe hér

rét óvor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stìa, -ar

gångstig

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stige

stije², m., -n, pl. -ja, -na,
stig, gångstig. Sj.

i Vemmenhögs hd: sti d. stij.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stikel

stigel

kvicke i kreaturshorn

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stiks

stiks! interj. som utropas,
då man retsar hundar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stiksa

sti²k̲sa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -u, -a, pl. -r) tr., hetsa.

ska du sti²k̲sa hörzen po glu²t̲ana? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×Stiksande

sti²k̲sane, n., -d, utan pl.,
hetsande (af hundar). Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stil

stil, m., 1- en, utan pl.,
stil, tryck l. skrift.
1 1
bögen e tryckt me stor stil.
1 1
pögen skrivor gran stil.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Still

stil! l. stila!, stilla, interjekt.
som brukas, då en häst är
orolig, ej vill stå stilla.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stil̲a, oböjl. adj., utan komp., stilla.

Stilla adv.

stil̲a gu̲gdám. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
adv.

stil̲a, adv., utan komp., stilla.

ti̲ stil̲a me va du vr̲d!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
adv.

stíla

han kona tìa stíla

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
v.

stil̲a (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) tr., stilla, dämpa, om storm, värk, plågor.

de va gal̲ var̲ här̲e vil̲e stil̲a din̲e stär̲men.

dök̲lor̲en stil̲a plå̲gor̲na.

Nu har ja fad tån̲avèrfsen stil̲ad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla sig

stil̲a si̲ (- ar, - a, - ad) refl.,
stilla sig (om storm, värk o. d.)
de va gat̲ stär̲men vil̲e stil̲a si̲.
vär̲ffen har bär̲jad o stil̲a si̲.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stillestake

stil²estäge, m., -n, pl. -ga, -na, ställstake, -stång, från väfstolens bakre bom, omkring hvilken ränningen är lindad, gående stång, som fasthåller bommen i sitt läge och lossas, då man under väfvandet behöfver af-linda en del af ränningen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sting

stiz, n., 1-ed, pl. =, 1-en,
sting, nålsting.
skri<u>d</u>aren har <u>t</u>ad for <u>l</u>ånza
stiz. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stink

stinʒff, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
rågnstänk.
har kom nåna stinʒffa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka

stiŋ̊ʃʃa / stiŋ̊ʃʃor, sta̱ŋk, öfriga tempus vattas) 1) intr., om enstaka säderkorn, som vid tröskning rengöring, harpning l. annars flyga omkring. ä̱rtorna sta̱ŋk am̱kriŋ̊ på hē̱la lö̱wen,
2) impers., om början de rägn, rägnstänk. de vä̱rjar o stiŋ̊ʃʃor. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stinklet

stiz̊ffled l. -or, m. och f., n. -led, pl. -leda, komp. -ledare, -ledast, stickelhårig. fůljan e mer stiz̊ffledor en mären. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stinn

stinz l. 1-or, m. och f., n. stinzt,
pl. stinza och efter for, för, stinza,
komp. stinzare, - nast, stinn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinnt
adv.

stiʒt, adv., komp. stiʒ̊are,
-ʒaṣt, stinnt.
glo̱ stiʒt po na̱n.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stir s. n.

stir, n., 1-hd, utan pl., gelée (af kött l. fisk).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stiu

stir, m., 1 - en, pl. 2 - a, - na, s. m.

fjant, person hvars hela väsen

präglas af oro, osäkerhet, vack-

lande, darrande, skälfvande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stirra

stiṟa (-ar, -a, -ad, -ad, blaû i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip stiṟenes) intr., uppföra sig fjantigt, i tal och uppförande visa oro, o-säkerhet, vacklande, darrande, skälfvande. Lj.

Anorsägasèn kom stiṟenes hid o sa ifrá ad vánad lu óvor bráwen. Lj.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stirrand

stirrand, n.,-d, utan pl., fjantande, skälfvande, oroligt, osäkert, vacklande uppträdande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stirret

№ 323.

stir̲ed̲ l. -or, m. och f., n. -red̲, pl. -red̲a och efter for̲, för, stir̲ed̲ o.s.v., komp. stir̲ed̲are, -d̲ast, fjantig, som i tal ~~och~~ l. uppförande visar oro, osäkerhet, vacklande, skälfvande. Lj.

du̲ jor̲ glu̲t̲ana stir̲ed̲a, am̲ du̲ stom̲rar me dam̲ t̲ilija o sent. va ska du me dé stir̲ed̲a ojed?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stinegrås

stènegrés, n.

Briza media, dangrås.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stirrekar

stir̲ekàr, n. ,- ud, pl. =, - un, epitet på en människa l. ett husdjur, som vid ringaste anledning visar öfverdrifven oro, skälfvande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stitak

slitåg, n., -et, pl. =, -en,
tak på en stia.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

stje̱la (stje̱l, sta̱l, sto̱lad, sto̱lan, pl. -lna, stje̱l, pl. 1-or l. 2-or) tr., stjäla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

inf. Gèla

di e mìed váre nú te a Gèla

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjåla

pret. stal, pl. =

di tòjda léta a stál lét.

(om tattare)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjäla sig

stje̱la si̱ (stje̱l, sta̱l, sto̱lud, stje̱l, pl. 1-or l. 2-or) refl., stjäla sig, smyga sig.

Mce̱ren har sto̱lud si̱ ti hes̱t, stoet har smugit sig tiu att para sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjälande

stjẹ̄lane, n., -d, utan pl.,
stjälande, tjufnad.
han vil ēnte la blē me sit
stjẹ̄lane. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärn

stjærn, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
stjärn, liten hvit fläck i pannan
på en häst l. ett nötkreatur.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna
s.

stärna pl. -or

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjärna

stjǣrna, f., -n, pl. -nor, -na, stjärna. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stjärnet

stjærned l. -or, m. och f.,
n. -ned, pl. -neda, utan komp., som i
pannan har en liten hvit fläck,
om hästar och nötkreatur.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärnklar

stjärneklàr l. -or, m. och f.,
n. -klàrt, pl. -klàra, komp.
-klàrare, -klàrast, stjärnklar.
hümelen e stjärneklàr.
de va stjärneklàrare i nat vå,
en i föregàrs nåta. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärt

stjärt, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
1) handtag på plogen, 2) handtag
på en bär- l. hjulbår, 3) handtag
på ett pannjärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjärt II

stært, m., 1-en, utan pl., efterkalas, efter en kalastillställning anordnad förplägning för sådana personer, som ej aktats värdiga att inbjudas till det egentliga kalaset.

fåtikusarna va bøna po stært åtor brølapud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sto

stod n.

trol. tillfällig l. individuell form; meddelaren använde i regel ordet mær, märr;

(M. fl. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stock

stok, m., 1-en, pl. 2-a, -na, stock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stocka

stöka² (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., stocka (bi).

Ljj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stocka sig

stå̄ka si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r) refl. och impers., stocka sig.

sli̱med stå̄ka si i hå̄lsen.

fǟlked hå̄de stå̄kad si am̱kriz den fȫle kå̄ren.

de stå̄ka si i hå̄lsen, nar prǟsten skule prǟffa.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stockande

stå²kane, n., -d, utan pl., stockande (af bi). Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stockholmare

Stokhólmare,

växtn. = krasse.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stockning

ståkning, m., -en, utan pl., stockning (af bi). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stockros

stokros

Althea rosea.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stockända

stå̄k̲aèn̲er, m., -n, pl. -n̲a, -na, stockända, ändan af en timmer-, böss- l. annan stock.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Itoj

stoj, n., 1-hd, utan pl-,
staj. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoja

stöja (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip stöjenes) intr., stoja.

Va va de for nåna hær kom stöjenes ijinam bijjen i nat? Nu kan hær va stöjad nak. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stojande

stöjane, n.,- d, utan pl.,
stojande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stojare

stojare, m., - n, pl. =, - rna,
stojare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol

stol, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
stol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol
s.

stǭl, ´en, ´a, ´ana
mask.

Också i bet. "kynkbänk."

stǭlana va jo folsáṯa

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol

stol pl. -a

även i bet. kyrkbänk:

di hade sin bestämda stol

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolben

stōlabēn, n.,- ed, pl. =,- en,
stolben. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoldyna

stöladyna, f. -n, pl. -nor, -na, stoldyna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolhyende

stø̄lajùn̲e, n., - d, pl. =, - n,
i mönster väfdt öfverdrag till
en stoldyna.

lar̲gin̲s hade et̲ stø̄lajùn̲e, sam̲
dar̲ va en̲ star̲ff pa. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolla v.

stå̄l̲a (- ar, - a, - ad, - ad, blott i n. sing., - a, pl. - r, pres. particip stå̄l̲enes) intr., uppförs. sig som en stolle, bete sig stolligt.

han̲ kom̲ stå̄l̲enes hær hi̲d o vī̲l̲e stø̲ si̲. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolle

stå²l̲e, m., - n, pl. - l̲a, - na,
stolle. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stollet
adv. adv.,

stålad ah efter for, för, stålad,
Komp. ståladare, - dast, stollegt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stollet

stå²led b. -or, m. och f., n. -led, pl. -leda, och efter for, för, stå¹led o. s. v., komp. stå²ledare, -dast, stollig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolpahus

stòlpahús -ad

konsvinkeshus

de va jo so kalad stòlpahús.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stålpe l. stölpe, m., -n, pl. -pa, -na, stolpe. Lj.

Obs. formerna är geografiskt begränsade; stölpe endast i den östra delen av häradet. J. J.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stólpa, -an, -a;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stòlpa -an -a -ana

dær va én æ en hål
inéton imælom vær stòlpa

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stòlpe pl. stòlpa

Alltså icke stòlpe ss. österut.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolpe

stòlpa pl. stòlpa

ròna stòlpa

Även stòlpa

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stôlpe -an -a -ana.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolphus

stå̄lpa- l. stå̄lpahūs, n., -ed, pl. =, -en, stolphus, hus hvars väggar äro murade i en stomme af Korsvirke.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpvägg

stålpa - l. stålpavèdz, m.,
- en, pl. - a, - na, stolpvägg,
~~hvar~~ vägg hvars stomme består
af korsvirke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolrad

stǫ̊larà, f. -n, pl. -r, -na,
stolrad. G

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolräck

stölarèff, n., -ed, pl. -, -en, ryggstöd på en stol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolsits

stǭlasìts, m., -en, pl. -a, -na,
stolsits. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolt

stolt l. 1-or, m. och f., n.
stolet, pl. stöltа och efter för-,
för, stölta, komp. stöltare,
- last, fin, prydlig.
en stoltor kvinna.
siped stolt förklädd har jo!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolta sig

stålta si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r) refl., pynta sig, kläda sig i fina kläder.

tösen hade stältad si, sa gat hon kune. Sj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolte Henrik

Stòltehínrefg

växtn. = Senecio vulgaris

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolte Henrik

Stoltehinriff, m., -en, utan pl., Stolte-Henrik, namn på en i trädgårdar som prydnadsväxt odlad Senecio-art.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolthet

ståtlhed, m., -en, utan pl.,
finhet, prydlighet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stap, n. stop

et stap brænevin.

smns. blefsstáp

S. Willie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stap, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
stop. Gammalt rymdmått.
et stap brännevin. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^ stopa

ståpa, f., -n, pl. -por, -na, stopflaska, butelj af 1 stops rymd. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stopfloska

ståpaflàska, f., -n, pl. -kor, -na, stopflaska, butelj af 1 stops rymd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stopkruka

stå²pakrò̲k̲a, sf., -n, pl. -k̲or, -na, stopkruka, lerkruka af 1 stops rymd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stopkrus

ståpakrus, n., -ed, pl. -, -en, stopkrus, krus l. kruka af 1 stops rymd.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stopp

stap! interj., stopp.
nu e de stap me dánsen.
stap nu me spélad!
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stopp

stap, m., 1- en, pl. 2- a, - na, 1) stopp. en stap i hälsen, i brysted, 2) örngått, hufvud-kudde. Äfven pudestäp. ledz stäpen örzor höwedeed.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppa

ståpa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) tr., stoppa, instoppa.

ståpa pivan i seff, tiga, gifva efter.

ståpa holm i et lågul.

dynan e ståpad am fjær.

Øjen e sa ståpade, sa di kan knaft röra dam.

ståpade stöla Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stoppande

ståpane, n., -d, utan pl., stoppande, 1/ instoppande, 2/ förseende med stoppning. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppare

ståpare, m., -n, pl. =, -rna, stoppare, 1/ person som stoppar, packar halm, hö o.d., 2/ person som stoppar möbler, vagnar o.d. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stoppning

stäpniz, m., -en, vtan pl.,
stoppning.

stäpnizen har vad for däli
i läguled: de syns dar har
en skridare stäpad halm.
ska i väwa stäpniz pa vöjnen?
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpenål

stå²penål, s. -en, pl. -a, -na, stoppnål. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stoppnålsudd

stå̄ʒenalavìd, m., - en, pl. - a, - na, stoppnålsudd. far har fad en stå̄ʒenala-vìd i bened. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stoppnålöga

ståpenalaÿja, n., -d, pl. -yjen, -en, stoppnålsöga.

Gårned gar knapt i ståpenalaÿjad. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stopvis

stå̱pavi̱s, n., oböjl., förek.
blaū i utr. i̱ stå̱pavi̱s,
stoptals.

smen dri̱ffor brå̱nevi̱n i̱ stå̱pa-
vi̱s am dan. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor
a.

stǣr. n. stǣrt, komp. stóra
sup. storst

de e ènta so stǣr gǣr.

stóra búenor, större bönder

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor II

pl. stȯ̀ra ; best. f. di stȯ̀ra

já, dó aliéra di stȯ̀ra rèktat

di stȯ̀ra hâr = de rika och förnåma

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor III

de va et me di stórste

dæromkrèŋ.

di hàde et lided kìgfe, hélten

so stǿrt som dèta.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stor

stǣr n. stǣrt

et jǣvla stǽrt bǣjetrǽ

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stɔ̄r, komp. stǿre

di skɔ̄le fa stǿre skɔ̄legɛ̄n.

de va pɔ̄ di stǿre stɛ̀lan

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor
a.

stǣr, stóre, storst

de va en stǣr mán = fram-
stående

på stǣra stèle

Nr. 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor II

på di störe gårana

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor:

Stǣr neutr. stǣrt pl. obest. stǣra, best. f. di stǣra

lìa stǽrt som dòras, va de hŕdor, hǽr i stǽn.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

komp. stóra

màlma e mìad stóra an lóz.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stor l. 1-or, m. och f., n. stort, pl. stora[2] och efter for stora[1], komp. stare[1] l. stare[2], starst, stor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storartad

a.

storártad

man de va en storártad gár.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storartad

Storårlad, lika i alla genus, pl. -e, utan komp., storartad, ståtlig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storbåt

storbåd, m., -en, pl. -a, -na,
storbåt. Lj.

Större bit för sillfiske.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storfrämmad

storfrämad, m., -en, utan pl., kollekt., storfrämmande.

hær ska kåma storfrämad i då.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storgubbe

storgåbe, m., -n, pl. -ba, -na,
storgubbe. Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storhandlare

stor-hån-lare, m., -n, pl. =, -rna,
handlande som driver sin
rörelse i stor skala.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storhet
s.

stôrhéd, -en

storlagenhet, högfärd

stôrhéden va ènte so stôr iblan

folk.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storhet

stôrhed, m., -en, utan pl., storhet, 1/ högt värde, värderande. dær e pånen stôrhed me den tôsen, aw de hon e ena barn, 2/ dryghet, högdragenhet. han jöre jile bära aw en stôrhed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storhuvad

storhöwad l. -or, m. och f., n. -wad, pl. -wade, utan komp., storhufvad, som har stort hufvud.

ja ska ga åp ti den storhöwade pærpærsen o fråga am döras pær e Nåma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stork

starff, m., 1-en, pl. 2-a, -na, stork. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stork

storfs. pl. -a

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Villie, Gunets hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storkanäbb

stòrfzanéb

växtn. = brodium çiçūtarium.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storkben

stor²ffabèn, n., -bd, pl. =, -ben,
1/ storkben = ben i allmänhet
nos storken, 2/ storkben = fot.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storkfjäder

stärsp-afjär, m., -en, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. -a, -na, storkfjäder. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storkgump

stårfsagomp, m., -en, pl. -a, -na, storkstjärt. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storkhals

stärfvahàls, m., -en, pl. -a, -na, storkhals. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storkhanne

stå²r̲ffahàn̲e, m., -n, pl. -n̲a, -na, storkhane.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storkhona

stå̄r̲ffahò̲na, f., -n, pl. -nor, -na, storkhona. Tj.

stå̄r̲ffahò̲nan har̲ jo̲rt två̄ edz.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkhuvud

stårfvahöwed, n., -ed, pl. =, -en, storkhufvud.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storhuvad

b.f.pl. di storhöade

växtn. = jätnót = Lentamea scabiosa

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stork lort

stårffalòrt, m., -en, pl. -a, -na, storkruka, ruka, klump af storkträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Storklyng

stårfjalyng, m., -en, pl. -a, -na, storkflock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× storkmók

slå²r̲ff̲-amø̲j, n., -ed, utan pl., storkträck. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

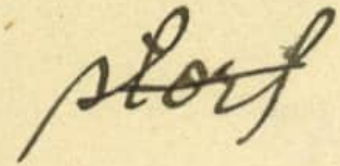

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stårfpanèb, n., -ed, pl. =, -en, storknäbb. Tj.

storknäbb

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkrede

stå²rfjarigde, m., -n, pl. -da, -na, storkrede, -bo. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Storkrov

$\text{stå}^{2}\underline{\text{r}}\text{ffarò}\underline{\text{v}}$, m., -ba, pl. -a, -na, storksluss. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkunge

står²ffaòrze, m., -n, pl. -nza, -na,
storkunge. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× storhusa

stor̲kṵ̲sa, f., -n, pl. -sor, -na, af stor̲, stor, och kṵ̲sa, vulva, bildadt skällsord. Användes om kvinnor.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkvinge

stårssavinja, m., -n, pl. -nja, -na, storkvinge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkäftad

storfröad l. -or, m. och f.,
n. -tad, pl. -tade, utan komp.,
som har stora kinder.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkägg

stärkaidz, n., -ud, pl. =, -un,
storkägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storlek

storlék, -an

(repr. län)

de barór si po storlékan

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storlek

storlek, m., -en, pl. -a, -na, storlek.
han e po min storlek.
dar såldes tra am åle storleka. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storligen

størlijen, adv., utan komp.,
storligen, högeligen
ja forgrysor mi størlijen.
ja ble størlijen forvånad.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storljugare

storljjvare, m., -n, pl. =, -rna,
storljugare. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storm

storm, m., 1 - en, pl. 2 - a, - na, storm. Gj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storma

stå̄r̲ma (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -r) intr., storma, uppträda stormande, högljudt, framfusigt.

de jo̲r ēn̲te o stå̄r̲ma me sp̄ēnar̲na; da bler di̲ sten̲bē̲ta.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storma

stå̄r̲ma (-ar, -a, -ad) impers.,
storma.
de stå̄r̲mar vå̲r da̲. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stormande

stor²mane, n., -d, utan pl., "stormande. om väderleken, 2/ stormigt, högljudt uppträdande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stormare

stå̄rmare, m., -n, pl. =, -rna,
stormare, person som uppträder
stormigt, högljudt, oförskämdt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stormarknad

stormárknad

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stormarknad

stormárkad, n.

yngre: stormárknad.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Lunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stormast

stor̲mä̲st, m., -en, pl. -or, -na, stormast.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stormed

stårmed l. -or, m. och f.,
n. - med, pl. - meda, komp.
- medare, - medast, stormig.
Om väderleken.

I år e de stårmedare en
i fjor. Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stormunnad

stormunnad l. -or, m. och f.,
n. -nat, pl. -nade, utan komp.,
stormunt, som har stor mun.
Om människor. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~stormo~~

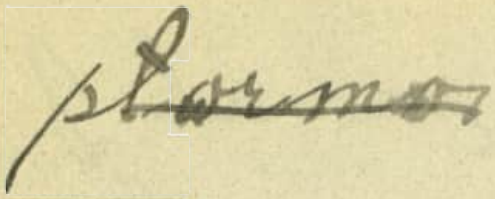

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stornäsa

stor̲ne̲sa, f., -n, pl. -sor, -na, stornäsa. Skällsord.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stornésad l. -or, m. ok f., n. -sad, pl. -sade, retan komp., stornäst. Lj.

stornäsad

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storsegel

storsæjl, n., -ed, pl. =, -en,
storsegel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storskola

storskóla

folkskolans öre avdelning;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storskola

slor̲skǿ̲la, f., -n, pl. -lor, -na, folkskola (i motsats till smaskǿ̲la, småskola).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Storskoleglytt

storskôleglùt, m., - en,
pl. - a, - na, folkskolebarn
(i motsats till småskôleglùt,
småskolbarn). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storskrytare

storskrýdare, m., - n, pl. =, - rna, storskrytare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storskuffa

stor̲skȫf̲a, f., - n, pl. - f̲or, - na, storskofa, - slef. da re²k̲let o̲sor pȫ me stor̲skȫf̲an. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storslahtare

storslöjtare, m., -n, pl. =, -ra, storslaktare, slaktare som driver sitt yrke i stor skala. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stornutad

storsnudad l. -or, m. och f.,
n. -dad, pl. -dade, utan
komp., 1/ stornäst, 2/ högdragen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storspekulant

stōrspikelānt, m., -en, pl. -or, -na, storskälen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storspelare

storspelare, m. -n, pl. = -spra

storspelare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x storstandig

storstándi l. -dijor, m. och f., n. -det, pl. -dija, komp. -dijare, -dijast, högdragen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Storstandighet

storständihèd, m.,- en, utan ~~komp.~~ pl., högdragenhet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Storstandigt

storståndet, adv., komp.-dijare, -jast, högdraget. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storstilt

storstilt l. -or, m. och f.,
n. -stilt, pl. -stilta, komp.
-stiltare, -stiltast, storstilt,
tryckt med stor stil.

en storstilt bog. Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storsupare

storsupare, m., -n, pl. =, -rna,
storsupare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stort
adv.

stort, adv., komp. stare, starst, stort.

tala stort. sla stort på. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stortiggare

stortyd̄zare, m., -n, pl. =, -r̲na,
stortiggare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slo

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stortjuv

storffyn, m.,-en, pl.-a,-na,
stortjuf. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stortjänare

M. Storfjénarer, -arna

högre funktionärer å herregårdar,

såsom betjänter och kuskar.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stortosa

stor̲tō̲sa, f., - n, pl. - sor, - na, stortoka. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stortosing

stortósiŋ, m., -en, pl. -a, -na, stortok. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storvänd
a.

storvänd, n. storvänt

storartad, storslagen, luxuös.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storvåring

storvåri l. - rijor, m. och f.,
n. - ret, pl. - rija, komp.
- rijare, - jast, högfärdig,
högdragen. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× storvärighet

storvärihèd, m., -en,
utan pl., högdragenhet.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× storvärigt

storværet, adv., komp.-rijare, -jast, högdraget.

vårli man ti snåka storværet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× storögad

storÿjad l.-or, m. och f., n.-jad, pl.-jade, utan komp., storögd.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ strabage

strabág, n., -ed, utan pl., ansträngande arbete.

Vi hade, motró, et bra strabág, inzan vi fiff felt tred.

Ånors har sant strabág vær kvel me sina lajsor.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuff

straf, n., -et, pl. =, -en,
straff. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråfsa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - a, - a, pl. - r/ tr., straffsa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Straffande

stråfane, n., -d, utan pl., straffande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stram

stram l. 1-or, m. och f.,
n. stramt, pl. stråma och
efter for, för, stråma, komp.
stråmare, - mast, stram.
finzrana e stråma.
kåren e fårlet stram imód
fålked. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strama

strå̄m̲a (- ar, - a, - ad) intr.
och impers., strama.

trȫjan strå̄m̲ar ö̲vor å̄jslor̲na.
de strǻm̲ar i̲ bé̲nen po mi̲.
Lj.

№ 323. Ljunits h.d
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stramande

stra^{2}m̲ane, n., -d, vtan pl., stramande.

de d^{1}ar̲na stra^{2}m̲aned vil̲ en̲^{2}te ga̲ a^{1}w̲ fi^{2}z̲rana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stramhet

strámhed, m., -en, utan pl., stramhet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stramt

stra<u>m</u>t, adv., komp. strå<u>m</u>are,
- <u>m</u>a<u>s</u>t, stramt.
prå<u>s</u>ten <u>f</u>ø<u>r</u> s<u>i</u> stra<u>m</u>t.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strand
s.

stran, ´en

màsby strán

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ strapatsera

strafesera si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r) refl., anstränga sig.

Nar ja ska strafesera mi alri pa lided me arboj, sa far ja ont i ryfzen. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Strapatsera

strafeséra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., ansträn-ga.

Di pågana har ålri bled vart strafeséradе me lesniz.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ strata

str$\underline{\overset{2}{a}}$da (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip str$\underline{\overset{2}{a}}$dernes) intr., skrefva. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× strata av

strada áw (-ar, -a, -ad, áw-stradad, pl. -e, strada, pl. -r) intr., skrefva åstad, gå med skrefvande bötter.

mánen va áwstradad ti stema.

nu stradar nels áw áfad båken. Lj.

Ljunits hd
№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stratande

strådane, n., -d, utan pl., skrefvande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stratekunta

strådekònta, f., -n, pl. -tor, -na, af stråda, skrefva, och kònta, vulva, bildadt skällsord, som användes om honkön. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax
adv.

straeis

Villie, Ljunits hd.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strak

Strajs eller strajs

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

adv.

strejs

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

stræjs el. strajs

tids- och rums-adverb

de lígzor stræjs ópad

fjorkhédrye

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

strajs

de va strajs på nitanhonna-
tálad = i början av 1900 talet.
äv. strajs hos samme individ.

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strax
adv.

stræjs

stræjs já va dræg

stræjs på nytt iakttaget 1956.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

adv.

stræjs

de va stræjs ét̲or

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strax

stras l. strajs, adv., utan komp., strax.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streck

strej, m., 1- en, 2- a, - na,
streck, kritstreck o. d.
vi slar en strej ovor den
gamle skolen.
vafor ska dar va sa manga
strejja ator namned.
Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strejk
s.

strek, -en

så ble hun strék

Nytt ord, början av 1900-talet.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× streka

stre̱ja (stre̱jor, stre̱kte, stre̱kt) intr., lukta illa.

lijud stre̱kte lå̄ŋa vå̄ja.

lå̄mpan stre̱jor. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streta

str$\underline{\overset{2}{z}}$da (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar)
intr. skrefva, spärra ben l. fingrar åt-
skils:
str$\underline{\overset{2}{z}}$da me b$\underline{\overset{1}{e}}$nen, me fi$\underline{\overset{2}{n}}$zrana.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrẽ²nad, n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stri, m., strijen, utan fl., strid. Lj.

strid s.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stri, m. /
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stri l. strijor[1], m. och f., strid adj.
n. strit, pl. strija[2], komp.
strijare[2], - jast, strid.
stri strum, sa, grud.
strit van, to. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strida
v.

stri, strìde, strit

äv. = strāva.

han strìde so lège han kòne

(om F.W. Thorsson, politiker).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strida

stri / strijor, stride, strit, strit, bloū i n. sing., stri, pl. strijor l. strijor) intr., strida.

de e fårlet o skula stri imød våred.

di har strit lätze, inzan di fiff fat po nan sværsøn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stridtoad

stritówad l. -or, m. och f., n. -wad, pl. -wade, utan komp., som har grof, strid ull. Om får. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ striglakors

$\text{str}\underline{\text{i}}^{2}\text{glakàr}\underline{\text{s}}$, n., – ed, pl. =, – en, ~~uf~~ silfverplåt utgörande bröstsmycke i den i häradet fordom brukliga kvinnodräkten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stil

stril, m., 1- en, pl. 2- a, - na, stril (på en vatten-kanna). Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strila

stri̱la (- ar, - a, - ad) intr., rinna. Om vatten som hälles ur strilen på en vattenkanna. Va̱nud stri̱lar sa net. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupe

strìve -en -a -ana

den gàlne strìven =

vrångstrupen.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupe

stri̱ve, m., -n, pl. -va, -na,
1/ strupe, 2/ benämning på en
lång och smal jordremsa.
vi̱ har sla̱d ä̱nzana sa na̱r
sam̱, deṉ stri̱ven, dæ̱r e ve
skäwen. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stupkula

Strìvakùla -an

Stuphuvudet.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupkula

$\overset{2}{\text{str}}$i̱vakù̱la, f., -n, pl. -lor, -na, strupknöl. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

strud, m., 1- hn, pl. 2- a, -na,
strut. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× strutt

i uttr. "stå po strutt"

'vara inställsam, insmickran-

de'

"hann går här å står po strutt

får Anna ..."

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887, Exc.
s. 110

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Strutt

strut, genus osäkert, troligen n., förek. blott i uttr. po strut, i lutande ställning. Lj.

pågen sto po strut åpad vedzen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ strutta

strut̲a (-ar, -a, -ad, -ad, blod i n. sing., -a, pl. -r) intr., streta, anstränga sig.

en̲ far̲ strut̲a sa gat̲ en̲ kån̲ for̲ fåan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Strutta emot

struta imód (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r) intr., streta emot, göra motstånd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strut-tröja

strudatröja, f., -n, pl. -jor, -na, eg. struttröja, till den gamla allmogedräkten hörande kort mans- l. kvinnotröja af vadmal, hvilken vid ryggstyckets nedre kant hade två små strutliknande utvikningar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryk

stry, m., stryjen, utan pl., stryk.

han fik en bra trö̊ja stry.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka

strỳja pres. strýjor

om kóẓen han stryjor

ijénom en stá ---

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka

strȳ̊ja (strȳ̊jor, strag, strȧ̊ged, strȧ̊gen, pl. -gna, stry, pl. strȳ̊jor l. strȳ̊jor) tr. och intr., stryka.

strȳ̊ja gȯ̊rtekrȧva, stẹn, rør. den klȧ̊ge han strag po ȧ̊rmana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka sig

stryja si (stryjor, strag, stragad, stry, pl. stryjor l. stryjor) refl.: stryka sig.

Katen strag si apod mi,

2) skubba fötterna mot hvarandra, så att sårnad uppkommer, om hästar. Mären stryjor si på frambenen. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stykande

stryjjane², n., -d, utan pl.,
strykande. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strykbråda

stryjebrǣda, f., -n, pl. -dor, -na, strykbråde.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strykbult

stryjjebòlt, m., -en, pl. -a, -na, strykplod. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ strykhult

stryhalt, n., -ed, pl. =, -en, rak sticka, som vid spannmålsuppmätning föres öfver det rågade måttkärlets kanter för att bortstryka öfverskottet. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykjärn

strÿ̊jejàrn, n., -ed, pl. =,
-en, strykjärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strykjärnsbult

2.

stryjejærnsbòlt, m., - en, pl. - a, - na, strykjärnslod, stryklod. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykjärnsdörr

stryjajærnsdòr, f., - en, pl. - dàror, - na, strykjärnsdörr, dörrlucka till ett strykjärn. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strykjärnshandtag

stryjejærnhantag, n., -ed, pl. =, -en, strykjärnshandtag, handtag på en strykjärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strykkappa

strykápa, f., -n, pl. -por, -na, läderhylsa som knäppes om fötterna på hästar, som ha vanan att vid gåendet skubba dem mot hvarandra, så att sårnad uppkommer. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strykning

strÿ²niz, m., -en, utan pl., strykning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× strykspån

strýspån

brynschicka till lie

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strykspån

Strýjspán, -en,

knifformigt redskap af trä, tjäradt och sandadt; att hvässa lien med.

C.K.B.

1876

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E.K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryhspån

strýspan, m., -en, pl. -a, -na, liesticka. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

strå, n., -d, pl. = -r,
strå. Lj.

af strå brit.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

u strag, n. stråk

har de vad uzor de stråged (dvs. varunder den stora skogsbranden i Amerika for fram), so har de nok gad daróm (näml. att de omkommit), men de e jo inte got o vida pu va kant de har vad.

Willie
Wenberg

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråk

stråg, -et

stråcka, trakt, nejd

på dèta stråget

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråk

strag, n., 1-ed, 1) utan pl., stråk, stråkväg. vi bówor mit i stråged. - hær e sant strag po gåren for vinzen, 2) med pl. = 1-en, stråk, stryk-ning på en fiol. ska de va et strag i da? = viu ni höra fiol-spel? - sprelmänen to nåna hara strag po fijolen. Lj.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråke

stråga

fiolstråke.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråke

strå̲ge, m., -n, pl. -ga, -na, stråke. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråkhår

strå̱gahà̱r, n., -ed, pl. =, -en, hår, tagel på en stråke.

dæ̱r e bä̱ra et pa̱r strå̱gahà̱r po'n ti'. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråktagel

strägatägel, n., -ed,
utan pl., stråktagel.
hagenöls hade en ro hest,
som dar e tad mijed strägatägel aw, for han hade lang,
vid römpa.
lörans hade svärt strägatägel.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråkträ

strågatrè, n., -d, utan pl., stråkträ, trä hvaraf stråkar tillvärkas.

Nelsvensen har bresiljetrè ti strågatrè. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråkända

strǭgaène, m., -n, pl. -na, -na, stråkända, ända af stråke.

spr̥lemàn̥en fǭrde strǭgaèn̥en i̯mǭd vedzen. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråle

stråle, m., -n, pl. -lor, -na,
stråle.
dær e sána besúnorlija
strålor po húmelen i hvel.
G

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråsäd

strasǽ, f. ,-n, utan pl., stråsäd, benämning på råg, hvete, korn och hafre. (annan säd näml. ärter och vicker kallas trinzsǽ, trindsäd). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträck

streff, n., oböjl., sträck.
Vi fförde i streff. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträcka
s.

strå[2]ffa, f., -n, pl. -ffor, -na,
sträcka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strächa

v.

strä^{2}ffa (strä^{1}ffor, strä^{2}jte, strajt, strajt, pl. ^{2}-a, streff, pl. ^{1}-or l. ^{2}-or) tr., sträcka, sträcka ur led. ja strä^{2}jte ä^{1}rmen, sa ja kan knaft ta me'n.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

Sträcka sig

streffa si (streffor, strejte, strejt, streff, pl. 1-or l. 2-or) refl., 1) sträcka sig, så att ledvrickning (l. annan skada) uppkommer.

tösen strejte si, sa hon vre tärmana po si, 2) om en köpare som ökar sitt förut bjudna pris. Märten strejte si ti hönra rikstälor for köwen. streffor ar betor, ela kan vi ente köma i hänel. Si.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sträckning

sträfkning, m., -ar, utan pl.,
sträckning, en kroppsdels
sträckande på att ledvridning
l. annan skada uppkommer.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strång
a.

stræŋ, även stræŋ

de va en ræli præst; han va
stræŋ; han fek ènte folk te trø
på si. (om prosten M. i Balkåkra)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strång II

a.

Ja tyta han va so lyselat

stråy.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strång
adj.

Stræŋ

de va en jæ̀vla strǽŋ hàra

om prosten Mauritzson

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strång
a.

strœŋ pl. -à

prèstorna di va so strœŋa fœ́r.

de va en dòkti prést, men han va strœ́ŋ.

de va en strœ́ŋ prést

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960 -62.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strång II

a.

Stråga vintra

Nr4569 V.Nöbbelöv,Lunits hd

I.Ingers_1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sträng
s.

stræŋ, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
1) sträng på eñ instrument,
2) tygel, tömsträng, reptygel af
fordom brukligt slag, då tömmen
blod, bestod af hufvudstolar, hvari
eñ rep fastgjordes, 3) låg, smal och
lång af på marken sammanräfsade
strån. en stræŋ hø, klø̄vor, sø̄,
ǣrtor, viffor. Lj

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strång I
adj.

Stræŋ

de va ɔŋor di stræŋe
vèntrana.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strång II

adj.

han va let stræg i sina

prædikneyor

om prosten Mauritzson.

de va en stræg, ræli mán.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sträng adj.

stræŋ l. 1-or, m. och f., n. stræŋt, pl. strǣŋa och efter for, för, strǣŋa, komp. strǣŋare, -ŋast, sträng.

stræŋ skǫlemèstare, ~~ppwl~~, vintor, dǫna, gugdam. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strånga v.

strånza (strånzor, strånzde, stranzt, stranzd, pl. 2-a, stranz, pl. 1-or l. 2-or) tiu låga, smala och långa högar hopföra på marken liggande spridda strån. strånza ho, klóvor, årtor, viffor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strängande

strånzare, n., -d, utan pl.,
på marken liggande, spridda
strås hopsamlande, napförande
tin låga, smala och långa högar
strånza.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strängare

strä̊nzare, m., -n, pl. =, -rna, benämning på en person som deltager i på marken liggande, spridda stråns hopsamlande, hopförande till låga, smala och långa högar, strä̊nza.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stränghet

strænhed, m., -en, utan pl., stränghet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strängning

strǣnniz, m., -en, utan pl., hopsamling, hopförning i låga, smala och långa högar, strǣna, af på marken liggande spridda strån.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× strängsätta

strænzséta (-sétor, -sáte, -sát, -sát, pl. -a, -sét, pl. -or) tr., ansträngа.

pågana e for ónza ti o strænzséta rèklet inú. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× strängsättande

strænzsétane, n., -d, utan pl., ansträngande.

Öjen e lided vända ve sant strænzsétane. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Strängsättning

strænzsätning, m., -en, utan pl., ansträngning.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strängt

strænzt, adv., komp. strænzare,
-ʒast, strängt.

tåla, præffa strænzt.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträte

strädje, -ed

smal väg mellan gårdes-
gårdar;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sträte

strå̲de, n., -d. pl. =, -n,
smal gata i en by.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hrāva

strẹ̄va (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., sträfva.

strẹ̄va ẹ̄tor nạd.

dær ẹ strẹ̄vad nak for dẹ̄n brøbi̱den. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strāva
v.

strèva -ar -a -ad

de e dé som jà strèvar ata.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråva ihop

streva ihóp l. ihópa (-ar, -a, -ad, ihóp- l. ihópa-strèvad, pl. -e, streva, pl. -r) tr., hopsträfva, genom sträfsamhet samla (egodelar).

dar har bled måza pázza ihópastrèvade ti glåtana po de ståled. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sträva samman

streva sámen l. isámen
(-ar, -a, -ad, sámen- l. isámen-
strèvad, pl. -e, streva, pl. -r)
tr., sammansträfva, genom
sträfsamhet samla (egodelar).
Kvinzan hade strevad sámen
dynor ti en sæn. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strävande

strevane, n., -d, utan pl., sträfvande.

Nar menegan bler do, da har hon inzentin for alt sit strevane, for hon kan eute ta me si i gräven va hon har strevad ihöp. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strävsam

strevsám l. -or, m. och f., n. -sámt, pl. -sáma, komp. -sámare, -sámast, sträfsam, idog. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strävsamhet

strevsämhed, m., -en, utan pl., sträfsamhet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strävsamt

strävsamt, adv., komp. -samare, -samast, sträfsamt, idogt. Där kan ingen arbeja strävsamare än Olof. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strø, n., oböjl., förek. blad
kom̲a po strø, komma i
spridd ordning, lic̲ʒa po strø,
ligga strödda.
fal̲ked kom̲ po strø ti jil̲as.
gar̲ana lic̲ʒor po strø.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strø v.

strø (strør, strø̊de, strøt, strød, pl. ²-a, strø, pl. -r) tr., strö.

han strør pånza.

hu̱sen li̱fzor strø̊da.

e dar strøt o̊nzor kre̱jed?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strö
v.

strø pret. strøde

om søndorna so tø di bøspøm
a strøde àwan på
(näml. på golvet)
di strøde på gøled

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ströboss

ströbös n.

ströhalm, halm att strö med under djuren;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ströboss

ströbos, n., – hd, utan pl., ströhalm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strögårdar

strögåra, m., -na, pluralt, i spridd ordning liggande gårdar. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ströhalm

strǿhal̲m, m., -en, ntan pl., ströhalm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strókus

strókus, n., -en, pluralt, i spriald ordning liggande boningshus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ström

Stamm, -en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ström

strum̲, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, ström.

drum̲²a gar sam̲ strum̲²a.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strömma

strum̲a (-ar, -a, -ad) intr. och impers., strömma.

fal̲ked strum̲ar ti ffär̲ffes. de räjna, sa de strum̲a po väjana. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strömmande

ström²mande, n., -d. utan pl.,
strömmande. Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strömning

strǖ̱mniŋ, m., -en, utan pl., strömning.

dæ̱r e sáṉen strǖ̱mniŋ ti staṉ i̱ dá̱ po faḻk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ströshed

ströge, f., -n, pl. -r, -na, strösked. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stubb

støb, m., 1-en, 1/ utan pl., kollekt., stubb, efter bärgningen kvarstående stubb efter säd l. gräs, 2/ med pl. 2-a, -na, stubbåker, åker med kvarstående stubb. krejed gør på støbana, o dør e bede nak. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stubb

stob, m., 1-ha, pl. 2-a, -na, stubb, eñ slags stoppad naderkjol.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubba
s.

stöba, f., -n, pl. - bor,
- na, epitet på dåligt, slött
äggjärn l. på en nötsliten
kvast. Ög.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubba

stō̲ba (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) tr., stubba, lämna stubb, icke äta rent upp. Om kreatur som lämna af fodret.

Kr̲ejed stō̲bar klō̲vor, hal̲m, hā̲kel̲se. Lj.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubba

stȱba (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -r) tr., stubba, afstubba. Vum har stȱbad dit har sa rælet? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubba av

stoba áw (-ar, -a, -ad, áw-stobad, pl. -e, stöba, pl. -r) tr., afstubba.

böskana e rent áwstobade.

Lj.

№ 323: Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stubbande

stöbande, n., -d, utan pl., stubbande, lämnande af en del foder, då djur icke åta rent upp hvad som gifves dem. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubbande

stø²bane, n., -d, utan pl., stubbande, afstubbande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stubbet

stå²bed l. -or, m. och f.,
n. -bed, pl. - beda och efter
bor, bör, stå¹bed o. s. v.,
komp. stå²bedare, - dast,
stubbig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stubbmaad

stobmåad l. -or, m. och f.,
n. -måad, pl. -måade, utan
komp., som har stubbig,
afklippt man. Om hästar.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stubbnäsad

stobnésad l. -or, m. och f.,
n. - sad, pl. - sade, utan
komp., eg. stubbnäst;
krubbnäst, som har krubbig,
kort näsa. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stubbrumpad

stobrönpad l. -or, m. och f.,
n. - pad, pl. - pade, utan
komp., stubbsvansad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stubbsnutad

stobsnudad l.-or, m. och f., n.-dad, pl.-dade, utan komp., 1) stubbnosad, 2) stubbnäst, som har kort, trubbig näsa. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubbörad

stubbörad l. -ör, m. och f., n. -rad, pl. -rade, utan komp., stubbörad, som har afskurna öron.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

student

stodent, m. -en, -na, -na,
student. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

student

stodåmtrana (bost. pl.)

'studenterna'

"när ja öppe å så på stodåm-
trana ..."

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studenthuva

stodéntrahùwa, f., - n,
pl. - wor, - na, studentmössa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studera

stodéra /- ar, - a, - ad, - ad,
bloū i n. sing. ,- a, pl.-r/
intr., 1/ studera. stodéra ti
prest, 2/ språka. dær e ên
som kan stodéra. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studerande

stodérane, n., -d, utan pl.,
1) studerande, 2) språkande.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Studering

1) stodérin, m., -en, utan pl., studering, 2) språkande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studsa

stu̲ᵛsa (- ar, - a, - ad) intr.,
studsa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stuga, -an, -or, -orna f.

rum i boningshus;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stùa -an

det stora dagliga rummet mitt i boningslängan.

do sa di "stùan"

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga
s.

stùa -an

det stora dagliga rummet

di hade bòde jés a svín rye i stùan

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga

stu²wa, f. ,- n, pl. - wor, - na, stuga, 1/ boningsrum, 2/ daglig-stuga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga

stua

"å få våss en stua fårr
våss sel..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugbjälke

stu̲w̲ebjèl̲ffe, m., -n, pl. -ffa, -na, tiu dagligstugan hörande takbjälke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugbord

stu̲²w̲ebò̲r, n. ,- ed, pl. = ,- en, till hvardagsstugan hörande bord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugbänk

slåwebänk, m., -en, pl. -a, -na, till hvardagsstugan hörande bänk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugdörr

stu̲w̲edo̲r̲, f., -en, pl. -dàr̲or, -na, från förstugan till hvardagsstugan ledande dörr.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stugdörrskammel

stu̲²w̲ed̲o̲rskàm̲el, m., -en, pl. -m̲la, -na, tröskel till den från förstugan till hvardagsstugan ledande dörren.

Lj.

kvi²n̲an sli̲²va brøkni̲¹ven på stu̲²w̲ed̲o̲rskàm̲elen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugdörrskarm

stu̲w̲e̲d̲o̲rskà̲rm, m., -en, pl. -a, -na, karm till den från förstugan till dagligstugan, hvardagsstugan, ledande dörren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugdörrsklinka

stu²wedorsklinzffa, f., -n, pl. -ffor, -na, klinka på den från förstugan till hvardagsstugan ledande dörren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugdörrskrok

stu̱²we̱do̱rskrà̱g, m., -en, pl. -a, -na, vrå hörn af-dagligstugan belägen nära den från förstugan ledande dörren.

sé̱tor i̱ sä̱ngen i̱ stu̱²we̱do̱rs-krà̱gen? Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugdörrsnyckel

stu²wedorsnyjel, m., – en, pl. – nyla, – na, nyckel till den från förstugan till hvardagsstugan ledande dörren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuggolv

stu²wegul, n. ,- ed, pl. =,- en,
golf i hvardagsstugan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuggris

stůwagrìs, m., -en, pl. -grìsor (sällan -grìzor) -na, gris som vistas inne i det af husfolket bebodda dagliga rummet. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stughund

slu̲w̲ehòrz, m., -en, pl. -a, -na, hund som delar husfolkets bostad i daglig-stugan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugkakelugn

stu²wekakelòn, m., -en, pl. -a, -na, tiu hvardagsstugan hörande kakelugn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugkatt

stu²wekàt, m., -en, pl. -a, -na, katt som hälst vistas i husfolkets boningsrum.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stughlocka

stu²wekläka, f., - n, pl. -kor, - na, till dagligstugans möblemang hörande väggur.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugkrok

slu̅wekrȧg, m., - en, pl. - a, - na, vrå, hörn af hvardagsstugan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugloft

stu²welàwt, n.,- ed, pl. =,- en,
loft, tak öfver hvardagsstugan.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Hugpiga

stupija[1], f., -n, pl. -jor, -na, piga som är anställd för att städa en ståndspersons våning, städerska. Föråldradt ord.

Kristinaanorshåns[1] håde vad stupija[1] i Nibele[2] prestagår[2]. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stugskammel

stuw̲eskàm̲el, m., -en,
pl. -m̲la, -ma, tröskel
mellan ~~d~~ nvardags- och
förstugan. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugskåp

stůwaskàv, n.,- ed, pl. =,- en, till dagligstugans möblemang hörande skåp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugsoffa

stu̅wesòfa, f., -n, pl. -for, -na, till dagligstugans möblemang hörande soffa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugspegel

stu²wespàjl, m., -en, pl. -a, -na, till dagligstugans möblemang hörande spegel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugstol

stu²wastòl, m., - en, pl. - a, - na, tiu dagligstugans möblemang hörande stol.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugsång

stůwesæn, m., -en, pl. -a, -na, den stora, till hvardagsstugan hörande säng, hvari husbondefolket brukade sofva. Den mindre, invid kakelugnen stående sängen kallades kåkelønsbænff, kakelugnsbänk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"stugutimmer

stuetummer

"männ fruentummer e stue-
tummer ..." s. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugvana

stu̱²wevàne, m., - n, utan pl., stugvana, vana att vistas i husfolkets dagliga boningsrum.

hö̱¹zen (kä̱¹ten) fa̱r sä̱¹nen stu̱²wevàne, sa haṉ bler ä̱²lri̱ u̱²de. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stugvindóga

stu̲w̲evìzer̲, n., – ed, pl. =,
– en, till dagligstugan
hörande fönster. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugvägg

stu²wevägg, m., -en, pl. -a, -na, vägg i hvardagsstugan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugvärme

stůwevàrme, m., – n, utan pl., rumsvärme.

hózen e vándor ve stůwevàrme. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stulta

stů̱lta (– ar, – a, – ad, – ad, pl. – e, – a, pl. – r, pres. particip stů̱ltenes) intr., stulta.

Mā̱nen e stů̱ltad ti bijjen ḗtor milts. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stulta av

stul̲ta åw̲ (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e l. åw̲stul̲tad, pl. -e, stul̲ta, pl. -r) intr., stulta åstad.

ja stul̲tar åw̲ sa gat̲ ja kan̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stultande

stu̇ltane, n., -d, utan pl., stultande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund

stǿz

en stǿz ét̲or so̲ tì̲ta

han pǿ mi

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund

stånz, m., 1- en, pl. 2- or,
- na, stund.

ja ska kåma, nar ja får
stånzor, när jag får tid, tillfälle.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stunda

slånza (- ar, - a, - ad) intr. och imperf.
slunda, tiustunda.

Vi har seks børn, o snart
slånzar dar ett ti.

Nu slånzar de snart ti jul.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stunda sig

stoⁿ̲z̲a si̲ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r) refl., eg. stunda sig, gifva sig stunder; vänta, dröja.

Si̲ ti¹ dam̲ ad̲ di̲ far̲ stoⁿ̲z̲ar(r) dam̲ li¹t̲a.

stoⁿ̲z̲ar der̲ et̲ graⁿ̲e, sa bler̲ de juⁿ̲sare o ga̲.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

stizom

(hört flera gånger)

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom
adv.

stỳ̱ŋom

Nr 5109. Skárby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom
adv.

stỳŋom.

di gar stỳŋom dar a arbétar +/
i trágaren

+/ Nyare för arbéjar.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

styzam, adv., utan komp., stundom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stupstock

stivestàk, m., - en, pl. - a, - na, stupstock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stusk

stusk l. 1-or, m. och f., n. stust, pl. stuska och efter for, för, stuska, komp. stuskare, -skast, i sitt tal uppstudsig.

dränzen e stusk imöd husbönen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuskas

stu²skas (- as, - as, - ads, - as, - as) dep., visa uppstudsighet, föra uppstudsigt språk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sturskhet

stu̱skhe̱d, m., -en, utan pl., uppstudsighet (i språket, talet). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stunskt

stuest, adv., komp. stueskare,
- kast, uppstudsigt.

va, svarar du stust?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut

stud. ¹en, ²a, ²ana m.

(oke)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stud, m., 1- en, pl. 2-a, -na,
oxe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

studa (-ar, -a, -ad, -ad, ~~st~~ stuta blott i N. sing., -a, pl. -r, pres. particip studenes) intr., vara trög som en stud, oxe. Om människor.

Månen gar huma o studar, for han jidor ente o guta nad. Pær kom studenes bæráf, nar de va mida: de va da sa dejs o koma po arbéj! Tj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stutande

stu̲²dane, n., -d, utan pl., trögket, lathet, jämförlig med en oreb. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutaok

stùdaåg, n.,

otok. dragok.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Ville. Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutben

stu̲²dabèn, n., -ed, pl. =, -en,
1) oxben, ben i oxens kropp,
2) oxben, - fot. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stutbindsel

stu̱²dabìnzsel, n., -ed, pl. -, -en, om oxens hals knäppt järnkädja, hvarmed djuret bindes i båset. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutblod

stu̱²dablø̱, n., -blø̱wed, ntan pl., oxblod. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stutbläsa

stu̲²dablæ̲ra, f., -n, pl. -ror, -na, oxblåsa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutbog

stu̲²dabàw̲, m., -en, pl. -a, -na, oxbog. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutbuk

stu̲²dabru̲ig, m., -en (pl. -a, -na mindre brukl.) ozbuk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutbås

stu²dabo:s, m., -en, pl. -a, -na, oxbås. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutfjälster

stu̱²dafjè̱lstor, n., -ed, pl. =, -en, ostarm, som är afsedd till korfskinn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuthals

stu̱²dahàl̲s, m., -en, pl. -a, -na, oxhals. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuthas

stu̯²dahàs, m., -en, pl. -or, -na, oxhas. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuthorn

stu̱²dahò̱rn, n., -ed, pl. =, -en,
oxhorn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuthud

stu̱²dahù̱d, m., -en, pl. -a l. -or, -na, oxhud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuthurud

stu̲²dahòw̲ed, n.,- ed, pl. =,- en,
oxhufvud, hufvud af oxe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuthår

stü̲dahò̲r, n.,- ed, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. =,- en, oxhår. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutkalv

stu̱dkál, m., -en, pl. -a, -na, oxkalf, kalf som vid födelsen är kastrerad. Skämtord.

Gåta:

har̲ mån̲ja hes̲tfíg̲l o stu̱dkála fø̲s har̲ am̲ árad?

Svar:

ìn̲ja; for̲ di̲ e vrìn̲ga o tyra, nar̲ di̲ fø̲s.

Lj

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stutkapson

stu̲²dakapsò̲n, m., -en, pl. -or, -na, oxkapson, kapson för oxar. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stutklamn

stu̱²daklà̱vn, m., -en, pl. -a, -na, oxklafve, ~~kla~~ trä-klafve, hvarmed oxen bindes i våset. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutklöv

stu̱²daklo̱v, m., -en, pl. -a, -na, oxklöf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuthött

stu̲²dafsyd, n.,- ed, utan pl.,
oxkött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stutlada

stu̯²dalà, f., -n, pl. -r, -na,
ozlada. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutlever

stu̲²dalo̲vor, m., -en, pl. -vra, -na, oxlefver. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutlort

stu̱²dalò̱rt, m., -en, pl. -a, -na, oxruka, liten hög af oxträck.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stutlyng

stu̲²dalyz, m., -en, pl. -a, -na, oxflock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutlår

stu̲²dalà̲r, n.,- ed, pl. =,- en, oxlår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutmage

stûdamâve, m., -n, pl. -va, -na, otmage. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutmanke

slu̲²damà̲nzke, m., -n, pl. -ka, -na, oxmanke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutmule

stu̲²damu̲le, m., -n, pl. -la, -na, oxmule. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stutmök

stů̱damòj, n., -ed, utan pl., oxträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutnacke

slu̲²danàk̲e, m., -n, pl. -k̲a, -na, oxnacke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutnos

stů̱danȯ̱s, m., -an, pl. -a, -na, oxnos. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutok

stu̲²da̲à̲g, n., -ed, pl. =,
-en, oxok. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutpanna

stu̲²dapàn̲a, f., -n, pl. -n̲or, -na, ozpanna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stutpiss

stu̯²dapìs̱, n., - ed, utan pl., oxurin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutpris

stu̱²dapri̱s, n., - ed, pl. - or, - na, oxpris. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutrumpa

stu̱²darōm̲pa, f., -n, pl. -por, -na, oxsvans. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutrygg

stu̯²darỳdz, m., -en, pl. -a, -na, oxrygg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutryktare

stů̲darojtare, m., -n, pl. =, -r̲na, oxryktare, -vårdare, -skötare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutränta

stů̱darèn̲ta, f., -n, pl. -tor, -na, sammanfattande benämning på hufvud, fötter, inälfvor och blod af en slaktad oxe.

Nar̲ en̲ ffo̱vor en̲ stů̱darèn̲ta am̲ slåjtaren, sa far̲ en̲ mijen mad̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutrov

stu̱²darò̱v, m., -en, pl. -a, -na, oxstuss. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutstrupe

stu̲²dastri̲ve, m., -n, pl. -va, -na, oxstrupe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuttalg

stu̲²datàl, m., -en, utan pl., oxtalg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuttarm

slů̲dalàr̲m, m., -en, pl. -a, -na, oxtarm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuttjuder

stu̲²dato̲r, n. ,- ed, pl. =,- en,
oxtjuder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stutto

stu̲²dalò̲, n., - tòw̲ed, utan pl., oxull, - hår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuttunga

slu̯²datòrza, f., -n, pl. -nzor, -na, oxtunga. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuttöm

stu̲²datu̲m̲, m., -en, pl. -a, -na, oxtöm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutōga

stu̱²dayja, n., -d, pl. -ỳjen,
-en, oxöga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutõra

stu̱²daø̱ra, n., -d, pl. -ø̱rn, -un; okõra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuva

stu²va (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - n, - a, pl. - r) tr., stufva.

stu²va pol, pantoflor. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuva
v.

stùa -ae -a -ad.

p.p. -ad. pl. -ade

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuvande

stu²wane, n., -d, utan pl.,
stufvande (af grönsaker o. d.).
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuvning

stu̅²ning, m., -un, utan pl.,
stufning (om matlagning).
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycka

stiffa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., stycka.

hela haregaren ble stiffad.

hj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycka
v.

stỳ<u>k</u>a -a -ad

de har v<u>a</u>d en st<u>ǿ</u>r g<u>ǽ</u>r f<u>ǿ</u>r;
den ble sty<u>k</u>ad <u>ǽ</u>ded.

(om Karlsborg)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycka
v.

stỳka -a -ad

(Snennat: stycke heter stiffer)

sín stỳka han te búnor

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke

Stèfga, -ad. pl. =, -an

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stèfje, n., pl. =

so skán kvèŋan et stefje fjýd

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke
s.

stèrfye, -ed

hår = åkerfält

nar di hág et strfye, so sa di,
di skala "ta hàren" ta síst.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke

stiftske, -ad, =;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke

strefge, -ed, pl.=, -en

et fàrlet strefge véj

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stiffe, n., -d, pl. =, -n,
stycke.
et stiffe bro, toj, jorn, tro m. m.
ja har ru i två stiffe.
di möte gåra svined i sma stiffe.
spr̥la et grant stiffe for vas!
vi har två stiffe i forklärinzen i läksa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styche

stiffe, n., -d, pl. =, -n,
tafla, plansch.
de e graut me stiffe po vedzana.
e dar stiffe i den bågen?
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycheris

stiffavis, n., förek. blott
i uttr. i stiffavis, stycktals.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stygg

stydz l. 1-or, m. och f.,
n. stygt, pl. sty²dza och
efter for, för, sty¹dza, komp.
sty²dzarh, -dzast, stygg. Gj.
sty²dza or, glu²ta, tå²nzkor.
stygt vær.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygg
a.

stygg pl. -a

di hade en gamal häst, som di
va so stygga va.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

J.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygga

stygza, f., -n, pl. -dzor,
-na, stygga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygghet

stygghet, m., -en, utan pl.,
stygghet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styggt

stygt, adv., komp. sty²ḍzare,
-ḍzast, styggt.
han svær sa stygt. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ styka

stỷ²ka (stỷ¹kor, stø̱k, stỷ²ked, stỷ²ken, pl. -kna, styk, pl. 1-or l. 2-or, pres. particip stỷ²kenes) intr., springa.

ja stø̱k reṯ ø̱¹vor å̱le må̱²rkor.

naṟ jø̱²garen kom̱ me bu̱²s̱an, da va hå̱²rana stỷ²kna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stylta s.

stu̇̄lta, f., -n, pl. - tor, - na, stylta. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styr

styr, n., oböjl., styr, förek. i uttr. hå̄la i̱ styr, hå̄la si̱ i̱ styr, hå̄la styr po.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styra

stýra -a -ad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styra

styra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., styra, 1) gifva rätt riktning åt. styra vöjnen, sa han ente tar imöd dören! jins sad bag ti o styra slæn, 2) hålla i styr. - ja kune knaft styra öjen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styra sig

styra² si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r) refl., styra sig, hålla sig i styr.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrelse

stùrelse, -an

han va mé i stùrelsen.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

J. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrka

styr̲ffa / styr̲ffor, styr̲te, styr̲t, styr̲t, pl. 2-a, styr̲ff, pl. 1-or l. 2-or) tr., styrka.

styr̲ffor dam än̲te i en gålen tro. – var hår̲e styr̲te mi.

låpana styr̲ffor hös̲or̲na.

kvinzan ffän̲de si styr̲t au såpan. Tj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrka sig

styrka sig (styrkor, styrkte, styrkt, styrka, pl. 1- or 1. 2- or) refl., styrka sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styrkande

styr²ſſane, n., – d, retan pl., styrkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Styrke

styr̥ffe, m., -n, utan pl.,
styrka.
den kåren har styr̥ffe
sam ed øj.
set kårken i flåskan, ela
gar styr̥ffen åw brenevined.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrktår

styr̥ffetàr, m., -en, pl. -a, -na, styrktår. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrman

styrman, -an

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv
a.

stiv, n. stift

1. i egentl. bem. 2. = dryg, svår

de va stift ält

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv

stiv l. 1-or, m. och f., n. stivt, pl. stiva och efter for, för, stiva, komp. stivare, -vast, styf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvbarn

stebårn, n., -ed, pl. -børn, -en, styfbarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvbenad

stivbénad l. -or, m. och f., n. -nad, pl. -nadh, utan komp., styfbent, stelbent. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvdotter

stedátor l. -dótor, f., -en, pl. -tra, -na, styfdotter. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvfar

stefär, m., -en, pl. -a, -na, styffader. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvfrusen

stivfrusen, m. och f., n.-sed, pl.-sna, utan komp., stelfrusen. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Styvglytt

steglåt, m., -en, pl. -a, -na, styfbarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvhalsad

stivhalsad l. -or, m. och f.,
n. -sad, pl. -sade, utan komp.,
styvhalsad, som är styv, stel
i halsen. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvhet

stivhed, m., -en, utan pl., styfhet. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styrhållen

stivhålen, m. och f., n. - led, pl. - lna, komp. - lnare, - lnast, eg. styfhållen; styf att tygla, svår att hålla, då man kör l. rider, om hästar.

stivhålnare øj har ja ålri sport. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvhållenhet

stivhålenhèd, m., -en, utan pl., eg. styfhållenhet; obändighet, svårighet att tygla, hålla. om hästar.

den stivhålenhèden i gular grale for, e inzentin o tala am.

hj

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvmoder

stemǿwor, f., - en, pl. - mǿra, - na, styfmoder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvna

stivna (-ar, -a, -ad) intr.,
styfna. Lj..

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Styvnackad

stivnákad l. -or, m. och f., n. -kad, pl. -kade, utan komp., styfnackad, styf i nacken. Äfven uttr. för stolt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvson

stesón l. - són, m., - en, pl. - or, - na, styfson. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stå v.

Stå si

'Stå sig'

"männ se stå si me dänn Ramm

ittje honngen..." s. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå v.

står (pres.)

'står'

i uttr. "står po strutt"

'är inställsam'

s. 110

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå
v.

sta, star, sto

pres. part. stàenes

váned jèk jo nér, a dér ble de jo stàenes.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

stau̯, stø, sta(u̯)d

barntøsen fek stau̯ a èda

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå v

står (pres.)

'står'

"När sillafaded står po bo-

rad ..." s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

stæ, stø, stæd

speç.: om utplaçerat fiskegarn

de stø ~~et~~ ætor marsvinshólm på

æges.

svarte

Nr 5064 Balkakra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

stå

sta (star, sto, stad, sta, pl. -r, pres. particip stanes) tr. och intr., stå.

sta pal, stå bi, duga. dita e sko som star pal. - sta riskan, underkasta sig risken.

sta po benen. - sta o grönza. Mused ble stanes, gunt de bleste. sen bler stanes po marken prisorna star nak ente lenge. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå för

stå för

förestå

--- som står åldersdomshemmet för

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig

stá si

förslå, räcka till

ja om jùlana do bàgta vi en fìra bág pa én gáz, so de skala stá si te pàska

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig

sta si (star, sta, stad, sta, pl. – r) refl. och impers., stå sig.

fälkad star dam gat, bärgar sig, är förmöget.

star de si me pänzana?

den gäge star si knaft.

star i ar me bära dynan i dine tsmlen?

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå upp

stæ óp, stø, stæd

= gå upp; om solen.

fra sǿlan stø óp ta han

jek nér.

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå upp

sta óp, stø, stød

om solen = gå upp.

ifra sølen stø óp a tø den

jɛk nór.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stående

stå̱ne, n., -d, uton pl.,
stående.
en bler tret aw de måza
stå̱nend. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståkrage

Ståkrave, m., -n, pl. -va, -na, ståndkrage. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stål

stål, -ad;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stål

stål, n., 1- ed, 1/ utan pl.,
stål, 2/ med pl. = 1- en, stål-
bit, - plyckse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståla

stå̄la (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., vid smide inlägga stål i järnsaker.

smen stå̄lar hus̱kona.

en ska vel ǟnte ji si ti sla po en jarnbläje me en stå̄lad slǟdja. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålbit

stalbid, m., -kn, pl. -a, -na, stålbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stålettu

stal<u>é</u>dor, n., -ed, utan pl., stålettet, benämning på i fingerspetsarne uppkommen blodförgiftning, bulnad, inflammation, förorsakad däraf, att man råkar sticka sig af en synål l. annat stålföremål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålfjäder, m., -en, pl. -a, -na, stålfjäder, spännfjäder af stål. Lj.

Stålfjäder

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålgallen

stålgålor, genus obestämbart,
- na, pluralt, stålgalla, be-
nämning på mjuk utväxt, knuta
på hästens framben. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålgrep

stalgrev, f., -en, pl. -or, -na, stålgrep. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålgryta

stålgryda, f., -n, pl. -dor, -na, stålgryta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stålgängel

staljäzel, m., -en, pl. -zla, -na, stålmed, vaggmed af stål.

lönzren han la i en väga me staljäzla. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålhake

stålhåga, m., -r, pl. -ga, -na, stålhake. Lj.

Öjen har stålhåga i skōna.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståljärn

staljärn, n.,-ed, pl. =,-en, ståljärn, pannjärn af stål.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålkedja

stålsmedja, f. -n, pl. -jor, -na, stålkädja. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålkula

stålkula, s., -n, pl. -lor, -na, stålkula. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stålpenn

stålpén, m., -en, pl. -a, -na, stålpänna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålpennask

stalpänaask, m., -en, pl. -a, -na, ask hvari stålpännor förvaras. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålpennaror

stalpénaròr, n., -ed, pl. =, -en, pännskaft, -stift.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålpennspets

stal̲pé̲naspis̲, m., - en, pl. - a, - na, stålpännspets, spets af en stålpänna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålplåda, f., -n, pl. -dor, -na, stålplatta. Lj.

× stålplata

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålring

stalriz, m., - en, pl. - a, - na, stålring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålsiktad

stals-ǽjtad l.-or, m. och f., n.-tad, pl.-tade, utan komp., stålsiktad (om mjöl och däraf beredt bröd).

stals-ǽjtad bro.

en stals-ǽjtad kǟga. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålshaft

stal̲skäft, n.,- ad, pl. =,- an,
stålskaft, t. ex. på en knif.

an̲ kni̲v me stal̲skäft. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålskena

stal̲g̲ś̲na, f., -n, pl. -nor, -na,
stålskena. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålskiva

stalgýva, f., -n, pl. -vor, -na, stålskifva. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålstycke

stålstycke, n., -d, pl. =, -n,
stålstycke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålsvamp

stal̲svä̲mp, m., -en, pl. -a, -na, stålsvamp, svampartad utväxt på öfre delen af hästens framben, uppkommande däraf att, då djuret ligger, skons stålhakar tryckas mot kroppen. Lj.

Mä̲ren har̲ stal̲svä̲mpa på bä̲dze̲ fram̲bé̲nen.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltjuga

stalfsyva, f., -n, pl. -vor, -na, ståltjuga, hötjuga, -gaffel af stål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståltråd

stal̲tr̲ā́, f., -n, pl. -a, -na,
ståltråd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiltråsbur

stålträsbur, m., -en, pl. -a, -na, stålträdsbur.

Ekorren va i en stålträsbur.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståltrådsfälla

staltrásfula, f., -n, pl. -lor, -na, råttfälla af ståltråd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltrådsgjord

staltrásjor, f., -en, pl. -or, -na, träskogjord af ståltråd. tyzzemänen hade jönzatrásko me staltrásjoror am. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltrådsnät

staltrásnet, n., -ed, pl. =, -en, ståltrådsnät. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltrådsring

staltrásriŋ, m., -en, pl. -a, -na, ståltrådsring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånd
s.

stɷn

nú e dan jɷrt i stɷ́n,
iståndsatt (om kyrkan)
di hɷr fɷd na i stɷn iján
-ɷ-

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoṉ, n., 1-ed, 1/ utan pl., stånd
a/ stånd, rang. falk aṉ stort
stoṉ, b/ i uttr. seṯa i stoṉ, sätta
i stånd; nåla stoṉ, nålla stånd,
t. ex. om ett ur; våra i stoṉ ti,
vara i stånd till, 2/ med pl. =,
1-en, stånd, örtstånd.
ta åp nåṉa paṉtaflestoṉ.
se har måṉa dar e öṉor vårt
stoṉ! – eṯ stoṉ påskaliljor. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståndare

ståndare, m., -n, pl. =, -arna,
ståndare, benämning på en
stolpe som i ett hus är satt
att uppbära, utgöra stöd för
en tak-bjälke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ståndhaftig

stånhäfti l. -tijor, m. och f., n. -tet, pl. -tija, komp. -tijare, -tijast, / ståndaktig. stånhäftet balk, / bastant, stark. en stånhäfti hest (kar m. m.). Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståndhaftighet

stan̲háf̲ti̲hè̲d, m., -en, utan pl., 1) ståndaktighet, 2) bastanthet, styrka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Ståndhaftigt

stan̲häftet, adv., komp.-häftijaren, -jast, 1) ståndaktigt. hal̲t nu o̲r stan̲häftet!, 2) bastant, starkt. néjor̲na e stan̲häftet bo̲n̲na. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Ståndmaad

stå̄n̲emà̲ad̲ l. -or, m. och f., n. -mà̲ad̲, pl. -mà̲ad̲e, utan komp., som har ståndman, om hästar.

tva̲ stå̄n̲emà̲ad̲e nor̲bäga. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ståndmaad a.

stå̲n̲emá̲ad, adj. med ståndman, uppstående man.

Ljunits

Snärestad

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståndsäng

stå²nasæ̀ŋ, m., -en, pl. -a, -na, mycket bred säng, som ej kan hopslås, hopskjutas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

stanz, m., 1-en, pl. stänzor, -na, stång. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

plånza (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k, - a, pl. - r) tr., plånga. Om nötkreatur och får. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stångande

stånzane, n., -d, utan pl.,
stångande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångas

stångs (stångs , stångdes , stångts)
dep. , stångas . . Om nötkreatur-
och får. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stångböna

stanzbýna, f., -n, pl. -nor, -na, vanligast i pl., stång-böna. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stångböneblad

stanzbÿneblà, n., -d, pl. =, -n, blad af stångbönor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stångbönebälg

stanzbýnebèl, m., -en, pl. -a, balja, fröskida af stångbönor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stångbönerad

stanzbýnerà, f., -n, pl. -r, -na, rad af växande stång-bönor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stångbönestake

stanzbýnestäge, m., -n, pl. -ga, -na, till stöd för stångbönor afsedd stake.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångbönesång

stångbönes-sång, m., -en, pl. -a, -na, med stångbönor besådd trädgårdssång. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stånghäst

stanghäst, m., -en, pl. -a, -na, stånghäst, vallack som är anspänd vid vagnsstången, då man kör spann.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stångjärn

stånjærn, n., -ed, utan pl., stångjärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångkoppel

stångkäpel, m., -en,
pl. -pla, -na, stångkoppel.
den ene stångkäpelen
slepte for mig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stångla

stånzla, f. -n, pl. -lor, -na, epitet på en ko, som har vanan att stångas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stånglet

stånzled l. -or, m. och f.,
n. -led, pl. -leda och efter
för, för, stånzled o. s. v.,
komp. stånzledare, -dast,
som har vanan att stångas.
En stånzled tyr, ko.
våren har bled stånzledor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stångmila

stångmíla, f. -n, pl. -lor, -na, stångbetsel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stångök

stångöj, n., -ed, pl. =, -en,
stånghäst, häst som är
anspänd vid vagnsstången,
då man kör spann.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stäcka

$\text{stæ}^{2}\text{ffa}$ ($\text{stæ}^{1}\text{ffor}$, $\text{stæ}^{2}\text{jte}$, stæjt, stæjt, pl. 2-a, stæff, pl. 1-or l. 2-or) tr., 1/ i uttr. $\text{stæ}^{2}\text{ffa}$ vi^{2}zana, klippa vingarne, göra dem kortare, så att flygandet försvåras l. omöjliggöres, 2/ förhindra en människas stolta, högtflygande planer. Var nåre stæjte jins i tide.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

städa

stä̲da (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., städa.

Lj.

Nyare: det genuina är jo̲a̲ a̲ént. J. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

städa sig

stæ̲da si̲ (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r) refl., putsa sig, göra sig ren och påtaga söndagskläder.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Städande

stådane, n., -d, utan pl.,
städande, rengörning af rum.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Städerska

stådorga, f., -n, pl. -gor, -na, städerska. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stædja

stæ (stær, stæ̊de, stat, stad, pl. 2-a, stæ, pl.-r) tr., städsla, antaga i sin tjänst.

hær i stat dræŋ (pi̊ja, vůterpæ̀g, m. m)?

stærdén tø̊sen, for hon e vær o hæ. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå̱ si̱ (stå̱r, stå̱de, stå̱t, stå̱, pl. -r) refl., städja sig, antaga tjänst (om tjänsthjon).

Lj.

å̱lse har vad o stat si ti mo̱lkepija ve gå̱ren.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stådjande

ståne, n., -d, utan pl., städjande, 1/ tjänsthjons antagande i tjänst, 2/ tjänsthjons antagande af tjänst. tösen har gad o sajt hon skule stå si, men dar har ente bled nad ståne åm inm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stædjepeng

pl. stædjepæŋa

handpenning som tjänare fick då han el. hon tog tjänst. Förleden är rspr.-lån; det genuina ordet torde vara fèstepæŋ.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
t.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

städning

slådning, m., -en, utan pl., städning. Gj.

jfr vid v. städa. 1.1.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

städse

stäse, ado., utan komp.,
städse, ofta.

kvinzan e stäse gug.
di ffør stäse ti stan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stål

stæjl, m., 1 – en, pl. 2 – a, – na, nedersta lagret i en sädes-, hö- l. halmstack.

vi far lugza stare stæjl.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa
v.

stèla, stèlde, stelt

Imper. sg. stel!

ga nér ve dören a stél di!

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa

ste^{2}l̲a (ste^{1}l̲or, ste^{2}l̲de, stel̲t, stel̲d, pl. ^{2}-a, stel̲, pl. ^{1}-or l. ^{2}-or) tr., ställa.

stel̲ kla^{2}k̲an rel̲ e^{2}t̲or sø^{1}l̲en!

jå̲ e sa stel̲d, sa ja vil̲ å^{2}l̲e vel̲.

de e gå̲lud stel̲t for pi^{2}j̲an.

stel̲a ti^{1}, tillställa.

stel̲a ám̲, ombesörja, ställa om.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa

ste^{2}la (ste^{1}lor, ste^{2}lde, stelt, steld, pl. ^{2}-a, stel, pl. ^{1}-or l. ^{2}-or) tr., stämma ett musikinstrument.

ja kan mi^{1}nstizens ste^{2}la fijo^{1}len, am ja e^{2}nte kan spr^{2}la. Lj

Ljunits hd
№ 323. Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa

stu̲²la (- ar, - a, - ad, - ad, blott i n. sing., - a, pl. - r) intr., genom interjektionen ptro! söka förmå i rörelse varande hästar att stanna.

la ble̲¹ o sz̲d o stu̲²la po ö̲¹jen! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa sig

stu̱²la si̱ / stu̱¹lor, stu̱²lde, stu̱lt, stu̱l, pl. 1-or l. 2-or) refl., ställa sig.

stu̱l di va̱g do̱¹ren!

ka̱¹ren kan vu̱l stu̱²la si̱.

da̱ʼr e eṉ hus̱t sam̱ stu̱¹lor si̱ graṉt, naṟ eṉ fø̱r me'n.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställande

stålane, n., -d, utan pl., stämmande (af ett musikinstrument). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställand

stel̲ane, n., -d, utan pl., ställande.

de va et̲ fäselet̲ stel̲ane o kän̲tane främ̲for̲ späjlen, kan̲ du äl̲ri̲ fa äw̲stel̲t di̲, tø̲s. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställande

stu²lane, n., -d, utan pl.,
försök att medelst interjektionen
ptro! få hästar att stanna.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stäle, n., -d, pl. =, -n,
1/ ställe, plats. po säma
stäle star sen gran. - vil
du vara i stäled for måj?
tosen läjde en ån i stäled for si,
2/ hemman med åbyggnader och
större l. mindre jordrymd.

Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stälja, -ad, =, -ar

hemman, lantbruk;

på stålen, på° bondgårdarna;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe:

dǽr bǫ̀de di gàmle fólken,
som hade hát stèlad fórúd

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe

stäl̲e, -ad. pl.=, -en

mindre el. medelstor bondgård

Större egendom på landet kallas gar; med gar betecknas dessutom åbyggnaderna på en bondgård, samt gårdsplanen.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe II

di jek på stèlen varànen

dá : de vá sýg óm dom

(om fattiga som gick hos bönderna es. kostgångare.)

på àle hús a stèle

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe III

vi har sél hat stèle ...

han va nère ve skarvíjen i

dí stèlen.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe IV

i bet. gårdens byggnader. gården:

so frk han jo so mèen jǿn, so han bòjda stàled dœr.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe
s.

stäle, -ad. pl. =, -an

mindre el. medelstort hemman.

de e hån som bruger stälet.

et lidat stäle

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståll II

på stòra stèle

de va hèma på stèlan

(= hemma i gårdarna).

på di stòra stèlan

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe

stèle, -ed, pl. =, -en

egendom, hemman

sin di hade sál fád stèlen

- - - -

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe

stèla -ad. pl. =, -an

gård, hemman

de va et gàmalt stèla hær

lá hida.

de va på di stóra stèlan

Nr 5064 Balkakra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe II

--- kωma gánes i Gálad malom stàlan ---

m. f. 1897

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställning

ställning pl. -or.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställning

stålning, m., -en, 1/ utan pl.
a/ ställning, kroppsform, figur.
dær e gran stålning po kar.
pågen har fårens stålning,
b/ tillstånd. di sådor i go stålning.
c/ dräktighet, om kor. kåwen va i
stålning, nar ja ffrifte'na,
2/ med pl. -or, -na, ställning t. ex.
för byggnadsarbete.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ställpinn

stälapiz, m., -en, pl. -a, -na, trycket på ett skjutvapen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stäm

stem, genus obestämbart, oböjl., stäm, eu kortspel. Lj.

ska vi spžla stem?"

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämma

s,

stäma, f. - n, pl. - mor, - na,
stämma, sammanträde,
t. ex. kommunalstämma, kyrko-
stämma. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma
s.

stäma, f., -n, utan pl.,
stämning (af ett musikin-
strument).

ja ænrar ænte min stäma.
hør po min stäma!
bætor stäma po fajlan! Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma
s.

stǣma, f., -n, pl. -mor,
-na, röst.

stark, law, hoj, klin
stǣma. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma

stema (stemor, stemde, stemt, stem, pl. 1-or l. 2-or) intr., stanna.

tösen har ålri stemt i nan ffenst. Lj

stem et gråne hos vas o driff en kap

Ljunits hd
№ 323. Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma

stä^{2}ma (stä^{1}mor, stä^{2}mde, stämt) intr., stämma, öfverensstämma.

rä^{2}knizorna stä^{2}mde presis^{1}.

fijolorna stä^{1}mor ä^{2}nte rä^{2}ktet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma

ste^{2}ma / ste^{1}mor, ste^{2}mde, stemt, stemd, pl. 2-a, stem, pl. 1-or l. 2-or) tr., stämma, dämma, hindra.

ste^{2}ma blo. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämmande

stämmande, n., -d, utan pl., stämmande, dämpande, hindrande. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämmande

stämmande, n., -d, utan pl., stannande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stāmma
v.

stèma, stèmde, stemt

stanna; upphóra.

já dó far já jo stèma.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stāmna

stòmna, stòmde, stømt

instāmma (för rätta)

de jǫ̀re ɛ̀ŋen nɣ̀ṯa di stòmde -en

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämma
v.

stèma, pres. -or

de stémor nók (= slår in)

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stämma

stö²mma (stö¹mmor, stö²mde. stömt, stömd, pl. ²-a, stömma, pl. ¹- or ²-or) tr., stämma, stämma inför rätta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämma ifrån

stema ifrá, stémde, stemt

= avvisa; utestånga oskicklig konfirmand från undervisningen.

de ára ja jik a lèste, stemde han èleva ifrá (om prosten Mauritzson i Balkåkra)

Balkåkra

1947 323 Ljunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stämnande

slo²m̲nane, n., -d, utan pl., stämmande för rätta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stämne

stöm̲ne, n., oböjl., förek.
blott i uttr. sätta en̲ a̲n stöm̲ne,
stämma möte med hvarandra.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämning

stöm̲niz, m., -en, pl. -or,
-na, stämning.
skri̲va stöm̲nizor.
vi̲ fiff stöm̲nizen i̲ ga̲r.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämningsman

stå²mnizsmàn, m., -en, pl. -mèn, -en, stämningsman, karl som är utsedd att delgifva personer stämningar för rätta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stämp

stemp, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, stötta.

hans han såte en stemp
ovzor bjelfsen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stämpa
v.

stèmpa -a -ad

sätta stöttor under, t.ex. under tak, medan väggarna byggas om.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämpel

stämpel, m., - en, pl. - pla, - na, stämpel.

Va dar stämpel po papered?

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämpla

stämpla (-ar, -a, -ad, -ad,
pl. -e, -a, pl. -r) fr.,
stämpla, börse med stämpel.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämplande

stämplande, n., -d, utan pl.; stämplande, stämpels på-sättande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ständig

stå̄n̲di̲, m. och f., n. – det, pl. -dija, utan komp., ständig.

stå̄n̲di̲ rø̄relse.

stå̄n̲det ar̲bøj. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ständighet

stån̲di̲hè̲d, m., -en, utan pl., förek. blott i vttr. for stån̲di̲hè̲den, ständigt, ihållande, för jämt.

Ja har ar̲bäj ve gå̲ren for stån̲di̲hè̲den. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ständigt

ständet, adv., utan komp.,
ständigt, ihållande.
Mulan gör ständet. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga
v.

stæ̀ŋa, stæ̀ŋde, stæŋt

de̱ hær vad lèma te æ

stǽŋt for tǿrned

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga
v.

stæ̀ya, ⸗or, stæ̀yde, stæyt

imper. sg. stæy!

N. J. f. 1868

J. N. f. 1884

stǽy dǽren!

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

stå²nz-a (stå¹nzor, stå²nzde, stanzt, stcenzd, pl. ²-a, stanz, pl. ¹-or l. ²-or) tr., stånga.

stanz då²rorna! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga, v.

stæŋa, stæŋde, stæŋt

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga av

stanza áw (stanzor, stanzder, stanzt, áwstanzd, pl. -a, stanz, pl. -or) tr., afstänga.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga inne

stanza inze (stanzor, stanzde, stanzt, inzestänzd, pl. -a, stanz, pl. -or) tr., innestänga. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångande

stånzane, n., -d, utan pl., stångande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stängning

stäzning, m., -en, utan pl., stängning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänk

stanzff, m., 1-en, pl. 2-a, -na, stänk.

har kom nåna stanzffa rajn. doktoren sa ja hade en stanzff aw koléran. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänka

stänzfka (stänzfkor, stänzte, stanzt, stanzt, pl. 2-a, stanzfk, pl. 1-or l. 2-or) tr. och intr. och impers., stänka.

du stänzfkor mäj i sýnen.

de stänzfkor sa net me rajn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänkande

stänkande, n., -d, utan pl., stänkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ståns

stans, adv., förek. blott i uttr. åtk stans, allestädes.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stänta

stänta, f. -n, pl. -tor, -na,
snärta, flicksnärta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stärka

stärfsa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k, - a, pl. - r) tr., stärka, med stärkelse behandla linnelyg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stärkande

stärfsanh, n., -d, vetan fl., stärkande, linnetygs behandlande med stärkelse. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stärkelse

stärfselse, m., -n, utan pl., stärkelse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stärktyg

stärfvetöj, n., -ed, utan pl., stärktyg, sådant linnetyg som brukar behandlas med stärkelse, t. ex. kragar, manschetter o. d. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stärna

stœ̄rna (-ar, -a, -ad, -ad) intr.,
stelna, om smält fett l. talg.
e fi̱ted (tā̱len) stœ̄rnad?
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stättepål

stå²tepèl, m., -en, pl. -a, -na,
stättpåle, påle i en stätta.
Skällsord om ~~kant~~ mankön.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stāvja

v stǭja, -de, -t, v. lugna, få att

vara stilla, coucha (om hund),

han kum ud o stǭjde húzen.

jfr stǭgja

Willie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöd

stø, n., -d, pl. =, -n,
stöd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja

stö (stör, stödde, stött, stödd, pl. -a, stö, pl. -r) tr., stödja. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja sig

stø̱¹ si̱ / stø̱¹r, stu̱²de, stu̱t, stø̱, pl. -r) refl., stödja sig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödjande

stöne, n., -d, utan pl.,
stödjande. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stödkäpp

støffup, m., - en, pl. - a, - na, stödjestaf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stöja

s.

stòja eller lyngre/ stòja,

pl.-or. garnprick över utsatta fiskegarn. Båda former i bruk hos samme/medd.

Svarte.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stöna

stÿ²na / stÿn l. stÿ¹nor, stÿ²nde, stÿnt, stÿn, pl. ¹-or l. ²-or) intr., stöna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stónande

stýnane, n., -d, utan pl., stönande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stöp

stø̱v, n., oböjl., förek. blott i uttr. sla̱ i̱ stø̱v, lägga spannmål i vatten, därefter upptaga den och låta den ligga i fuktigt tillstånd, för att den må taga hetta och utslå groddar.

sla̱ kø̱rn i̱ stø̱v ti ma̱lt.

stø̱va ru̱, ärtor. Ej

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa

stø̱²va (stø̱¹vor, stu̱²fte, stuft, stuft, pl. ²-a, stø̱v, pl. ¹-or l. ²-or) tr., stöpa.

stø̱²va ju̱s, bli̱.

ju̱²sastà̱gana va stu̱²fta.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpande

Støvane, n., -d, utan pl., stöpande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stöpla

stiv̲²la (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -k, -a, pl. -r) tr., afskära grenar från, afkvista, om växande träd.

stiv̲²la pi̲²lor. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stöpla

stùvla -a -ad

avkorta, beskära

struvla pìlor

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stöpla
v.

stèvla -ar -a -ad

avkvista, avhugga

stevla pìlor

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stöplande

stiv̥lane, n.,-d, utan pl., afkvistande, grenass afskärande från växande träd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stöpling

stiv̲liŋ, m., - en, pl. - a, - na,
från ett växande träd afskuren,
mindre gren. Lj.

vi̲ ska sä̲ta nä̲na stiv̲liŋa
i̲ stä̲l̲ad for̲ di̲ pi̲lor̲na vi̲ fä̲l̲da.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöplögn

stövelöja, m., -an, pl. -a, -na, lögnare, storljugare. Skällsord. Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stöpning

stø̄vniz, m., -ha, utan pl., stöpning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stör

stør, m., 1 -en, pl. 2 -a, -na,
fjant, fjolle. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stóra

stø̲²ra /- ar, - a, - ad, - ad, blott i n. sing. , - a, pl. - r, pres. particip stø̲²rnes) intr., bete sig som en fjant, fjolle. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stóra

stø̲ra, f., -n, pl. -ror, -na, väfstötta, sidoparti af väfstolen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stórande

stø̲²rana, n.,- d, utan pl., fjantigt, fjolligt beteende.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stórballón

stǿrbalǿr, m., -en, pl. -a, -na, fjant, fjolle. Skällsord.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stónt

stø̲²red̲ och efter for̲, för,
stø̲¹red̲, adv., komp. stø̲²red̲are,
-d̲as̲t, fjantigt, fjolligt.
den̲ ka̲¹ren bær si̲ ál̲t̲id stø̲²red̲
ód̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stóut

stø̄red̲ l. -or, m. och f.,
n. -red̲, pl. -red̲a och efter
for̲, för, stø̄red̲ o. s. v., komp.
stø̄red̲are, -d̲ast, fjantig,
fjollig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stònja
s.

stònja

uppblött lera på vägarne

1877

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stóast-tös

stóasttøs, -an. f.

den största pigan. där det finns
inte än en.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Lunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta
v.

stýta, -öt, styt, styt.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

störta

styrta (stýrtor, styrt, pret. styrt, imperat. styrt, pl. 1-or l. 2-or) intr., störta.

mären sprinzor, ti hon stýrtor.

pågen styrt po hälsen am läsed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöt

stød, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
stöt. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöt

stöd, m., -en, pl. -a, -na,
stötel (potatis-, mortelstöt).
GJ.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta
v.

støda

han vela áls ènta støda

= vara anstötlig, förnärma, förarga

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stöta
v.

p.p. stuet = förnärmad

jå tråde jensånorsen
ble stuet.

Sjöholm

1922 Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stóta
v.

stœ̀da, stœ̀te, stœt

den stœte tɛ́ dœ́r lìasóm

s: angrånsade.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stóta

stø̄da (stø̄dor, stu̇̄te, stu̇t, stu̇t, pl. 2-a, stød, pl. 1-or l. 2-or) tr., intr. och impers., stöta. ëbben e stu̇̄ta.

de stø̄dor fā̱rlet, nar en fø̄r po stenā̱ren.

en rǟ̱li hest ti stø̄da, nar en rijor po'n. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta sig

stø̲²da si̲ (stø̲¹dor, stu̲²te, stu̲t, stø̲d, pl. 1-or l. 2-or) refl., stöta sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stötande

stødane, n., -d, utan pl., stötande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stötesten

stödesten, m. -en, pl. -a, -na, stötesten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stötning

stödning, m., -en, pl. fattas,
stötning. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stött pa.

stutt

'förnärmad'

"å I får ennte ble stutt

fårr'ed ..." s. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stötta
s.

stu̇̄ta, f., -n, pl. -tor, -na,
stötta.

dær va sat stu̇̄tor imód
vedzana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slöv

slöv

ryktstoft

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stör

slov, n., 1- led, utan pl.,
dam i hästens hårbollen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stövel

stowl, m., 1-en, pl. 1-a, -na, stöfvel, manssko med högt läderskaft. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöwlaklàk, m., -en,
pl. -a, -na, stöfvelklack.

Lj.

stövelklack

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelknekt

stöwlaknèjt, m., -en, pl. -a, -na, stöfvelknekt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stövelkrage

stöwlakràve, m., -n, pl. -va, -na, stöfvelkrage.

bårnamàven e lijasàm stöwlakràven: han bler ålri fwl, ordspr. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stöveltsinka

stöwlasinʒʒa, f., -n, pl.
-ʒʒor, -na, stöfvelsinka. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelskaft

stöwlaskàft, n., - ed, pl. =, - en, stöfuelskaft. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stövelsnuta

stöwlasnuda, f., -n, pl. -dor, -na, stöfvelspets, tåpartiet på stöfvelu. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stövelstropp

stöwlastràpa, f., - n, pl. -por, - na, stöfvelstropp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöfvelsula

stöfvelsåla, f. -n, pl. -lor, -na, stöfvelsula. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stövmark

stov̲mą́rk, m., -kn, pl. =, -kn, eg. dammark, -skålpund; 1 mark (= 1 skålpund) vid sädesmalning uppkommande Mjöldam. Mjölnare beräkna ett visst antal stov̲mą́rk på 10 lispund. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stóvrad

stovrá, f., -n, pl. -r, -na, rand uppkommen af det stoft, mjöll o. d., som vid hästens rykt uppsamlats på skrapan och afskakats mot stallgolfvet.

Nar já rójta ójen, såte ja seks stovrár aw vårt oj. Tj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× subba
v.

sȱba (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr.,
1) lefva i snusk och orenlighet,
2) öfva dryckenskap. hȱr lȱŋe ska i gȯ o sȱba po di̯ne le̯n?
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ subbande

sȱbane, n., -d, utan pl., 1) lefnad, som tillbringas i snusk och orenlighet; 2) dryckenskaps utöfvande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ subbe

subb², m., -n, pl. -ba, -na,
karl som lefver i smuts och
orenlighet. Skånsord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

subtrahera

subtrahera (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a, -a, pl. -a/-a), subtrahera. om räknesättet subtraktion. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

subtraktion

1
Subtraktion, m., oböjl.; räkne-
sättet subtraktion.

1 2
Kan du räkna subtraktion?

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suck

sak, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
suck. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suck

sök, -en

den siste söken di drär

- - - .

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ suck

sw̱k̲, genus obestämbart,
oböjl., förek. blott i utr.
fa̲ sw̱k̲, få skada, förstöras.
sæ̲n fa̲r sw̱k̲ æ̲m ffm̲l̲en o tå̲r̲an.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sucka

sẘka (sẘkor, sẘk, sẘked, perf. particip obrukl., sẘk, pl. 1-or l. 2-or) tr. och intr., rusa på, anfalla, angripa.

hẘnzen sẘk mi i bénen.

kåten sẘk på rẘtan som en jẘna. Lj.

sẘk dam, Mänte! Lj.

№ 333.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sucka

såka (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., sucka. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sucha av

sɷka ám (sɷkor, sɷk, sɷked, ámsɷken, pl. -kna, sɷk, pl. -or) intr., rusa åstad.

kvinzan ble arj o sɷk ám md am dören. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Suckande

såk̲ane, n., -d, utan pl., suckande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Suckas

så̄k̲as (- as, - as, - ad̲s, - as, pl. =) dep., sucka. Äfven så̄k̲a.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tudd

Sudd, m., 1- kn, pl. 2- a, -na,
sudd, t. ex. linne-, bomullssudd.

Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sudda

sud̲a (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., genom söta ord stämma en person till sin fördel, prata inställsamt. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suddande

sudane, n., -d, utan pl., bismande, inställsamt prat. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga

pl. sugor

Bjuga pyramidalis

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ suga
s.

sw̲w̲a, f., -n, pl. -w̲or, -na, benämning på blomhufvudet hos klöfverarterna.

kā̲lan ē̲dor ūn̲te sw̲w̲or̲na, dam̲ spw̲t̲ar han̲ w̲d. Lj.

№ 323 · Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga
v.

$\overset{2}{\text{sw}}$ wa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -h, -a, pl. -r) tr. och intr., suga.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sugande

2
swwane, n., -d, utan pl.,
sugande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ suge

sṳ̄ge, m., -n, pl. -ga, -na,
snåljåp, girigbuk. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tul

sol, f., 1- kn, pl. 2-or, -na,
sula, skosula. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sula
sl.

sàlsa, pl. -or

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sula

s$\underline{\text{o}}^{2}$la (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) tr., sula (skodon).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sula

sul̲a, f., -n, pl. -lor, -na,
stötta, pelarformigt underlag.
stel̲nen stoposul̲or o trol̲en
dal̲nsa ol̲or 'en. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sulande

sǭ²lane, n., -d, utan pl., sulande (af skodon). Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sul-läder

sǫ̊lalæ̀r, n., -hd, utan pl., sulläder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sulning

sålniz, m., -ln, utan pl., sulning (af skodon). Gj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sult

Sult, m., 1-en, utan pl., hunger. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sulten

sul̲ten̲, m. och f., n.-ted̲,
pl. -tna, och efter for̲, för,
sul̲ten̲ och så vidare, komp.
sul̲tnare, -nast̲, hungrig.
Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sultentarm

sůltentàrm, m., -en, pl. -a, -na, af sůlten, hungrig, och tarm, tarm, bildadt skälls-ord. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sultet
adv.

sul̲ted̲ och efter for̲, för, sul̲ted̲,
komp. sul̲tnare, – nast̲, adv.,
eg. hungrigt; lystet.

Nel̲små̲rten̲sän̲ glö̲de sa sul̲ted̲
ut̲or̲ ful̲e. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sum

sam, f., 1-en, pl. 2-or,
-na, summa.

en bra sam pänza.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sum
Lj.

sam l. 1-or, m. och f., n. samt,
pl. sa²ma och efter for, för,
sa¹ma, komp. sa²mare, -mast,
dåsig, modfälld, nedslagen.

e du gug, du ser sa sa¹mor ved?
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ samhet

1.

sa̱m̱he̱d, m., -en, utan pl., nedslagenhet, modfälldhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sump

swmp, m., 1-en, utan pl.,
sump, kaffesump, -grums.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sumpkittel

sõ²mpaffèl, m., -en, pl. -a, -na, sumpkittel, kaffekittel hvarpå sump, grums urkokas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× samt adv.

samt, adv., komp. sa̋mare, -mast, dåsigt, modfälldt, nedslaget.

ja tűte hon jiff li̋ta sa̋mare en e̋las. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sumvis

såm̲evi̲s, n., oböjl., förek. blott i uttr. i̲ såm̲evi̲s, summtals.

han̲ lę̊dzor pån̲za on̲zan i̲ såm̲evi̲s vȧ̲rt a̲r. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunnan

sw̥²n̲an̲, genus obestämbart, oböjl., Sunnan.

vä̲¹rld e ti sw̥²n̲an̲.

Brukas äfven som adv.

sw̥²n̲an am̲, ti. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunnan

Sun̲an̲, = i alla genus,
i pl. obrukl., sydlig, om vinden
m.m. Sun̲an var, vin̲, star̲m, rajn.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sunnan-till

sɣ̀n̲antɛ́

på södra sidan

dære læjt rø̱r hi̱d sɣ̀n̲antɛ́

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sunnanvästan

sw̱ṉaṉvä̊s̱taṉ, genus obestäm-
bart, oböjl., sydväst.
vi̊rzen e ti sw̱ṉaṉvä̊s̱tan.
Brukas äfven adverbiellt.
gå̱ren li̊fzor sw̱ṉaṉvä̊s̱tan am̱
byj̱en. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sunnanöstan

sunnanöstan, genus obestämbart, oböjl., sydost.
Brukas äfven som adv.
sunnanöstan ti, sydost om, vid sydöstra sidan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup

Sup, m., 1-en, pl. 2-a, -na,

sup, snaps.

en sup brænevin, rom.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup
s.

sφp, -en

di fék en sφp

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sup

nók fán skola di há si
en súp

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup
s.

sup, -en

dar kon̲a di ga ɛ́ŋ a
fa en bɑ́r sup̲ ɔ: en sup
utan tilltugg.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Supa
v.

Sùpa

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

$\overset{2}{\text{su}}\underline{\text{wa}}$ / $\overset{1}{\text{su}}\underline{\text{wor}}$, $\underline{\text{su}}$, $\overset{2}{\text{su}}\underline{\text{wed}}$, $\overset{2}{\text{su}}\underline{\text{wen}}$, pl. $\overset{2}{\text{su}}\underline{\text{na}}$, su, pl. $\overset{1}{\text{su}}\underline{\text{wor}}$ l. $\overset{2}{\text{su}}\underline{\text{wor}}$) tr., medelst sked, skedtals förtära, inmundiga supanmat.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa s.

Sw̄wa, f., – n, utan pl., supanmat. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sup̊a (sup̊or, sup̊te, sup̊t, sup̊t, vlott i n. sing., sup̊, pl. 1-or l. 2-or) tr. och intr., sup̊a.

sup̊a brun̲evin̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa sig

$\overset{2}{\text{sup}}$a si (sup^{1}or, sup^{2}te, supt, sup, pl. 1-or l. 2-or) refl., supa sig. Förek blott i utter. $\overset{2}{\text{sup}}$a si fol, po rus, dricka sig rusig.

Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa sig

Sw̲ᵉ̲wa si̲ (sw̲ᵉ̲wor, sw̲, sw̲ᵉ̲wed, sw̲, pl. sw̲ᵉ̲wor) refl., förek. i utter. sw̲ᵉ̲wa si̲ mert̲, äta sig mätt på supanmat. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supande

su^2pane, n., -d, utan pl.,
supande, superi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supande

Sw̥wanę, n., -d, utan pl., skedtals skeende förtäring af supanmat. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supare

su^2pare, m., - n, pl. =, - rna,
supare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supbroder

su²pebrò̱woṟ, m., - en,
pl. - brò̱ra, - na, supbroder.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tupen

²supen, m. och f., n.-pet, pl. -pna och efter por, pör, supen o.s.v. / komp. ²supnare, -nast, druckna. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

superi

superi, n., -rijad, uton pl.,
superi, fyderi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Sruparh,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supesmat

sæ²wesmàd, m., -en, utan pl., supanmat såsom kött-soppa, kål, ärter o. d.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supesmått

$\overset{2}{\text{sůwesvàt}}$, n., -ed, utan pl., supanmat. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supglas

Su²pagläs, n., -ed, pl. =, -en, snapsglas, glas afsedt till bruk vid snapsars inmundigande. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supkalas

su²pukalàg, n.,- ed, pl. =,- en
l.- or,- na, supkalas.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supkamrat

su²perkamerat, m., - en, pl. - or, - na, supkamrat.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supshed

sůwergè, f., – n, pl. – r, – na,
matsked. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supvis

sůpavìs, n., förek. blott i uttr. i sůpavìs, snapstals. kvizan sålde brenavìn i sůpavìs. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sur

sur, neutr. suert

här = svårt, besvärligt, mödosamt

stàkals fólk, fý for hòndan va

di hade súert! (om fiskarena förr).

Nr 5064 Balkakra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sur

sur (sällan ¹-or) m. och f.,
n. surt, pl. sůra och efter
for, för, sůra, komp. sůrarh,
-rast, sur. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× surandad

surånad l. -or, m. och f.,
n. - nad, pl. - nader, utan
komp., som har illoluktande
andedräkt. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surbenad

surbenad l. -or, m. och f., n. -nad, pl. -nade, utan komp., surbent. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surdag

surdéj l. surdáj

(Båda formerna
hos man född 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surdeg

surdej, m., -en, ntan fl., surdeg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ surme

sw̲ʔrmh, m., -n, utan pl., syrlighet, surdeg.

e dar̲ sat̲ sw̲ʔrmh ti brø̲d?

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Surna

sṷ̄rna (-ar, -a, -ad) intr., surna. Gj

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Surnande

$\overset{2}{\text{Su}}$rnane, n., -d, utan pl., Surnande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surra

Sẘr̲a (-ar, -a, -ad) intr.,
surra.
flẘw̲or̲na, spi̊ŋ̲eràk̲en
Sẘr̲ar. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surra

$\overset{2}{\text{sor}}$a (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., linda, vira.

$\overset{1}{\text{ben}}$en va $\overset{2}{\text{sor}}$ade me bos.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surrande

Sorane, n., -d, utan pl., surrande. om flugors, spinnrockars m. fl. sakers surrande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surrande

sörane, n., – d, utan pl.,
lindande, virande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sursedd

sur̲sé̲d l. -or, m. och f.,
n. -sé̲t, pl. -sé̲da, komp.
-sé̲dare, -das̲t, surmulen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surskog

sürskaw, m., -en, utan pl., kollekt., surskog, skog som växer på sumpmark.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sursöt

súrsød l. - or, m. och f., n. - sut, pl. - søda, utan komp., sötsur, om fint råg-bröd.

hn súrsød brøkága.

súrsut brø. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surögad

surÿjad l. -or, m. och f., n. -. jad, pl. - jade, utan komp., surögd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suverän

siv̱äriṉ[1], m., pl. -a,
utan komp., förek. blott
i uttr. siv̱äriṉ[1] kaṉ, su-
verän konung.
diṉe[2] kaṉ[1]en e vaḻ äṉ[2]te
siv̱äriṉ[1] kaṉ. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svabb

svab, m., 1-en, pl. 2-a, -na, 1/ stor svulst. Kowen hade en färli svab i jured, 2/ pösande ting, t. ex. en bisvärm som efter svärmning fäst sig i klunga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svabba

svåba (-ar, -a, -ad)
intr. 1) vara starkt upp-
svullen; pösande. jurad hänzor
o svåbar po kåwen,
2) om bi, som före svärmningen
fästa sig i en från kupan
nedhängande klunga.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svabbande

svåbane, n., -d, utan pl., 1/ svällande, pösande. om djurs spenar, 2/ om bins samlande i en från kupan nedhängande klunga, såsom förhållandet brukar vara vid förestående svärmning. ja har gad o titad på de därna svåbanad i eit par da. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svag l. 1-or, m. och f., n. svagt, pl. svåga och efter for, för, svåga, komp. svågare, -gast, svag.

svagt driffa, brennevin.

svag ti hälsan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svaghet

svåghed, m., -en, pl. -or, -na, svaghet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svagt

svågt, adv., komp. svågare, - gast, svagt.

den svage snåkar fåselet svagt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sval

sval l. 1-or, m. och f., n. svalt, komp. svåla och efter for, för, svåla, komp. svålarh, - last, sval. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala
v.

svåla (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - l, - a, pl. - r) fr.,
svala. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala

svåla, f., -n, pl. -lor, -na,
svala. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala sig

svål²a si (- ar, - a, - ad,
- a, pl. - r) refl., svala sig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalande

svå̲lana, n., - d, utan pl.,
afkylande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalben

svåleben, n., -ed, pl. =, -en, 1) svalben, ben i ammänhet i svalans kropp, 2) svalben = fot hos svalan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svale

svåle, m., -n, utan pl., svalka.

sta, sëta ti svåles, stå, ställa, sätta för att svalas, om matvaror. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svaletunna

svåletyza, f., -n, pl. -zor, -na, svaltunna, tunna hvari på husbehofsbränningens tid det nytillvärkade brännvinet hälldes för att afkylas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalfjäder

svålefjær, m., -en, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. -a, -na, svalfjäder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svalgump

svå̲lagòm̲p, m., -en, pl. -a, -na, svalstjärt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalhanne

svå̲lehàn̲e, m., -n, pl. -n̲a, -na, svalhane.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalhona

svå̱lehò̱na, f., -n, pl. -nor-
-na, svalhona. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalhuvud

svå̄lehòwed, n., -ed,
pl. =, -en, svalhufvud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svall

svaḷ, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, dalsänka af ringa
omfång. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sval-lort

svå̄lelòrt, m., -en, pl. -a, -na, svalruka, ruka, klump af svalträck.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålemöj, n., – ed, utan pl., svaltrück. Lj.

× svalmök

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalenäbb

svåleneb, n., -ed, pl. =, -en, svalnäbb. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalrede

svå²lerigde, m., -n, pl.
-da, -na, svalrede, -bo.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalunge

svåleòrze, m., -n, pl. -za, -na, svalunge.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalvinge

svå²lævìnʒe, m., -n, pl.
-nʒa, -na, svalvinge.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålägg

svålägg, n., -ed, pl. =, -en, svålägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svamp

Svamp

Företrädesvis om svampar i matväg,
som angripa trävirke i hus.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svamp

Svamp, m., 1-en, pl. 2-a, -na, eg. svamp; laf af det stora läderartade slag som växer på träd. (Svamp heter pågehàt.) Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svan

svan pl. -a

di har ènta svàna nú,
kònstet nók

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svan

Svan, m., 1-en, pl. 2-a, -na, Svan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanben

svånabèn, n., -ed, pl. =, -en, svanben, 1) ben i allmänhet, 2) fot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svandun

svå̲nadùn, n., -ed, ntan pl., svandun. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanfjäder

svånafjàr, m., -en, ~~f~~ 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. -a, -na, svanfjäder. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svangump

Svånagòmp, m., -en, pl. -a, -na, svanstjärt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanhals

svånahàls, m., -en, pl. -a, -ns, svanhals. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanhanne

svå̲nahàn̲e, m., -n, pl.
-n̲a, -na, svanhane.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanhona

svå̲nahò̲na, f., -n, pl. -nor, -na, svanhona. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanhuvud

svånahåved, n., -ed, pl. =, -en, svanhufvud. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svankött

svånaffyd, n., -ed, utan pl., svankött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanlort

svånalòrt, m., -en, pl. -a, -na, svanruka, klump af svanträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† svanlyng

svånalyng, m., -en, pl. -a, -na, svanflock. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svanmök

svånamöj, n., -ed, utan pl., svanträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svannäbb

Svånanèb, n., -en, pl. =, -en, svannäbb. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanpolska

svånapàlga, f., -n, pl. -gor, -na, svanpolska, slängpolskemelodi, hvari genom flageoletteoner på fioler svanens sång härmas. Tj.

Se Teckningar och toner, Musikbilagan s. 24 och Svenska landsmål XIV s. 8, 142, 227 och 451.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svanrede

Svånarrède, m., - n, pl. -da, - na, svanrede, - bo. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svanstek

svanastèj, m., - en, pl. - a, - na, svanstek.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svanunge

Svåndòng, m., -n, pl. -ng, -na, Svanunge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svanvinge

Svånavìnze, m., -n, pl. -nza, -na, Svanvinge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanägg

svånaèdz, n., -ed, pl. =,
-en, svanägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvar

svar, n., -t -ed, pl. =, -t -en,
svar. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara

svàra -ar -a -ad

jà kan kná̱ft svàra tɛ́-d̲

(på det)

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara
v.

svàra -ar -a -ad

de va bra svàrad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara

Sv<u>å</u>ra[2] /- ar, - a, - ad, - ad, pl. k, - a, pl. - r/ tr. och intr., svara.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarande

2
svårana, n.,- d. utan pl.,
svarande, svars gifvande.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarslös

svårslös l.-ör, m. och f., n. -löst, pl. -lösa, utan komp., svarslösare. Ex.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarslöshet

svårsløshèd, m., -en, utan pl., svarslöshet. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svart

Svart

Villie Ljunits kl

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svart el. svänton

den va en söden stör svänton

löved höj eye.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svont pl. -a

a gr̲ta a svònta vá di.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svart

Svårte

'svarte'

"Sämm vår svårte Katt..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svart l. 1-or, m. och f.,
n. svart, pl. svårta och
efter for, för, svårta, komp.
svårtare, -tast, svart.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarta hönan

svårta hygnan

en gammaldags dans

i Ljunits

Villie,

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm

1107. A. Malm 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartbläsig

svartblised l. - or, m. och f., n. - sed, pl. - seda, utan komp., svartbläsig, som tin bärgen är svart med en smal hvit rand längs åt hufvudets främre del. Om djur.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartbollentäcke

svärtbönatäcke, n. -t, pl. = -t, -n, eg. svartbollens-täcke; täcke (sängtäcke) väfdt i gammal allmogestil med kulörta mönster på svart halfyllebollen. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svartbroket

svartbräged l. -or, m. och f., n. -ged, pl. -geda, utan komp., svartbrokig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartbrun

svårbrun l. -or, m. och f.,
n. -brunt, pl. -bruna, utan
komp., svartbrun.

svårbruna ögj. Ljj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svartdraket

svartdräged l. -or, m. och f.,
n. -ged, pl. -geda, utan komp.,
som till färgen är svart med en
hvit rand längs åt ryggraden,
om nötboskap. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartebåt

Svartebåd, m., -en, pl. -a, -na, Svartebåt, båt från fiskläget Svarte i Balkåkra.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarte-fisk

Svärtefig, m., -en, 1) utan pl., kollekt., a) Svartefisk, af fiskare från det i Balkåkra belägna fiskläget Svarte infångad fisk, b) Svartetorsk, af desamme infångad torsk, 2) med pl. -a, -na, Svartetorsk, då ordet ej brukas kollektivt.

Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartefiskare

Svårtefiskare, m., – n,
pl. =, – rna, Svartefiskare,
fiskare från Svarte.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Svarteglytt

Svärteglut, m., -en, pl. -a, -na, Svartebarn, barn från fiskläget Svarte i Balkåkra.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartehus

Svärtehus, n., -et, pl. =,
- en, Svartehus, på fiskläget
Svarte befintlig huslägenhet.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartekvinna

Svärtekvìnza, f., -n, pl. -zor, -na, Svartehustru, hustru från fiskläget Svarte i Balkåkra. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartekåring

Svartefjärin, f., -en, pl. -or, -na, Svartekärring, kärring, gumma, hustru från fiskläget Svarte i Balkåkra.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartsman

Svärtemän, m., -an, pl. -a, -na, Svartsman, gift karl från fiskläget Svarte i Balkåkra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärtepiga

Svärtepija, f. -n, pl. -jor, -na, Svartepiga, piga från fisklaget Svarte i Balsåkra.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Svartepåk

Svärtepåg, m., -en, pl. -a, -na, Svartepojke, gosse från fiskläget Svarte i Balkåkra.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartesill

Svärtesil, f., -en, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. -or, -na, Svartesill, af fiskare från det i Balkåkra belägna fiskläget Svarte infångad sill.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartetorsk

Svärtetåg, m., -en, 1) utan pl., kollekt., Svartetorsk af fiskare från Svarte infångad torsk, 2/ med pl. -a, -na, med samma bet., men ej med kollektiv bemärkelse. Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartetös

Svärtetös, f., -en, pl. -or, -na, Svarteflicka, flicka från fiskläget Svarte i Balkåkra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarteunge

Svärthöne, m., -n, pl. -na, -na, Svarteunge, föraktfull benämning på barn från fiskläget Svarte i Balkåkra.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svanteål

Svärteål, m., -en, 1/ utan pl.,
kollekt., 2/ med pl. -a, -na,
Svarteål, af fiskare från det i
Bohuslän belägna Svarte in-
fångad ål.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Svartfräknet

svar̲tfräjned̲ l. -or, m. och f., n. -ned̲, pl. -ned̲a, komp. -ned̲are, -ned̲ast, svartfräknig. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svartgrimet

Svartgrimed l.-or, m. och
f., n. -med, pl. -meda,
utan komp., som tic bärgen
är svart med en af smala,
oregelbundna, hvita streck be-
stående teckning i pannan.
om nötkreatur. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svarthjälmet

Svar̲tjel̲med̲ l. -or, m. och f.,
n. - med̲, pl. - med̲a, utan
komp., svarthjälmig, som till
färgen är svart med en mycket
bred hvit teckning, jel̲m,
på hufvudets framsida.

en̲ svar̲tjel̲med̲ ko̲ (mær).
et̲ svar̲tjel̲med̲ ø̲j. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarthårad

svarthårad l. -or, m. och f.,
n. -rad, pl. -rade, utan
komp., svarthårig. om männi-
skor. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartklädd

svartkläd l. - or, m. och f.; n. - klät, pl. - kläda, utan komp., svartklädd. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartlurvig

svarllårved l. -or, m. och
f., n. - ved, pl. - veda,
utan komp., eg. svartlurfoig;
svart och lurfoig. Om hundar.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Svartmaad

svar̲tmā̲ad̲ l. – or, m. och f., n. – mā̲ad̲, pl. – mā̲ad̲e, utan komp., som har svart man. Om hästar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartmjöl

svartmél, n., -ed, utan pl., svartmjöl, det mörka mjöl som uppkommer, och brånskiljes, då rågmjöl finsiktas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† svartmulla

svarlmåla, f. -n, plan
fl., svartmylla. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartmosked l. -or, m. och
f., n. - ked, pl. -keda, komp.
-kedare, - dast, svartmuskig.
Gj.

† svartmuskel

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartna

svartna (-ar, -a, -ad) intr. och impers., svartna.

de svartnar for yjenen po mi. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartrosad

svarlnösad l. -or, m. och f.,
n. -sad, pl. -sade, utan
komp., svarlnosig, som
har svart nos. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svartplättet

svartplätted l.-or, m. och f., n.-ted, pl.-teda, utan komp., svartfläckig.

Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x svartpricket

svartpriftad l.-or, m. och f.,
n. -fted, pl. -fteda., utan komp.,
svartpricking. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartrandig

svartröned l.-or, m. och f.,
n.-ned, pl.-neda, utan
komp., svartrandig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svartrockad

Svartrákad l.-or, m. och f., n.-kad, pl.-kader, utan komp., iklädd svart rock. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svartrutet

svartrudud l. -or, m. och f., n. -dud, pl. -duda, utan komp., svartrutig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartsand

svartsån, m., -en, (utan pl., eg. svartsand; svartaktig sandmylla.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartskäggad

svartskäggad l. -or, m. och f.,
n. -skäggat, pl. -skäggade, utan komp.,
svartskäggig. Kj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svart snoppet

svartsnöped l. -or, m. och
f., n. -ped, pl. -peda, (utan
komp., som tär färgen är
svart med en liten, vit fläck,
snopp, på nosen. Ej.
om hästar.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartsoppa

svartsåpa, f., -n, utan pl., svartsoppa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartstjärnig

svartstjärned l.-or, m. och
f., n.-ned, pl.-neda,
utan komp., som till färgen
är svart med en liten, mitt
fläck, stjärn, i pannan. om
hästar och nötkreatur. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarttandad

svar̲tän̲ad̲ l. -or, m. och f., n. - n̲ad̲, pl. -n̲ad̲e, utan komp., som har tänder med svart anstrykning. Om människor. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svaw

svarv, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
svarfstol. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarva

svå²rva (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) tr., svarfva.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvarkäring

Svårvarkärin, f., -en, pl. -or, -na, svarfvarkärring, -gumma, -hustru. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarvande

svar̲vanh, n., -d, utan pl., svarfvande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarvare

svar̲²varh, m. ,- n, pl. = ,- r̲na,
svarfvare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvaredotter

svå̄r̲varedàt̲or l. -dòt̲or, f., -en, pl. -t̲ra, -na, svarfvar-dotter. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarvarefru

svar̲²varefrù, f., - frùwen, pl. - frùwor, - na, svarfvar-fru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvaregesäll

2.

Svar̲varejisel̲, m., -en, pl. -or, -na, svarfvargesäll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvarekvinna

svar̲²varekvinza, f., - n,
pl. -nzor, - na, svarfvarhustru.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarvarlära

svå̄r̲varelǣra, f., -n, utan pl., svarfvarlära.

på̄gen ska i̲ svå̄r̲varelǣra.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svarvarepåk

svårvarepåg, m., -en, pl. -a, -na, svarfvarpojke, son till l. lärling hos en svarfvare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvaretös

svar̲²varetȯ̲s, f., -en, pl. -or, -na, svarfvarflicka, dotter af l. piga hos en svarfvare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvare verkstad

svå²r̲vare-vè̲rsta, f., - n, pl.
- tor, - na, svarfvarvärkstad.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvarevärktyg

svå̄r̲varevær̲tòj, n., -ed, utan pl., svarfvarvärktyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvareson

Sva²r̲varesò̲n l. -sò̲n, m., -en, pl. -or, -na, svarfvar-son. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarveri

svar̲veri̲, n., -rijed, utan pl., svarfveri, svarfvararbete, -yrke.

Gu̲t̲or du̲ svar̲veri̲jed for̲ jo̲m̲nan? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvjärn

svå²r̲vejæ̲rn, n., – ed, pl. =, – en, svarfjärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvlag.

Svå̄r̲velå̄v, n., - ed, pl. =, - en; svarfstol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarvning

Svarvning, m., -en, utan pl., svarfning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svassa

svåsa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip svåsenes) intr., svassa.

pijan kom svåsenes åpad tsårtsegùled. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svassa av

svaṣa aw (- ar, - a, - ad, aw-
svaṣad, pl. - a, - a, pl. - r)
intr., svassa åstad, hafva en
svassande gång. Om människor.
Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svassande

svåsane, n., -d, utan pl., svassande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svatt

svat̲, m., 1 en, förek. blott i uttr. sta̲ po svåt̲en, vara mycket nära färdig att kalfva.

Kåw̲en sta̲r po svåt̲en o ska bä̲ra. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svatta

svåta (svátor, svat, öfriga tempus obrukl.) intr., signa, sjunka, digna.

ja svat ret nér po min trefútiŋ. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavel

svål, n., 1-bd, utan pl.,
svafvel. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavelbit

svalbid[1], m., -en, pl. -a, -na, svafvelbit. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svavellukt

svalut, m., -en, utan-
pl., svafvellukt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavelos

svalós, m., -ber, utan pl., svafvelos. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svavelsticka

svalstiffa, f., -n, pl.
-ffor, -na, svafvelsticka.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svavelstickbunta

svalstickebönta, f. -n, pl. -tor, -na, svafvelstickbunt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarvelstickhus

svarvstickhus, n., -et, pl. =, -en, litet fodral, hvari svarvelstickor förvaras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavelstycke

svalstiffse, n., -d, pl. -, -n, svafvelstycke. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svavlet

svåled l. -or, m. och f., adj.
n. - led, pl. - leda, komp.
- ledare, - dast, med vidhängande
svafvelpartiklar l. som har
lukt l. smak af svafvel.

nøvana e svåleda am tene-
stifforna. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveda

svēh, m., - n, utan pl.,
sveda. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sve̱ (sve̱r, sve̱²da, sve̱l, sve̱d, sveda
pl. 2-a, sve̱, pl.-r) tr.,
sveda.

grø̱¹den e sve̱¹dor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveda av

sve åw (sver, sveda, svet, åwsved, pl. -a, sve, pl. -r) tr., afsveda.

Ynabrohåren ble åwsveda po mi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveda vid

sve vé (sver, svede, svet) intr., vidbrännas, blifva vidbränd, om maträtter.

grøden har svet vé for mi. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svedande

Svēna, n., -d, utan pl., svedande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sveg
sb.

svag, -en, -a;

svag sänka i marken

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sveg

svaj, m., 1-en, pl. 2-a, -na, daksänka af ringa rymd. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svega

svåja (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r)
tr., förek. i uttr. svåja rygg,
sänka ryggraden.
Kowen, öjed svåja rygg.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sveg-havre

svåjahàvre, m., – n, utan pl., hafre som vuxit på en dalsänkas fuktiga jordmån. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sveg-korn

svåjakòrn, n., - ud, utan pl., korn (hordeum) som vuxit på en dalsänkas fuktiga jordmån.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svegnäsad

svajnēsad l.-or, m. och f.,
n.-sad, pl.-sade, utan
komp., som har på midten
platt, nedsänkt näsa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svegryggad

svæirýgzad,

svankryggig, med inböjd rygg

1876.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd
E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svegryggad

svajryÿdzad l. -or, m. och f.,
n. -dzad, pl. -dzade, utan
komp., svankryggig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sveg-råg

svåjarù, m., - ràuwen, utan pl., råg som vuxit på en dalsänkas fuktiga jordmån. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svegsår

svæ̊jasæ̱, f., -n, vtan pl.,
säd som vuxit på en
dalsänkas fuktiga jord.

Svæ̊jasæ̱n væ̊jor æ̊lri mi̊jud.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svæ²javè̱de, m., -n, vtan pl., hvete, som vuxit på en dalsänkas fuktiga jordmån.

svæ²javè̱den rä²ṉtar bra̱, meṉ væ¹jor li̱²ded. Sj.

Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svensk

Svensk, m., 1-en, pl. 2-a, -na, Svänsk.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svensk
a.

svensk

de svenska mélad

jfr mjöl

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svensk

svensk l. 1-or, m. och f.,
n. svenst, pl. svänska,
komp. obrukl., svänsk.
en svänskor sup.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svenska

Svå^{2}nska, f., -n, 1) utan pl., Svänska, svänska språket, 2) med pl. -kor, -na, Svänska, Svänsk kvinna.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svep

sve̱v, n., ¹-ed, pl. =, ¹-en, linda (för ett spädt barn). bȧ̱rned lid̥zor i̱ sve̱v. Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa

sve̱va (sve̱vor, svifte, svift, svift, pl. 2-a, sve̱v, pl. 1-or l. 2-or) tr., 1/ linda (eu̅ spädt barn). glu̱ten e nysens sviftor, 2/ vira väfvens ränning om väfstolens bakre bom. Sve̱va en ruffa. Tj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svepande

Svävare, n., -d, utan pl.,
1) lindande (af ett lindebarn)
2) virande af väfgränningen
omkring väfstolens bakre bom.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svepglytt

sve̱²vaglùt̲, m., -en, pl. -a, -na, lindebarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepning

svevniŋ, m., -en, utan pl.,
1) lindning (af lindebarn)
2) väfränningens virande omkring väfstolens bakre bom.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svetsa

svǣjsa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) tr., svessa.

smen svǣjsar julrinzana o sant. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svetsa

svèjsa, -a, -ad

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm Villie Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svetsa ihop

svejsa ihóp l. ihópa
(-ar, -a, -ad, ihóp- l. ihópa -
svèjsad, pl. -e, svejsa, pl. -y
l., hopsvessa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svetsa samman

svæjsa sámen l. isámen
(-ar, -a, -ad, sámen- l. isámen-
svæjsad, pl. -e, svæjsa, pl. -r)
tr., sammansvessa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svetsare

svejsare, n., -d, utan fl.,
svessande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svetsning

svæjsniz, m., - en, utan pl., svessning.

svæjsnizen hólt en tíd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svett
s.

svit, m., 1-en, utan pl.,
svett. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svett
adj.

svit̲ l. ¹-or, m. och f., n. svit̲, pl. svi²t̲a och efter for̲, för, svi¹t̲a, komp. svi²t̲arh, -t̲ast, svettig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälla

svi²lta (- ar, - a, - ad) intr.,
svällas.

ja svi²ltar am nå²vana (bē¹nen).
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svettbad

svi̱t̲bā̲d, n.,- ed, pl. =,- en,
sveūbad. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svettdropp

svitdråp, m., -kn, pl. -a, -na, svettdroppe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svettning

svi²tnin, m., -en, utan pl.,
svettning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svettpärla

svit̲pä̲rla, f., -n, pl. -lor, -na, svettpärla. Lj.

№ 323.-

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svettrem

svi^{2}t̲kràm̲, m., - kn, pl. - or, - na, svettrem. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svick

sviff, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
svicka, hål för en tunntapp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svida

svija[2] (svijor[1], sve, sveed[2])
intr., svida. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svidande

2
svijande, n. -d, utan pl.,
svidande, sveda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svikta

svåjta (-ar, -a, -ad) intr.,
svikta. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svikta
v.

svèjta -ar -a -ad.

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svimmelse

svi̇̄mel̲se, m., -n, utan pl., svindel, svimning.

dar̲ to̲ en̲ svi̇̄mel̲se po kvi̇̄zan i̲ ffär̲ffan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin

svin, n., pl. =

di hade bòde jés a svín eye i stùan.

(d.v.s. spådqvisar)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvin

svin, n:, 1- ed, pl. =, 1- en,
svin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin

svin, n.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

1877 E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svina

svi̱na (-ar, -a, -ad, -ad. blott i n. sing. ,-a, pl. -r, pres. particip svi̱nenes) intr., svina, bete sig svinaktigt, snuskigt, anstötligt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svina ner

svina ner (-ar, -a, -ad, ner-svinad, pl. -a, svina, pl. -r) tr., nedsmutsa.

har i jsnast svinad ner di nyja klärna? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinablomma

pl. svìnablóma pl. -or

blommorna av Taras. vulgare;

Plantan kallas svìnamìlor.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinablomma

svìnablóma -an -or -orna

bot. = Taraxacum vulgare

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaktig

svinåkti l. -tijor, m. och f.,
n. -tet, pl. -tija, komp. -tijare,
-jast, svinaktig (osnygg). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaktighet

svinåktihèd, m., -en, utan pl., svinaktighet (osnygghet). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaktigt

svinåktet, adv., komp. -åktijare, -jast, svinaktigt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svinamila

pl. svìnamìlon

Taras. vulgare (plantan);
blommorna kallas svìnablómon.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinamila

svìnamíla -an -or -orna

bot. = Tarax. vulgare

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinande

svi̱²nane, n., -d, utan fl., svinaktigt, snuskigt, anstötligt uppförande. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svin-arp

svi̱²na-ȧ̱rp, m., -an, utan pl., den fjälliga hudskorpan på svinet. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinbalj

sv$\underline{i}^{2}$nabàl, f., -an, pl. -or, -na, svinbalja, ~~hvo~~ balja hvari till svinföda användbart köksaffall uppsamlas.

Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinben

svi̱²nabèn, n., -bd, pl. =, -bn,
1) svinben = ben i allmänhet
hos svinet, 2) svinben = fot.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinblod

svi̱²nablǫ̀, n., – blǫ̀wud, utan pl., svinblod. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinblåra

svi̱²nablæ̱ra, f., - n. pl.
- ror, - na, svinblåsa,
urinblåsa hos svinet.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinbog

svi̯²nabàw̱, m., – en, pl. – a, – na, svinbog. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinabust

2
svinabùst, m., -en, pl. -or,
-na, svinborst.

där va en 2 svinabùst i
bröd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinbur

svi²nabùr, m., -n, pl. -a, -na, svinbur, bur, hvari lefvande svin förslas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svindroppar

svi̱²nadràpa, m., -na, plu-
ralt, svindroppar: mixtura
simplex. Apoteksvara som
användes i vissa svinsjuk-
domar, i synnerhet rödsjukan.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinfett

svi̱²nafi̱t, n., -ed, utan pl., svinflott. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinfjälster

svi̱²nafjèlstor, n., - ed, pl. =, - en l. - na, svintarm (som skall användas som korfskinn).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinfot

svi̱²nafṳ̀d, m., - en, pl. -fṳ̀dor, - na, svinfot.

ji mi̱ eṉ svi̱²nafṳ̀d, sa ha̱r ja eṯ hélt svi̱n. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinföda
s.

svìnafφ́a

de va ìyen dóm svìnafφ́a
(näml. ållon)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sving

sviz, n., förek. blott i uttr.
se si ti svizs, se sig, finna
lämpligt tillfälle.
tatra stjel sa fort di kon
se si ti svizs. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinga

svi^{2}nza (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r)

intr., svinga, svänga, veida.

Mä^{1}nen svi^{2}nza for hu^{1}ftet me

lä^{1}sed, dä^{1}rfor vu^{2}ltes de.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinga sig

svi̊ʒa si̱ (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r) refl., vid gåendet svänga med armarne.

i̊ʒri̱ svi̊ʒar si̱ sa dá̱nt naṟ hoṉ gá̱r. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svingalla

svi̱²nagàḻe, m., -n, 1/ utan pl., 1/ svingalla, 2/ med pl. -ḻa, -na, gallblåsa hos svinet. Svi̱²nagàḻen e bra̱ o lèdza po breṉsär. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svingande

svizane, n., -d, utan pl., svängande med armarne vid gåendet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svingel
s.

svingel, -en

vev varmet slipstenar och andra mekanismer dragas.

Nr4569 V.Nöbbelöv, L:units hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svingel
s.

svingel, -en

vev, varmet mekanism el. maskin drages.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svingel

svɛ̱yəl -ən, svɛ̀ɣla, -ana

svängel för draglinorna å vagn;

so sad dær svɛ̀ɣla på bɛ̀ɣzə

ɛ̀n̲ana (näml. på + hammelen)

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svingel

svi̊zel, m., -en, pl. svi̊zla, -na, svängel, t. ex. på en vagn, en brunn, en slipsten.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svingelkrok

svi̊n̲zlakrȧ̲g, m., -en, pl. -a, -na, dragkrok på en för vagn l. annat körredskap afsedd svängel. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhals

svi̱²nahàḻs, m., -en, pl. -a, -na, svinhals. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svinhas

svi̱²nahàs, m., - en, pl. - or, - na, svinhas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinherd

2
svinahörk, m., - n. pl. - ra,
- na, svinherde, - vallare.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhjärna

svi̱²najcèrne, m., -n, utan pl., svinhjärna. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svinhuvdtak

svi̱²nahwḏatàg, n., -ad, pl. =, -an, tak på en svi̱²nahwḏa. Se detta ord! Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhund

svinhöz, m., -en, pl. -a, -na,
svinhund. Skällsord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhus

svìnahús, -ad

(behöver icke vara en fristående byggnad)

só va dær bøjt en ný lálæŋa, ùdæ bág óm, som dær va svìnahús ɑʒornǽn.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinahus

svìna hûs, -ad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhus

svi̱nahu̱s, -ad

dels om fristående sådant, dels om avdelning i uthuslänga, där svinen bo.

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhusdörr

$\overset{2}{\text{sv}}$i̱nahu̱sdò̱r, f., - en, pl. - dàṟor, - na, svinhusdörr, dörr till svinhus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinhusgavel

svi̱²nahu̱sgòu̱l, m., -ka, pl. -a, -na, svinhusgafvel, gafvel i svinhus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinhusgolv

svi̱²nahu̱sgu̱l, n., -ed, pl. =, -en, svinhusgolf.

Dæ̱r e ru̱²tor ö²nzor svi̱²nahu̱s-gu̱lend. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinhusloft

sv$\underline{i}^{2}$nah$\underline{u}$slàw$\underline{t}$, n. ,- hd,
pl. = ,- en, svinhusloft,
1) loft i ett svinhus, 2) vinds-
plats öfver d$\underline{o}$. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinhustak

svinahustàg, n., -ed, pl. =, -en, svinhustak, tak på svinhus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinhusvindóga

svi̱²nahu̱svìnzev̱, n., -ed, pl. =, -en, svinhusfönster, fönster i svinhus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhusvägg

svi̱²nahu̱svèdz, m., -en, pl. -a, -na, svinhusvägg, vägg i svinhus. Tj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinhuvud

svi̱²nahòw̱ed, n., -ed, pl. =, -en, svinhufvud. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinig

svi̱ned̲ och efter for̲, för, svi̱ned̲, komp. svi̱ned̲are, -dast, svinaktigt, grisigt, snuskigt.

bæ̲ra si̱ svi̱ned̲ ó̲d. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

svinad, ad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinig

svi̱²ned̲ l. -or, m. och f., n. -ned̲, pl. -ned̲a och efter for̲, för, svi̱¹ned̲ o. s. v., komp. svi̱²ned̲are, -d̲ast̲, svinaktig, grisig, snuskig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinister

svinaistor, n., -ed, utan pl., svinister. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinhudda

svi̱²nahòd̲a, f., -n, pl. -d̲or, -na, låg, skjulliknande byggnad, afsedd till svinstall.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svinhuddedón

svi̱²nahoḏedòr, f., -en,
pl. -dàr̲or, -na, dörr tin en
svi̱²nahòḏa. Se detta ord!
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svinhuddegavel

Svi̱²nahwḏegoùl, m., -en, pl. -a, -na, gafvel i en Svi̱²nahwḏa. Se detta ord!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svinka

svi^{2}nʒʃʂa, f., -n, pl. obrukl., kort stund, tidsmått.

ja va i^{2}nʒe am d$\underline{o}^{1}$ren en svi^{2}nʒʃʂa. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaklöv

svinaklöv, m., -en, pl. -a, -na, svinklöf. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinknä

svi̯²naknä̱, n. ,- d. pl. =,- n,
svinknä. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinknäppa

svinaknäppa, f. -n, pl. -por, -na, järnbindsel som knäppes om svinets hals, då man vill tjudra djuret. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinkäft

svi̱²naffsòw̱t, m., -en, pl. -a, -na, svinkäk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinkätte

svi̯ⁿaffèt̲e̲, m., -n, pl. -t̲a, -na, svinkätte. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinkött

svi̱naffyd, n., -ed, utan pl., svinkött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinlever

svi̱nalò̱vor, m., -en, pl. -vra, -na, svinlefver. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinlort

svinalört, m., -en, fl. -a, -na, svinruska, klump af svinträck. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinlunga

svi̯²nalòŋa, f., -n, pl. -ŋor, -na, svinlunga. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinlus

$\overset{2}{\text{sv}\underline{\text{i}}\text{nal}\underline{\text{u}}\text{s}}$, f. -ka, pl. =, -ka, svinlus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svinlyng

svi̯²nalyn, m., -en, pl. -a, -na, svinflock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinlår

svi̲nalò̲r, n., -ed, pl. =, -en,
svinlår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinläger

svi̯²nalæ̀jor, m., - en, pl. - læ̀jra, - na, svinläger.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinläger

svinalejor l. — lejor
(best. form ej belagd),
halmbädd för svin;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin-länga

svìnalǽya, -an

svinhus-länga.

èla stó hǽr en liden

svìnalǽya.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinlånga

svī̥nalàŋa, f, -n, pl. -ŋor, -na, svinlånga, byggnad hvari svinstall är inredt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x. svinlätte

svi̯²nalète, m., -n, pl. -ta, -na, efterbörd hos suggan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinmage

2
svinamåvh, m., -n, pl. -va, -na, svinmage. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Svinmila

2
Svinamila, f. -n, pl. -lor, -na, svinmålla: taraxacum officinale. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinmilerot

svi̲²namil̲ar̲ȯ̲d, m., - en, pl. - rȳdor, - na, rot af svinmålla, taraxacum officinale. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinmög

svi̱ⁿamö̱j, n., - hd, utan pl., svinträck. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinna

svi^{2}nza (svi^{1}nzor, svạnt, svo^{2}nzed), intr., försvinna, aftaga, om svulster.

svo^{1}lsten svạnt fọrt.

ju^{1}red har svo^{2}nzed mi^{2}jed fro ko^{1}wen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinnande

svi̊zane, n., -d, utan pl., försvinnande, aftagande, om svulster.

Vi̱ jiff o veṉta på aḏ svóḻsten skuḻe svi̊za aw̱ si̱ séḻ, meṉ daṟ ble i̊zed svi̊zane áw̱.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinpatte

svi̱²napàte, m., -en,
1) utan pl., svindi. svi̱²na-
pàten, ska va den fe̱²daste
am ål pa̱²te., 2) med pl. -ta,
-na, spene hos svinet.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svinpölsa

svinapulsa, f. -n, pl. -bor, -na, svinkorf, korf af svinblod. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Svinrumpa

svi̱²naròm̱pa, f., -n, pl. -por, -na, svinsvans.

den pa̱¹gen se̱r ui̱¹d sam̱ haṉ vu̱²ste ne̱¹rfo̱ra lij²asàm̱ svi̱²naròm̱pan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinrygg

svinarydz, m., -en, pl. -a, -na, svinrygg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinryktare

svi̱̊naròjtare, m., -n, pl. =, -r̲na, svinskötare. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinrov

svinarov, m., -kn, pl. -a, -na, svinstuss. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinskank

svi̯ⁿaskà̱nzk, m., -en, pl. -a, -na, svinskank, förakt-fullt vttr. för svinben, - fot.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinskinn

svi̱²nagìn̥, n. ,- ed, pl. =,- en,
svinskinn ,- hud.
før i ti̱¹den hade di̱ svi̱²nagìn̥
ti hogá̱ramaḏsèffa. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinspann

svi̲²naspàn̲, m., -en, pl. -a, -na, svinspann, spann, ämbar, hink som användes då svin utfodras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x svinsti

svinsti, n., -stijad, pl. =, -stijan, svinstia. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svintand

svinatàn, m., -an, pl. -tàn, -an, svintand. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svintarm

svi̱²natàṟm, m., - en, pl. - a, - na, Svintarm. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svintjuder

svi̱²natȯ̱r, n., - ed, pl. =, - en, svintjuder. Tj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svinto

svi̯²natò, n., - tòwed, utan pl., kollekt., svinull, - hår.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Svintosrep

svi̱ˀnatø̱srè̱v, n., -ed, pl. =, -en, svinullsrep, af svinhår tillvärkadt rep.

Aṉoṟsäṟvesèṉ i̱ fåṯi̱hw̱ìsed haṉ brø̱ˀgte o jø̱ˀra svi̱ˀnatø̱srè̱v ti falk. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svintos-tjuder

svi̱²natø̱stø̱r, n., -ed, pl. =, -en, svinullstjuder, af svinhår flätadt tjudertåg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinatryna, sf. -n, pl. -nor, -na, svintryne. Lj.

+ svintryna

2

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svintråg

svi̱²natrù, n. ,- trùwed, pl. = ,- trùwen, svintråg.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svintunga

svinatòna, f., -n, pl. -nor, -na, svintunga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svintunna

svi̯²natyn̥a, f., -n, pl. -n̥or, -na, svintunna, tunna hvari tin svinföda afsedt köksaffall uppsamlas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinäta

svi̲²na̲è̲da, f., -n, vton pl., svinmat bestående af köksaffall. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinöga

svi̱²nayja, n., - d, pl. - ỳjka, - kn, svinöga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinögd

svin̲ýj̲ad̲ l. - or, m. och f.,
n. - j̲ad̲, pl. - j̲ad̲e, utan
komp., svinögd, som har
ögon liknande ett svins.

Nu̲ e den̲ svin̲ýj̲ad̲e ffi̲t̲an d̲o̲.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinöra

svi̯²naø̯ra, n., -d, pl. -ø̯rn, -un, svinöra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinörta

svi̲na̲ỳrta, f. -n, pl. -tor, -na, svinblomma, blomma af taraxacum officinale.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svir

svir, m., 1-en, utan pl.,
rummel, superi.
han e ūden po svir vår da.
va po svirén, vara berusad.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svira

2
svira (-ar, -a, -ad, -ad, -a,
pl. -r) intr., svirra, rumla.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svirank

Svirare, n., -d, utan pl.,
svirrande, rumlande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svirare

Svi̲²rare, m., -n, pl. -r̲na, rumlare, rummelkurre.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sviskon

svi̊sken, n., – ed, pl. =, – en, sviskon. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sviskonlåda

sviskenalåda, f., -n, pl. -dor, -na, sviskonlåda.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sviskonsoppa

svi^{2}s̲ke̲n̲asàpa, f., -n, pl. -por, -na, sviskonsoppa.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sviskonsten

svi²s̲ken̲astèn, m., -en, pl. -a, -na, sviskonsten, -kärna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sviskonstrut

svi²s̲ke̲n̲astru̲d, m., - en, pl. - a, - na, sviskonstrut.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svisma

svis̱ma (-ar, -a, -ad) intr.
häftigt brinna, brinna med
starkt, flammande sken, blossa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svordom

sw̱dám̱, m., -en, pl. -a, -na, svordom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svullen

svå̄l̲en, m. och f., n. - l̲ed, pl. - l̲na och efter for̲, för, svå̄l̲en o.s.v., komp. svå̄l̲nare, - nas̲t, svullen. Nyare ord. Det äldre är hå̄w̲en.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svullna

svå̱lna (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k) intr., svullna. Nyare ord. Det äldre är hå̱wna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svullnande

svo̊l̲nane, n., -d, utan pl., svullnande. Nyare ord. Det äldre är håw̲nane.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulst

svo̱lst, m., 1-en, pl. 2-or, -na, svulst. Nyare ord. Det äldre är hå̱wnaḏ. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svågen

svågor, m., pl. svågra

(i ö. Vemmenhög svågor)

Villie, Ljunits hd.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svågen

Svågor, m., -en, pl. -gra, -na, Svåger. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåger

svágor

han va svágor ma akselpåsen

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svägen

svägon, -en.

den han va svägon me
anonslånsen

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svågerskap

svågorskàv, n., – ed, utan pl., svågerskap, – lag.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svång

svanz, m. och f., n. – t,
pl. 2/1 – a och efter for, för,
svånza, komp. svånzare, -zast,
svång, tom, sugande i magen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svång

svanz, m. och f., n. -t,
pl. svänza, komp. svänzare,
-zast, om sädeskorn som
icke blifvit fullt utvecklade
och därför innehålla ringa
kärnsubstans.

svanz sä, hävre, vete.
svanzt korn. Lj.

M 333.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svånga

svåna, m., -n, pl. -na, -na, hålfot.

höja, låwa svåna. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svånghet

svånzhed, m., -en, utan pl., tomhet, sugande i magen. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svångrem

svå²zerem, m., -en, pl. -or, -na, svångrem. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svägerska

svägorga, f., -n, pl. -gor, -na,
svägerska. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälja

svå²la (svå¹lor, svå²lde, svalt, svald, pl. ²-a, svål, pl. ¹- or l. ²- or) fr., svälja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svåljande s.

svålene, n., -d, utan pl., svalg.

ja har ont i gelva svålened.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sväljande

svälane, n., -d, utan pl., sväljande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälgande

svälgene, n., = svalg

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm

Villie, Gunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svält

svält, genus obestämbart, oböjl., svält. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta

svälta, svalt, svältad

ela hade han svältad ihjäl

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålta
v.

svèlta pret. svalt

svèlta ijél

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svälta

svälta (svältor, svalt, svältad, svälten, pl. -tna, svalt, pl. l-or l. ²-or) tr. och intr., svälta.

du ska värfans frysa mi ula svälta mi, hør du dé.

"Svälta svin", ett kortspel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta v.

svällta

"värtjans du älla gluttona ska behöva å svällta ..."

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd S. 109

Per Larsson 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svältande

svältande, n., -d, utan pl., svältande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svältkur

svältakur, m., -en, pl. -or, -na, svältkur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svältkärra

svältkärra, f., -n, pl. -ror, -na, svältkärra, ironisk benämning på spinnrock. Namnet kommer af den ringa förtjänst spånad gifver.

dær grawor unte gol onzor svältkäran, ordspr.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svältrem

svälterum, m., -en, pl. -or, -na, svältrem, ironisk benämning på svångrem.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång
s.

i svæ̱ŋen = i bruk, på moden

té̱gelen x/ va ènte sæ mi̱ed i
svæ̱ŋen fœ̱r i ti̱den

x/ Nyare uttal; jfr tǽjlagæ̱ren.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång
s.

svæŋ, -en

kωma i svæŋen = bliva på moden.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
1. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svæng

svæng, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
sväng, i dans.
fiff du di nån svæng?
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga

svæŋa . -or . svæŋde . svæŋt

speciell användning:

svæŋa ǿjen : föra hästarna ut i

ett vattendrag för att skölja dem.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga

svänza (svänzor, svänzde, svänzt) intr., svänga.
Svälorna svänzor sa: di vintar vel rejn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga

svä²nza (svä¹nzor, svä²nzde, svænzt, svænzd, pl. ²-a, svænz, pl. ¹-or l. ²-or) tr., löga, bada, hästar.

Vi ska svä²nza ¹öjen misamarsåtan. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga

svänza (svänzor, svänzde, svanzt, (svanzd, pl. 2_a, svanz, pl. 1_or l. 2_or) tr., svänga, i dans.

Öla svänzde Kärna döktet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svängande

svänzane, n., -d, utan pl.,
1) svängande, 2) dansande,
svängande i dans.
Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga sig

svänza si (svänzor, svänzde, svanzt, svanz, pl. 1-or l. 2-or/ refl., svänga sig, i dans.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svängande

svänzane, n., -d, utan pl., eg. svängande; lögande, badande, af hästar. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svånghåla

svå²nzerhùla, f., -n, pl. -lor, -na, lögställe, badplats, för hästar. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svängning

svä̊zniz, m., -en, utan pl., lögning, badning, af hästar.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svångplats

svångplats, m., -en, pl. -a, -na, svångplats, rymlig dansplats. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång(a)plats

svånzaplàs, m., -en, pl. -a, -na, lögplats, badställe för hästar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svängrum

svänzerom, n., -ed, pl. =, -en, svängrum, rymlig dansplats.

Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svångställe

svånzeställe, n., -d, pl. =, -n,
lögställe, badställe, för hästar.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svär
s.

svær, -ar

tjock och seg gräsväxt, gräs-svål

räkti gàmal svær

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svära

svåra (svær, sør, sørad, sören, pl. -rna, svær, pl. =, pres. particip svårenes) tr. och intr., svärja.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svära sig

svæ̱ra si̱ / svæ̱r, sø̱r, sø̱red, svæ̱r, pl. =) refl., svärja sig.
svæ̱ra si̱ fri̱ for næ̱d.
Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärande

svårane, n., -d. utan pl., svärjande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärare

svärare, m., -n, pl. =, -rna, svärjare. Tj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Svärd

Svær, m., 1-en, 1/ utan pl. a/ grässvål, b/ hårbollen på människans huvud, 2/ med pl. 2-a, -na, fläskesvål. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svärdbanke

sværbänke, m., -n, pl. -ka, -na, hög af grästorfvor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svärdbänk

svärbänk, m., -en, pl. -a, -na, af grässvål bestående bänk, trädgårdsbänk, sittplats i det fria. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svärdhacka

svar̲hák̲a, f., -n, pl. -k̲or, -na, svålhacka, hacka hvarmed grässvål upptages. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svändlupen

sværlüwen, m. och f., n.
-wed, pl. - lüna, komp. -lünare,
- nast, belagd med grässvål,
gräslupen. sværlüwen jor.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärdotter

svar̲dót̲or l. -dót̲or, f., -un, pl. -t̲ra, -na, svärdotter.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Svärdplog

Svarplåw, m., -bn, pl. -a, -na, svålplog, för upptagande af grässvål afsedd plog.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svärdtorv

sværtor[1], f., -en, 1/ utan pl., kollekt., grässvål, 2/ med pl. -or, -na, grästorfva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärfader

sværfár, -en

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärfar

sværfær, m., -en, pl. -a, -na, svärfader. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärföräldrar

pl. svärföräldra, -ana

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårföräldrar

svårföräldra, genus obestämbart, -na, pluralt, svärföräldrar. äldrad. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svärlåkte

sværlåjte, n. ett snedlåkte

"som styrar spåren ti di får

lajtad".

Willie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärm

Sværm, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, svärm (bi, nagel m. m.)
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärma

Svæ̲rma (svæ̲rmor, svæ̲rmdę, svæ̲rmt) intr., 1/ svärma, om bin, 2/ bära eñ bart brinnana de djus, så añ det fladdrar för luftdraget. i̲ lu̲w̲or o svæ̲rmor sa nę ju̲sled, æ̲jtar æ̲r va i̲ jo̲r. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärmande

svärmande, n., -d, utan pl.,
1) svärmande. Om bi, 2) förande af en
brinnande ljus, så att lågan fladdrar
för luftdraget. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärmfärig

svärmefäri l. -rijor, m. och
f., n. -ret, pl. -rija, utan
komp., svärmfärdig, färdig
att svärma. Om ett bisamhälle.
dina bisvärmar i svärmefäri
när som helst. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärmning

2
Svärmning, m., -en, pl. obrukl.,
svärmning. Om bi. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärmoder

svæ̱rmǿ̱wor, f., -en, pl. -mǿ̱ra, -na, svärmoder. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärmtid

svärmetid, m., -en, utan pl., Svärmningstid. Om bi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärmavis

svärmavis, n., förek. blott i uttr. i svärmavis, svärmtals.

Ti vart har vi flugor i svärmavis. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svärmångd

svæ̱rmǽnd, m., förek. blott i utr. i̱ svæ̱rmǽnd, svärmtals, massvis.

faḻk, kre̱j, pǽnd i̱ svæ̱rmǽnd.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärson

svær̲sǫ̲n l. - sǫ̲n, m., - en, pl. - or, - na, svärson. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåsson

svaasón

min svaasón e komen hum i dá.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärson

Svensón, In.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svåsen

Svåsen, -an.

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärta

svärta, f., -n, pl. -tor,
-na, svärta, svart färgämne.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänta
v.

p.p. svèntad, pl. -ade

di va svèntade i ansíktad

(om utklädda)

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärta
v.

svärta (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., svärta.

svärta kakelugnen, sbst.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänta sig

svärta si (-ar, -a, -ad, -a, pl: -r) refl., svärta sig.

di hade svärtad si i sijnen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärtand

svärtare, n., -d, utan pl.,
svärtande. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärtning

svärtning, m., -en, -ar
pl., svärtningar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy

sy (syjor[1], sydde, syft, syd, pl. 2-a, sy, pl. syjor[1] & syjor[2] tr. och intr., sy. Sf.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy

sy , sydde

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy
v.

sy, sýden,

p.p. syd, reute. =

stáged va syd fást.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy
v.

sy, syr, sỳde, syt

sy fá̱st.

di sỳde en lø̱s bǽḻ.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sybehör

sýbehör, n., -ed, utan fl.,
sysaker, -don. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sybord

sýbor, n., -ed, pl. =, -en,
Sybord. Lj.

№ 323. -

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
sägbord

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sydoner

sýdonor, m., -na, pluralt, sysaker. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydväst

sydvést, m., -en, utan pl., sydväst. dar star dyna i sydvésten. Nyare ord. Det äldre är vestorsúnor. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydväst
s.

i sydvästen

de ligger lit i sydvästen ifrå
byan

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydväst

sydväst, m., -en, pl. -a, -na, sydväst, benämning på en af fiskare i rägnväder brukad hatt af oljad duk och baktill försedd med mycket bredt brätte. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydvästra

sydvästre, m., -ra b. och r., pl. -re, utan komp., sydvästre. Snijen som ¹ ² ¹ ² ¹ ²

sydöst

sydöst, m., -en, utan pl.,
sydost. Nyare ord. Det äldre
är östersnor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydöst

sydöst[1], = i alla genus, utan pl. och komp., sydostlig. om vinden. sydöst var vinz. Nyare ord. Det äldre är sunnanöstan[2]. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydöstre

sydøstre, m., -ra f. och n., pl. -re, utan komp., sydöstre. vinen har gad ti den sydøstre krägen.

Nyare ord; det äldre är østresunnre.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syende

Sýne, n., -d, utan pl.,
syende. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syförening

sýforéneŋ. -en, -or -orna

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sygg

sydz l. 1-or, m. och f.,
n. sygt, pl. sy²dza och efter
for, för, sy¹dza, komp. sy²dzarh,
-dzast, däfven.
hød e sygt. – lå²sana e sy²dza.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sygghet

Sýdzhed, m., -en, utan pl.,
däfvenhet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syka

sẙka (sẙkor, sø̱k, sẙked)
intr., intränga, om vätskor.
ø̊ḻjan sø̱k i̱ fi̊ṉged me ẹ̊ns.
vå̱ned sẙkor jr̥̊nos̱t i̱ jø̱ren.
Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sykorg

Sýkor, m., - en, pl. - a, - na,
sykorg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syl

syl, m., 1- kn, pl. 2- a, - na,
syl. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sygl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylhacka

sylhåka, f. -n, pl. -kor, -na, med långt träskaft försedd, spetsig järnhacka. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sylhackeskaft

sylhåkeskàft, n., -et, pl. =,
-en, skaft på en sylhåke.
Se detta! Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syllsten

syllasten m.

grundsten till hus;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× syllasten

sil̥astèn, m., -en, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. -a, -na, grundsten, sten i grundvalen af en byggnad. ja sḁt̥e skö̥t̥ed i̥ sil̥astèn̥ana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylskaft

sylskaft, n., -ed, pl. =, -en,
sylskaft. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylspett

sýlsprgd, n. ,- kd, pl. =,- kn,
eg. sylspett; sylens spetsade
järnparti. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylt

sult, -en

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sylt

Sult, m., 1 kn, utan pl., sylt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta
s.

sylta . -an

gris-sylta.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sulta, f., -n, vtan pl., sylta s.
sylta, tiu sylta beredt kött.
i julan far en sulta o Lj.
røbedor i vår stuwa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta

²sylta (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -k, -a, pl. -r) tr., sylta.

²sylta bär, plommon. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltande

$\overset{2}{\text{sul}}$tane, n., -d, utan pl., syltande, insyltande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× syltbalj

sůltabàl, f., -en, pl. -ör, -na, syltbalja, balja hvari till sylta beredt kött lägges i saltlake. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltbit

sul̲tabi̲d, m., - en, pl. - a, - na, syltbit, bit af till sylta beredt kött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syltbark

Sultbark, m., -en, pl. -a, -na, Syltbark. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× syltemjölkskägg
-hvitt

Sültemiltsasadz s.n. linkhängadtjskägg.
Ljunits

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× syltfett

sul̲tafit̲, n., -ed, utan pl., syltflott, flott som afskummas, då svinkött kokas till sylta. Tj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltfläck

Sultfläck, m., -en, pl. -a, -na, syltfläck, af sylt förorsakad fläck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltlök

sultlöj ev. sultlöj

Allium cepa, var. flavescens.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltlök

sultlöj, m., - en, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. - a, - na, syltlök. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltning

$\overset{2}{\text{Sul}}$ltning, m., -en, utan pl.,
syltning, insyltning.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltspad

sul̲tespà̲, n., -d, utan pl.,
~~sp~~ syltspad, spad af tin
sylta beredt kött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltstycke

sültestiffen, n., – d. pl. =, – n,
syltstycke, stycke af tin
sylta beredt kött. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syltetallrik

sülltetàlriff, m., -en, pl. -a, -na, syltallrik, tallrik hvarpå till sylta beredt kött serveras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylön

sylgen, m., -en, utan pl.,
sylön. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Symamsell

1
Sy̱mam̱sèḻ, f., -en, pl. -or, -na, symamsell. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Symaskin

sýmagìn, m., -en, pl. -or, -na, symaskin. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn

syn, m., -en, utan pl.,

syn, synförmåga.

stöba på synen, börja få

försvagad synförmåga.

mista sin syn. Lj.

forvena syn på falk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn

syn

men mǿren hade fǫd sýn

pa na

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn

syn, m., 1-en, utan pl., ansikte.

di̱ tǫ̈war dam̱ ǖṉte i̱ sýnen maṟ eṉ vǫr Súṉda. Lj.

stǫr, bre̱, rǫ i̱ sýnen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn

syn, m., 1-en, pl. 2-or, -na,
syn, 1/ något som ses. en
himsk, fa̱rli̱ syn. – se̱r du
i̱ syn̲e̱? – se syn̲or, 2/ besiktning.
ha̱la syn. – syn̲or̲na ble
o̱vor̲kla̱gad̲e̱. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syna

²syna (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -k, -a, pl. -r) tr., syna, besikta.

²syna hus, klær, skorstena.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syntes

pres. syns

de har gått, de syns jo.

Nr 7648 Sjörup Lunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× synamente

synamen̲te, n., -d, pl. obrukl., skämtsamt ord, som användes i st. f. syn, ansikte.

gak̲ o tow̲a di̲ i̲ synamen̲ted!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synas

syns (syns, syntes, synts)
dep., synas.

har syns izen spriffa i
vedzen.

hůled syns grant. Lj.

de syns di star dam bra.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

syn, m., 1-en, pl. 2-or, -na, synd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd II

de e sýz om bígnorna me
sódent vær.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd I

syz, ynque syz

de vá sýz óm dom

(om de fattiga)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sygd

syj

de va sýj a .....

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Synd

Synnj

"a, de skole va synnjå ji
de elännda skråd po viner-
na i da..."

S. 129

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synda

$\text{sw}^{2}\underline{\text{n}}\text{da}$ (– ar, – a, – ad, – ad,
blott i n. sing., – a, pl. – r)
intr., synda.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndabekännelse

Sun̲dabeffèn̲el̲se, m., -n, utan pl., syndabekännelse. Från katekesen lånadt ord. Kan̲ du sun̲dabeffèn̲el̲sen?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndabock

sy²nzabàk, m., -en, pl. -a, -na, syndabock. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syndaflod

Sun̲dafl̲ȯd, fr., -en, pl. -or, syndaflod. Från bibeln lånadt ord. Lj.

Nä̲raby ſpär̲ſpa har̲ stad̲ i̲ sun̲dafl̲ȯden.

näml. Nedraby kyrka i Ingelstads hd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndakrok

sẙnzakrȧg, m., -en, pl. -a, -na, eg. syndavrå; benämning på en usel bostadsplats, där klen bärgning, utkomst beredes.

Va skůle vi hȧr i di̊ne sẙnzakrȧgen? Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndapengar

sy²ŋapàŋa, m., -na, pluralt, syndapängar. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndare

sy²nzare, m. ,- n, pl. =, - r̲na,
syndare. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndare

$\overset{2}{\text{Sw}}$n̲dark, m., - n, pl. =,
- r̲na, syndare.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syndastraff

syndastraff, n., -et, pl. =, -en, syndastraff. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndig

²sundi l. -dijor, m. och f.,
n. -dat, pl. -dija, komp.
²sundijare, -jast, syndig.
¹prästen e ²en ²sundi ²människa
²lijasom vi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndigt

sun̲det̲, adv., komp. sun̲dijare, -jast, 1) syndigt. du ska ål̲ri̲ tal̲a sa sun̲det, 2/ förskräck-ligt, förfärligt, uttr. för hög grad. ja sl̲o mi̲ sa sun̲det, nar ja fal̲t. – han̲ fiff sa sun̲det pa skal̲en. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syningsman

sẙninzsmàn̲, m., -en, pl.
-mèn̲, -en; syningsman, förrätt-
ningsman vid syn, besiktnings-
man. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synlig

2
synli l. - lijor, m. och f.,
n. - let. pl. - lija, komp.
- lijare, - lijast, synlig.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synvilla

synvíla, f., -n, pl. -lor,
-na, synvilla.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synål

Sy̱n̲a̲l, f., -en, pl. -a, -na,
Synål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syra
s.

Syra², f. -n, pl. -ror, -na,
syra: rumex acetosella.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syra

pl. sỳror

växtn., Rumex acetosa.

rφa sỳror ɔ: Rumex acetosella
el. bergsyra.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syren

syrena, f., -n, pl. -nor, -na,
syren. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrenbark

syrénebàrk, m., -en, utan pl., kollekt., syrenbark.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrenbuske

syrénebòske, m., -n, pl.
-ka, -na, syrenbuske.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrengren

syrénegrèn, m., - en,
pl. - a, - na, syrengren.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrenhäck

syrénehäfts, m., -en, pl. -a, -na, syrenhäck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrenknopp

syrénknàp, m., -en, pl. -or, -na, syrenknopp.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrenkrans

syrénekràns, m., - en, pl. - a, - na, syrenkrans.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrenlukt

syrénalùt, m., - an, utan pl., syrenlukt, - doft.

Syrénalùtan da e an bra gø lut. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrenlusthus

syrénalusthùs, n. ,- ad,
pl. = ,- an, syrenberså. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ syrenpilla

syrénepèla, f., -n, pl. -lor, -na, mycket liten., enstaka växande syrenbuske.

ja såte nåna syrénepèlor i håven, men de jer si, am di gar pó. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrenrot

1

syrénerȍd, m., -en, pl.
-rȉdor, -na, syrenrot.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrenstabbe

Syrenstàbe, m., - n, pl.
- ba, - na, syrenstubbe.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrer

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syring

1
syriz, m., -en, pl. -a, -na,
syring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrstabbe

²Syrestàbb, m., -n, pl. -bba, -na, syrstjälk, stjälk af rumex acetosella. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrentråd

syrénetrà, n., – d, pl. =, – n, syrenträd. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrrot

Sẙrerǫ̀d, m., -en, pl. -rỳdor, -na, syrrot, rot af rumex acetosella. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrstuvning

syrestùning, m., -en, utan pl., syrstufning, stufvad syra. Maträtt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskola

sýskola, f., -n, pl. -lor, -na, syskola. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskon

gůʔgene, n. ,- d, pl. =, - n,
syskon.

hán o já vi e gůʔgene børn.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskrin

sýskrin, n., -ad, pl. =, -an,
syskrin. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sysselsättning

sẙselsètniz, m., -en, utan pl., sysselsättning. Tj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syssla

sy²sla, f., -n, pl. -lor, -na, syssla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysla

sẙsla (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., fodra och vaŭna kreatur, sköta husdjur.

Mån̲en gar̲ sel̲ o sẙslar.

e dar̲ sẙslad ti kvel̲? Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sysslande

sy²slane, n., -d. utan pl., kreaturs skötande, vattnande, fodrande o. d. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sysslepåk

sẙslepàg, m., – en, pl. – a, – na, tjänstgosse som har i uppdrag att sköta, fodra, vattna och rykta kreatur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysslinz

sy²sliŋ, m., -en, pl. -a, -na, brylling, 3 släktledet efter syskon. kusin heter kwsi̱n, syssling nu̱skwsi̱n, brylling sy²sliŋ. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

sg. sȳstor, -an (obs. acc. 2)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systerbarn

$\overset{2}{\text{Su}}$s̲tor̲bàrn, n., – hd, pl. – bø̲rn, – hn, systerbarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

2 sw̲s̲tor, f., -en, pl. 1 sw̲s̲tra, -na,
syster. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systerdotter

sw̥̄stor̲dàt̲or l. -dòt̲or, f., -en, pl. -t̲ra, -na, systerdotter.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Systerkaka

sůstorkàga, f., -n, pl. -gor, ett slags jäst, af hultemjöl, ägg, mjölk, socker, smör, russin m.m. i form gräddadt bakvärk som vid kalas ätes som efterrätt. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systerson

^{2}sue̱stoṟsò̱n l.-sò̱n, m.,-en, pl.-or,-na, systerson.

Lj.

Även sùestorpág etc. J.J-s.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sytråd

Sytra, m., -n, pl. -a, -na,
Sytråd. Brukas mest kollektivt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund